GERECHTIGKEIT

גערעכטיגקייט

„בצדקתי החזקתי ולא ארפה״ (איוב, כ״ז, 6).
אַז מיין גערעכטיגקייט האַלט איך זיך שטאַרק, און וועל איהר ניט אַפּלאָזען.

„מיר ווילען, מיר מוזען זיין גערעכט אפילו צו די, צו וועמען עס גלוסט זיך אונז צו זיין אונגערעכט".
וואודראָו ווילסאָן.

אַפּיציעלער אָרגאַן פון דער אינטערנעשאַנאַל לײדיעס גאַרמענט װאָירקערס יוניאָן

Vol. I. No. 6. Price 3 cents. — Friday, February 21, 1919. — פרייטאג, דעם 21טען פעברואר, 1919

פיקעטען, פיקעטען און ווידער אמאל פיקעטען!

וואס איז דער טייטש פון „פיקעטען", וואס דער פרעזידענט פון דער אינטערנעשאנאל האלט אין איין ווידערהאלען? וואס מיינט ער דערמיט, ווען ער זאגט, אז עס איז די פליכט פון יעדען סטרייקער פון די לײדיעס וויסט מאכער, פון די קימאנא און ראפער מאכער און די טשילדרענס דרעס מייקער צו פיקעטען?

ער מיינט דערמיט, אז יעדער סטרייקער מוז זיין א סטרייקער, א קעמפפער, ניט בלויז אין נאמען, אויף'ן פאפיר, שטעהן אויפ'ן פיי-ראל, נור זיין א סטרייקער, א קעמפפער אין דער טאט. ער מיינט דערמיט, אז דער סטרייקער טאר ניט באטראכטען די צייט פון סטרייק, אלס א האלידעי, נור פארקעהרט, אלס דעם העכסט ערנסטען און הייליגען מאמענט פון זיין, פון איהר לעבען, און קיין איינציגע סעקונדע ניט לאזען געהן אין ניוועץ.

פיקעטען מיינט ניט צו מאכען זיך לייכט, ניט צו גענעצען, נור צו זיין אויף דער וואך יעדע מינוט פון דער צייט, ווען איהר זיינט וואכעדיג.

פיקעטען מיינט צו געדענקען, אז עס איז דא א שונא, וועלכער דרעמעלט ניט, און וועלכער גארט אויף די מינוט, ווען דער געגנער זאל נור זיך אביסעל פאר'חלום'ען אום צו באפאלען איהם מיט מעהר זיכערהייט פאר זיך.

פיקעטען מיינט, סטרייקער און סטרייקערין, אז ווען דער סטרייק וועט געוואונען ווערען, זאלסטו אין דיין הארצען קענען זיך אליין זאגען מיט שטאלץ, אז אויך דו האסט אין דעם דיין חלק געטאן!

פיקעטען איצט, ווען דער קאמפף געהט אן, מיינט, אז ווען דער קאמפף וועט זיין צו ענד, און דער זיעג וועט זיין פאלשטענדיג, זאל יעדער ארבייטער וויסען, אז ניט לייכט איז איהם אנגעקומען דער זיעג, און דארום מוז ער איהם דאס מעהר פעסטהאלטען, און דערפאר מוז ער זעהען אז זיין יוניאן זאל ווערען וואס שטארקער.

אט דאס אלעס איז איינגעשלאסען אין דעם ווארט „פיקעטען". דאס אלעס מיינט אייער פרעזידענט, ווען ער ווערט ניט מיעד צוצורופען צו אייך: פיקעטען, פיקעטען, און נאך אמאל פיקעטען!

און דערפאר מוז די פיקעט-דעמאנסטראציע פון נעקסטען מאנטאג איבערטרעפען אלע, אלע פריהעריגע, און אזוי מוז אויך זיין דאס פיקעטען פון דער גאנצער קומענדער וואך.

געדענקט-זשע, אז נעקסטען מאנטאג אין דער פיקעט-ליין קומט איהר אין אייער גאנצער מאכט, צעהלט אייערע דיוויזיעס, געפינט, אז אלעס איז גאנץ, און מיט דאס מעהר ענטשלאסענהייט פיהרט איהר אייער ווייטערען קאמפף פאר דעם ענדליכען, גלארייכען זיעג!

דער באנקראט פון דער באסעס אסס'ן פון דער לײדיס וויסט-אינדוסטריע

כדי די באסעס זאלען ניט פארשפירען א וואונש צו פארדרעהען זיך זייערע איינענע קעפ און די קעפ פון מאנכע אנדערע, טו זאל דא פארשריבען ווערען שווארץ אויף ווייס, אז א גאנצע וואכע פון זייער פעסטונג האט שוין דער סטרייק פון די פיער וואכען אינגאנצען צושמעטערט. די אסס'ן האט פארלארען א פערטעל פון איהרע מעמבערס. זאג און שרייב גאנצע 66 מעמבערס פון איהר אסס'ן, און ניט בלויז 20, ווי מארושעס, דער טשיעף קלוירק איהרער, האט געוואלט אפנארען דעם עולם דורך דער צייטונג „דהי וואומענס וועאר". די גרויסע, פעסטע געביידע האט איצט בלויז דריי ווענד. די גרויסע, פעסטע געביידע איז איצט א חורבה, אין וועלכער דער ווינד וואיעט און פריהערט די גליעדער פון די, וואס געפינען זיך נאך אין איהר, אזוי, אז עס איז זיי ניט צו וואויל דארט. זיי ווארפען זיך אויף אלע זייטען, זיי רינגלען ארום זייער חורבה מיט נעננסטער, וועמען זיי באצאהלען מזומנים, קעש, פאר שלאגען די סטרייקערינס, אבער אויך דאס קומט זיי אן מיט קרעמעניש. די נעננסטער נעהמען מאקע דאס געלד, אבער „די גודס" קענען זיי ניט דעליווערען. זייער אונגליק איז, וואס שלעזינגער האט א פען אין האנד, ער דארף ניט קיין לאיער, וואס זאל „סאטשינאיען" פאר זיי. ער שרייבט אריין אין די צייטונגען דעם אמת וועגען די נעננסטער, ער פראטעסטירט געגען דער שלעכטער האנדלונג פון דער זייט פון דער פאליס, און — די באסעס געפינען זיך אפגענארט אין זייער הויפט-האפנונג. די גאנצע פרעסע איז נאר מיט די סטרייקער, און „די איווינינג סאן", צו וועמען שלעזינגער האט געשריבען וועגען דעם, זאגט עדיטאריעל, דאס „אויב עס איז דא א גרונד פאר מר. שלעזינגער'ס אנדייטונג, אז די סטרייקענדע מיידלעך האבען געליטען פון א שלעכטער באהאנדלונג פון דער זייט פון דער פאליס נאר דערפאר, ווייל די מייסטע פון זיי זיינען רוסישע מיידלעך, איז דאס א זעהר ערנסטע זאך, אזוי ערנסט, אז דאס דארף גרינדליך אונטערזוכט ווערען אי פון דיסטריקט אטארני, אי פון גאווערנאר... אויב די פאליס איז באזאנדערס פריינדליך צו אירגענד א קערפערשאפט פון פריוואט-דעטעקטיווס און פון געדונגענע בויאנעס, מוז דאס גלייך אויפהערען!"

ניין, עס וועט ניט העלפען, עס העלפט ניט די באסעס די גאנצע פראטעקשאן, וואס זיי מוזען קויפען. און זיי ווייסען עס, כאפען זיי זיך צו אנדערע מיטלען. זיי קויפען אונטער פראוואקאטארס, וואס לאזען ארויס א הענדביל אונטער א נאמען פון א ניט-עקזיסטירענדער און ניט געפלויגענער „ליגע", אז די פיהרער ווילען חלילה פארראטען די ארבייטער, און מאכען קאמפראמיסען מיט די באסעס. די אבזיכט איז קלאר: צו מאכען מחלוקות צווישען די ארבייטער. העלפט עס אבער ניט. די סטרייקער האבען געהאט און האבען דעם פולסטען צוטרוי צו זייערע פיהרער, און קיין פראוואקאציע קען אויף זיי קיין שליטה ניט האבען.

אזעלכע קונצען פרובירען זיי נאר פיעלע, ווי למשל דאס וועלען איינהיידען יאנאטאן דעי, דעם קאנטראלער פון די פוד מארקעטס, אז עס איז שלעזינגער, וואס דערלאזט ניט צו קיין סעטלמענט, ווייל ער לאזט ניט צו קיין סעטלמענט, ווייל ער וויל דוקא ניט אפלאזען דאס מינדעסטע פון דער דיסטשארדזש-בראנע. יאנאטהאן דעי איז אבער ניט קיין נאר, און ער פארשטעהט, אז די מענשען, וועלכע האבען צו איהם געשריבען, זיינען נארניט קיין גוטע פריינד פון דער יוניאן.

אזוי ווארפען זיך נעבעך די באסעס אויף אלע זייטען, ווייל זיי פיהלען, אז זיי זיינען באנקראט. אבער עס וועט זיי קיין זאך ניט העלפען, ווי נאר א פאלשטענדיגעס אונטערגעבען-זיך, אזוי ווי דאס האבען שוין געטאן זייערע 66 פריהערינע חברים, ביי וועמען עס ארבייטען אונטער די פולסטע יוניאן-באדינגונגען ארום 20 טויזענד פון די, וועלכע זיינען דינסטאג, דעם 21טען יאנואר, ארויס אין סטרייק.

אינהאלט-פארצייכנים
נומער 6 „גערעכטיגקייט"

זייט 1. פיקעטען, פיקעטען און ווידער א מאל פיקעטען. די גרויסע סטרייק-בוואריע. דער באנקראט פון דער באסעס אסס'ן פון דער לײדיס וויסט אינדוסטריע — רעדאקציע.
זייט 2. ביי אונז אין לאנד (די וויכטיגסטע פאסירונגען פון וואך) — הלל ראגאף.
זייט 3. פראבלעמען פון דער ארבייטער פרוי — דזשוליעט סטוארט פאינטץ.
זייט 4. איבלען פון שטיק-ארבייט אין קלאוק-טרייד — מארים זיגמאן. א פאר נייע מענשען (א בילד) — יענטע סערדאצקי.
זייט 5. דער אינטערנעשאנאל „קריעגס-דעפארטמענט" — ל. פינקעלשטיין.
זייט 6. עקאנאמי און עפישענסי אין דער קלאוקמאכער יוניאן — פיליפ קאפלאוויטש. מיטינג פון דזשאינט באארד — ל. לאנגער.
זייט 7. די פרוי אין איטאליען אין מלחמה צייט. — דר. אסתר לוריע. בילדער פון'ם וויסטמאכער סטרייק. — עליאס ליבערמאן. קארטון — מ. לאעב.
זייט 8. איינגעבארג (ראמאן) — ב. קעלערמאן. א בריוועל צום רעדאקטאר. — ת. סקולמאן.
זייט 9. ראמאן. קאטערס יוניאן, לאקאל 10.
זייט 10. פון רעדאקטאר'ס נאטיץ ביבעל.
זייט 11. ווער זאלען זיין די בעלי בתים פון די אייזענבאהנען? — ליליפוט. א גרוס (געדיכט) — פערעלמוטער.
זייט 12. ווירדיגע יורשים פון די קעמפער פון 1909 — פאניא מ. קאהן. מיין אָרימע איסט סייד! (פעליעטאן) — א. וואהלינער.
זייט 13. אינטערנאציאנאלע ארבייטער וועלט. — וו. מ. פיינענבוים.
זייט 14. דעמאבילוזאציע און ארבייטסלאזיגקייט. — מ. קאלטשין.
זייט 15. איימי לאועל (וועגען דער נייער ריכטונג אין דער אמעריקאנער פאעזיע.) — א. גלאנץ. קורצע שמועסען צווישען רעדאקטאר און לעזער.
זייט 16. די הויז-דרעס און קימאנא מאכער יוניאן אין דזשענעראל סטרייק. — א סטעף רעפארטער. וואס הערט זיך ביי די ריעפער מאכער לאקאל 17? — דזשיי. העלער.
זייט 17. די עקזאמינערס יוניאן, לאקאל 82. — מ. י. אשפיז. איימי לאועל, שלום.
זייט 18 און 19 — אדווערטייזמענטס.
זייט 20. דער סטרייק אין בילדער — אינטערעסאנטע קארטונס פון ס. ראסקין. די לאגע אין דער וויטגודס אינדוסטריע. — א סטעף רעפארטער.

די גרויסע סטרייק-בוואריע

אויף אן אנדער פלאץ אין דעם נומער „גערעכטיגקייט" וועלען אונזערע לעזער און לעזערינס געפינען גענויע באריכטען וועגען די אנדערע קאמפף-דיוויזיעס, וואס זיינען צוגעשטאנען צו אונזער קאמפף-ארמעע. צוזאמען מיט די לײדיעס וויסט מייקערס זיינען איצט אין סטרייק די קימאנא און ראפער מייקערס, עטליכע טויזענד שטארק, די טשילדרען דרעסמייקערס פון די אינדעפענדענטס און ניט יוניאן-שעפער.

די אלע זיינען נאך גאר פרישע רעקרוטען, אבער עס איז קיין צווייפעל ניט, אז זיי וועלען זיך אויסצייכענען אין זייער קאמפף ניט ערגער, ווי די וועטעראנען. האבען דאך די יונגע פון וועמען צו לערנען! נאך און נאך א טאג, און עס וועלען ארויס אין קאמפף די דיוויזיעס פון די וואיים גודס ווארקערס, ווידער היבשע עטליכע טויזענד.

די אלע דיוויזיעס ווערען געטריבען פון דערזעלבער קראפט, פון וועלכער עס ווערען געטריבען די ארבייטער פון גאנץ אמעריקא, די בילדינג ארבייטער פון גאנצען לאנד, די וועבער פון לארענס, פון פעטערסאן, די מיינערס פון בוט, מאנטאנא, און פון נאך הונדערטע און הונדערטע אנדערע שטעדט און אויך די ארבייטער פון דער גאנצער וועלט, פון ענגלאנד, פון פראנקרייך, פון דייטשלאנד, און פון וואו ניט?

וואס איז עס די דאזיגע קראפט, וואס טרייבט מענשען פון די שעפער אין גאס ארויס? דאס איז דער ענדליך ערוואכטער באוואוסטזיין, אז לענגער אזוי לעבען, ווי די ארבייטער האבען געלעבט ביז איצט, קען מען ניט, אז איידער אזא לעבען איז שוין בעסער גאר ניט לעבען. דאס איז דער באוואוסטזיין, אז דער ארבייטער קריגט ניט דעם חלק, וואס איהם קומט; אז וועהרענד א קליינע צאהל געניסט פון לעבען דאס שעהנסטע און דאס בעסטע, מוז ער, דער ארבייטער, זיך באגנוגענען מיט די ברעקלעך, וואס פאלען אראפ פון רייכען מאנ'ס טיש.

און דאס וויל ער ניט מעהר.

דער קארפענטער פארלאנגט דארום א דאלאר א רייז אויף זיין טאג שכירות. אנשטאט 5.50 וויל ער ניט אנדערש ווי 6.50. די וועבער אין לארענס, אין פעטערסאן מיינען דאס זעלבע, און דאס זעלבע מיינען אויך אונזערע קעמפפער פון דער אינטערנעשאנאל. און, ביי גאט, מיר וועלען קעמפפען, קעמפפען און קעמפפען אזוי לאנג ביז מיר וועלען עס אויספיהרען.

צווישען די וויסטמאכער סטרייקער

פון א סטעף רעפארטער.

עפעס א מאדנער סטרייק איז דאס געווען, אט דער וויסט און דרעסמאכער סטרייק! איך זאג „געווען", ווייל עס פיהלט זיך, ווי ער וואלט שוין געווען אינגאנצען פאראיבער.

געוועהנליך, ווען עס ברעכט אויס א גרויסער סטרייק אין אירגענד וועלכער אינדוסטריע, איז מען קיין מאל ניט זיכער וועלכער צד עס וועט זיעגען. אין די רייהען פון די סטרייקער פיהלט זיך א ניט-באשטימטע שוועריקייט, א ניט-זיכערקייט מיט'ן זיעג, א מורא פאר'ן אויסגאנג פון דעם סטרייק.

ניט אזוי אבער איז דאס געווען מיט דעם וויסטמאכער סטרייק. דאס פראקלאמירען צו דעם סטרייק פון די באסעס פון דער וויסט און דרעס אסס'ן איז געווען אזוי אומגעלומפערט דום, אזוי נאריש און פארברעכעריש אין דערזעלבינער צייט, דאס עס איז פאר אלעמען געווען גלייך זעלבסטפארשטענדליך, דאס די באסעס מוזען דעם סטרייק פארלירען, דאס אנדעריש קאן גאר ניט זיין! אין דער געשיכטע פון סטרייקס וועט דיעזער סטרייק זיכער פארשריבען ווערען אלס א נארישע לעכערליכע פראוואקאציע פון די וויסט באסעס צו זייער אייגענעם שאדען.

און דיעזע שטימונג פיהלט זיך איבעראל, ווען מען רעדט וועגען סטרייק, צווישען די סטרייקער, ווי צווישען דעם זייטיגען עולם. איבעראל הערט מען די באמערקונג: „דער סטרייק איז דאך שוין געוואונען! וואס דרייען זיי נאך א מוח, די עטליכע בעלי בתים פון דער אסס'ן?"

דאס צייגט, נאטירליך, ווי גוט דער סטרייק שטעהט. פון דעסטוועגען אבער, וואלט ניט שאדען די סטרייקער אביסעל צו ווארענען, אויב זיי נעמען ניט דעם סטרייק שוין אביסעל צו לייכט. אמת, דער סטרייק איז פאזיטיוו א געוואונענער, אבער ווי לאנג ער איז נאך אין גאנצען ניט געסעטעלט, דארפען די שעפער ווערען געפיקעט, און די סטרייקער דארפען זיך בכלל ניט פארלאזען צופיעל אויף דעם, וואס זייער צד איז דורכאויס גערעכט. דערווייל דארפען די סטרייקער נאך זיין אויף דער וואך און טאן זייער פליכט אלס פיקעטס.

אין נעגענטייל, ווייל דער סטרייק שטעהט אזוי גוט, דארף דער קאמפף געגען די ביסעל איינגעשפארטע באסעס פון דער אסס'ן נאך שארפער ווערען און דער גאנצער סטרייק וועט באלד זיין געענדיגט.

די פיקעט דעמאנסטראציע לעצטען מאנטאג אין דער פריה ארום די וויסט-שעפער איז געווען פונקט אזוי איינדרוקספול, ווי מיט א וואך צוריק. פרעזידענט שלעזינגער איז געווען אין ליין מיט דעם אסיסטענט דיסטריקט אטוירני, מר. מארקאוויטש, און די נעדרונגענע גאסס, וואס די באסעס האלטען ארום די שעפער, האבען זיך נעבעך יענעם פריהמארגען געמוזט ערגעץ אפטראגען.

לעצטען מאנטאג נאכמיטאג איז אויך אפגעהאלטען געווארען מאססמיטינגען אין די האלס, וואו די סטרייקער געפינען זיך. די מיטינגען זיינען אדרעסירט געווארען פון די טוער און פיהרער אין דער יוניאן און די מיטינגען זיינען געווען פונקט אזוי ענטוזיאסטיש, ווי מיט א וואך צוריק, ווי מיר האבען דאס דאן נענויער באשריבען.

א באזונדער פיטשור איז די וואך געווען אין די האלס וואו די סטרייקער זיינען פארזאמעלט, דאס צוריקקעהרען זיך צו דער ארבייט פון די סטרייקער, וועמעס בעלי בתים עס האבען שוין געסעטעלט מיט דער יוניאן, נאכגעבענדיג אלע אונזערע פאדערונגען, און אזעלכע שעפער זיינען געווען גאר פיעלע. גאנצע דעמאנסטראציעס אזעלכע זיינען פארגעקומען אין די האלס און אויף די גאסען. די סטרייקערינס און סטרייקער זיינען צוריקגעגאנגען ארבייטען מיט לויכטענדע פנים'ער, מיט פיעל באגייסטערונג פאר זייער יוניאן.

באזונדערס איז דאס געווען דער פאל מיט די ארבייטער פון די אסס'ן שעפער, וועמעס בעלי בתים עס האבען זיך אפגעריסען פון דער מאנופעקטשורערס אסס'ן און געסעטעלט מיט דער יוניאן. דיעזע ארבייטער האבען זיך געפיהלט באזונדער שטאלץ, געהענדיג צוריק צו דער ארבייט. צוזאמען, פון אסס'ן שעפער און אינדעפענדענט שעפער, האבען זיך שוין צוריקגעקעהרט צו דער ארבייט ארום 15,000 ארבייטער.

* * *

לאמיר איצט כאפען א בליק אין נאך א ווינקעל פון דעם גרויסען שלאכטפעלד, וואו דער סטרייק ווערט אויסגעפאכטען.

וואס לענגער עס פארציהט זיך דער וויסטמאכער סטרייק, אלץ מעהר אינטערעסע רופט ער ארויס אין די פארשיעדענע שיכטען פון דער ניו יארקער געזעלשאפט.

פרעזידענט שלעזינגער באקומט טעגליך איינלאדונגען פון פיעלע פרויען-פאראיינען, קלובען, ארדערס און אפילו פון קירכען צו קומען אהין רעדען וועגען דעם סכסוך, וועגען די אורזאכען פון דעם שטרייט צווישען די יוניאן און די וויסט און דרעס מאנופעקטשורערס אסס'ן.

ביי די „סאנס אוו איטאלי"

אין ניו יארק איז דא א גרויסער איטאליענישער ארבייטער-ארדען אונטער'ן נאמען „סאנס אוו איטאלי", זיהן פון איטאליען. און דיעזער ארדען האט לעצטען זונטאג נאכמיטאג איינגערופען א ספעציעלען מיטינג אין הארלעם ריווער קאסינא און איינגעלאדען פרעזידענט שלעזינגער צו קומען אדרעסירען דעם מיטינג וועגען דעם וויסט און דרעס סטרייק. פרעזידענט שלעזינגער האט אנגענומען די איינלאדונג; ער האט אדרעסירט דעם מיטינג און באקומען זעהר א שיינע אויפנאמע.

יענער מיטינג איז אויך אדרעסירט געווארען פון אונזער איטאליענישען וויס-פרעזידענט סאלוואטאר נינפא, און פון דעם איטאליענישען ארגאנייזער פון דער וויסט און דרעסמאכער יוניאן, לאקאל 25, ברודער אנטאניני.

דער רעזולטאט איז געווען דאס דער איטאליענישער ארדען האט באשלאסען צו שטיצען דעם וויסטמאכער סטרייק מיט אלע מעגליכקייטען. עס איז זיכער באשלאסען געווארען, דאס זיי פארפליכטען זיך צו העלפען פיקעטען די שעפער, כדי עס זאל ניט געלינגען די באסעס צו פארנארען מאנכע איטאליענישע פרויען און מאכען זיי פאר סקעבס. פאר'ן סטרייק איז דאס זיכער ווערט גאר א סך.

די וואימענס סיטי קלוב.

צווישען די פרויען-קלובען וואס האבען זיך פאראינטערעסירט מיט דעם סטרייק געפינט זיך אויך דער „וואימענס סיטי קלוב." דאס איז א באוואוסטע ארגאניזאציאן פון רייכע פרויען. זיי האבען זיך פאראינטערעסירט מיט דעם שיקזאל פון די סטרייקערינס, די פיעלע טויזענדער מיידלעך און פרויען וואס זיינען נאך אין סטרייק.

די מיטגליעדער פון די „וואימענס סיטי קלוב" ווילען וויסען גענוי די אישיוס פון דעם גרויסען קאמפף. זיי ווילען וויסען, ווער עס איז פאראנטווארטליך פאר די פיעלע ליידען פון די סטרייקערינס, ווער עס האט דעם סטרייק פארורזאכט און אויב ער האט ניט געקאנט פארמיעדען ווערען, און זיי האבען איינגעלאדען פרעזידענט שלעזינגער צו האלטען פאר זיי א רעדע אין דעם „וואנדערבילט האטעל."

עס איז איבעריג צו זאגען אז ברודער שלעזינגער האט די איינלאדונג אנגענומען און וועט דיעזע טעג אדרעסירען די מיטגליעדער פון דעם אריסטאקראטישען קלוב. ער וועט פאר זיי קלאהר מאכען די גערעכטע שטעלונג פון דער יוניאן און מען קאן ערווארטען דאס דיזער קלוב וועט באלד אויסאיבען זיין מאכט און איינפלוס צו העלפען דעם גערעכטען סטרייק.

א פארטראג אין א קירכע.

פרעזידענט שלעזינגער האט אויך באקומען אן איינלאדונג צו קומען האלטען א פארטראג אין א קירכע, אויף אמסטערדאם עוועניו און 110טע סטריט.

דיזע איינלאדונג איז געקומען ניט בלויז פון איין קירכע, דאס קומט פון „די משוירטש אסאסיאיישאן", א פארבאנד וואס האט אונטער זיין אויפזיכט פיעלע קירכען און אויב ברודער שלעזינגער וועט נור האבען די נויטיגע צייט, האט ער איצט א געלעגענהייט צו ווערען א רעגעלער „פרימשער." ער קאן געהן פון משוירטש צו משוירטש, און דארט ערקלערען „די נאכפעל און די לייבאר מאוועמענט", די בשורה פון דער ארבייטער באוועגונג, דעם „מעסעדזש" פון די ארגאניזירטע ארבייטער; ער וואלט זיי דארט דערצעהלט וועגען דער גרויסער ראלע וואס די ארבייטער יוניאנס שפיעלען אום צו ברענגען אין דער וועלט „די בראדערהוד אוו מען", די אמת'ע ברידערליכקייט צווישען מענש און מענש, וועגען וועלכע די פריסטער אין די קירכען רעדען אזוי פיעל און פאר וועלכע די ארגאניזירטע ארבייטער איבער דער גאנצער וועלט קעמפפען צו פארווירקליכען און געבען אפ פאר דעם קאמפף אפילו זייער לעבען!

אלזא, דעם דאנערשטאג פארנאכט רעדט פרעזידענט שלעזינגער אין יענער קירכע. מען קאן זיכער זיין, אז איהם וועט ניישט אנקומען שווער צו איבערצייגען אויך יענעם עולם, ווי גערעכט די יוניאן איז אין דעם קאמפף און ווי אונגערעכט עס זיינען די פארפיהרטע וויסט און דרעס מאנופעקטשורערס.

ווי איהר זעהט, גיסט זיך אריבער דער סטרייק איבער זיינע ברעגען. ער דערגרייכט צו די פארשיעדענע שיכטען אין דער געזעלשאפט און וועהרענד די סטרייקער באקומען איבעראל סימפאטיע, פאר זייער מארטירערטום, באקומען די וויסט מאנופעקטשורערס פון דער אסאסיאיישאן פאראכטונג און קללות. זיי באקומען א פלוך פון אלע שיכטען אין דער געזעלשאפט, פון די ארימע און אויך פון די רייכע.

און עס פרעגט זיך: ווי לאנג נאך וועלען עס די באסעס קאנען אויסהאלטען? ווי לאנג נאך וועלען זיי קאנען עקזיסטירען, געהענדיג נעגען דער גאנצער געזעלשאפטליכער עפענטליכער מיינונג?

דער ענטפער קען בלויז זיין: ניט לאנג! זיי וועלען זיך באלד מוזען אונטערגעבען. און קוים וועלען זיי זיך ניט באלד אונטערגעבען, וועלען זיי צוזאממענברעכען! באלד, באלד און עס וועט מקוים ווערען וואס ברודער שלעזינגער האט געזאגט גלייך ביי דעם אנפאנג פון דעם סטרייק: „די באסעס וועלען מוזען אדער סעטלען מיט דער יוניאן, אדער ארויס פון ביזנעס". און קיין אנדער ברירה האבען זיי ניט.

איז וואס, דענקט איהר, וועלען זיי זיך אויסקלייבען?

כ'לעבען דאס איז שוין איצט ניט שווער צו טרעפען.

וויכטיגעס און אינטערעסאנטעס אין לאקאל 66

פון אסיפ וואלינסקי.

די לײדיעס וויסט און דרעס מאנופעקטשורערס פרעגען זיך, ווער איז לאקאל 66?

לויט מיין וויסען, איז די פראגע שוין ארויפגעוואוקסען אויף איינער פון די קאנפערענצען מיט דער דזשאבבערס און קאנטראקטארס אסאסיאיישאן. און באמת, געפינט זיך טאקע דער נומער 66 צום ערשטען מאל אין דער געשיכטע פון אגרימענטס אין דער לײדיס וויסט און דרעס אינדוסטריע. דער נייער קאנטראקט לייענט זיך ווי פאלגט: אגרימענט צווישען די לאקאלס 10, 25, 58 און 66 פון דער א. ל. ג. וו. י.

יעדער באס ווערט צום ערשטען מאל אויפגעפאדערט, לויט פאראגראף 2 צו באשעפטיגען ניט נאר גוטשטעהענדע מעמבערס אלס קאטערס, אפערייטארס, פרעסערס, פינישערס, דרייפערס, קלינערס, עקזאמינערס און באטאן האל מייקערס, זאנדערען אויך די עמבראידערערס פאר די וויסט און דרעסעס מוזען געמאכט ווערען פון יוניאן עמבראידערערס.

ניט פיעלע וויסען, אז ביז 3,000 עמבראידערערס זיינען באשעפטיגט אויסשליסליך פאר דער וויסט און דרעס אינדוסטריע אין דער שטאדט ניו יארק; נאך וועניגער וויסען, אז ס'איז פאראן א יוניאן אונטער'ן נאמען לאקאל 66 א. ל. ג. וו. י., וועלכע האט ארגאניזירט דעם טרייד אין דער גאנצען לייז מיט'ן גרעסטען סוקסעס און איינגעפיהרט די 48 שטונדען וואך און א מינימום סקייל און ווירדזשעס פון 40 און 45 דאלאר א וואך.

דער לאקאל 66, באשטעהענד פריהער בלויז פון באנעז עמבראידערערס האט לעצטענס געקראגען דזשוריסדיקשאן אויך איבער די סיגנער און הענד עמבראידערערס, און איז געווארען דער פארשטעהער פון אלע ארבייטער פון דיזען פאך.

דא זאל אבער גלייך געזאגט ווערען, אז די פראבלעמע פון די עמבראידערי ארבייטער איז הויפטזעכליך אן אויטסייד קאנטראקטינג פראבלעמע. אמת, הונדערטער עמבראידערערס ארבייטען אין די אינסייד וויסט און דרעס שעפער — די ארבייט ווערט אבער ארויסגעגעבען צו אויטסייד קאנטראקטארס. אונזערע עמבראידערערס קאנטראקטארס זיינען אלזא גאנץ אפט עבדים לעבדים, קאנטראקטארס אפילו פאר די וויסט און דרעס קאנטראקטארס.

ווי אזוי וועלען אונזערע אינטערעסען דארום באשיצט ווערען אין דער צוקונפט, לויט דעם נייעם אגרימענט? פאראגראף 16 פונ'ם נייעם קאנטראקט לייענט זיך ווי פאלגט:

„עס זאל ניט ערלויבט ווערען קיין קאנטראקטינג אדער סאב קאנטראקטינג פון וועלכען ס'איז כאראקטער אין דעם שאפ פון ארבייטסגעבער. דער ארבייטסגעבער, איידער ער גיט באשעפטיגונג צו אן אויטסייד קאנטראקטאר, זאל צושטעלען דעם נאמען פון קאנטראקטאר צו דער יוניאן, כדי די יוניאן זאל האבען א מעגליכקייט צו אונטערזוכען די סטענדארדס פון זיכערקייט און סאניטארע באדינגונגען און די שכירות און ארבייטס-באדינגונגען אין די שעפער פון די קאנטראקטארס. דער ארבייטס-געבער זאל ניט באשעפטיגען קיין קאנטראקטאר, סיידען דער קאנטראקטאר ארבייט אונטער'ן אגרימענט מיט דער יוניאן און האלט אויף די קאנדיציאנען און סטאנדארדס, וועלכע זיינען עטאבלירט ביי דער יוניאן אונטער דעם קאנטראקט מיט'ן ארבייטס-געבער."

דאס האט לאקאל 66 געפאדערט ביי דער לעצטער קאנווענשאן אין באסטאן, און דאס איז אונז אויך געגעבען געווארען אויפ'ן פאפיר, דאס הייסט, דורך א רעזאלושאן אנגענומען פון דער קאנווענשאן.

ס'איז איבריג צו זאגען, אז מיר פיהלען זיך יעצט גליקליך, וואס דער אויבענדערמאנטער וואונש האלט אין מקוים ווערען.

מיר האבען זיך אריינגעווארפען אין קאמפף פון די לײדיס וויסט מייקערס מיט אונזער גאנצען פייער און אפפערווילינקייט. מיר האבען אפגעסטאפט עמבראידערי שעפער, וועלכע האבען געארבייט פאר סטרייקענדע וויסט שעפער, כדי זיי צו העלפען געווינען זייערע גערעכטע פאדערונגען. אויף א גרויסער פארזאמלונג פון אונזער מיטגלידערשאפט איז איינשטימיג באשלאסען געווארען ניט צו ארבייטען קיין סקעב ארבייט און שטעהן ביז צום סוף מיט די סטרייקערס.

ס'איז ביי אונז קיינעם קיין צווייפעל ניט, אז די וויסט און דרעס מייקערס וועלען פון זייער זייט טאן אלעס מעגליכעס אונז צו העלפען לעזען די שווערע פראבלעמען אין אונזער טרייד.

כאטש פיעלע פון אונז שרעקט דאס הארץ, אז דער אויבענציטירטער פאראגראף 16 איז ניט דעפיניטיוו גענוג, וואס אנבאלאנגט די עמבראידערי קאנטראקטארס, און מאנכע פון אונז זיינען ניט צופריעדען מיט דעם, וואס אונזער צד איז ביי די קאנפערענצען מיט די דזשאבבערס און קאנטראקטארס אסאסיאיישאן ניט געווען פארטראטען, דאך האבען מיר פולען צוטרויען אז די אינטערנעשאנאל וועט ביי די פארהאנדלונגען מיט דער „אלמעכטיגער אסאסיאיישאן" אונז ניט מעהר פארקוקען און אונזערע אינטערעסען וועלען באשיצט ווערען ווי נעהעריג איז.

איבריגענס, וואס איז א פאראגראף אדער אפילו אן אגרימענט אין אלגעמיין? ס'וועט זיך ווענדען אן אונזער כח, ווי אזוי די פארשריפטען פון דיזען אדער וועלכען עס איז אנדער קאנטראקט וועלען פארטייטשט ווערען. איין זאך איז אבער פאר מיר זיכער, אז די פאראינטערעסירטע לאקאל יוניאנס אין דער וויסט און דרעס אינדוסטריע וועלען מוזען פארמירען א דזשאינט קאונסיל כדי הארמאניש און ערפאלגרייך צו קאנטראלירען די שעפער.

נאר וועגען דעם א צווייטען מאל.

ביי אונז אין לאנד

די וויכטיגסטע פאליטישע און עקאנאמישע פראגען פון טאג.

פון הלל ראגאף.

True translation filed with the Postmaster at New York City, on Feb. 21, 1918, as required by the Act of Congress, approved Oct. 6th, 1…, known as the "Trading with the Enemy Act."

שוין א פאר וואכען אז א קאמיטע פון סענאטארען אין וואשינגטאן פיהרט אן אן אונטערזוכונג וועגען באלשעוויזם אין רוסלאנד און אין אמעריקא. די ערשטע צייט האט די אונטערזוכונג גע־צויגען וויי[ניג] אויפמערקזאמקייט, דער־

שע און איטאליענישע לעקטשורס אין די פאבליק סקוהלס. זי ערלויבט אויך ניט קיין רעדעס אין אנדערע אויסער דער ענג־לישער שפראך אין די פאבליק סקוהלס. צו געהן אבער אזוי ווייט און צו טרייען צו פארבאטען צייטונגען אין אנדערע

ניט אוים אכטונג פאר מענשליכע לע־בענס, נאר אוים אכטונג פאר פראפיטען, איז עס געשעהן, אז אין 1918 זיינען גע־פאלען וועניגער קרבנות אין די מינעס ווי אין 1917.

און דערוויילע וואקסט די צאהל פון ארבייטסלאזע פון טאג צו טאג. די פאר־שיערענע קאפיטאליסטישע ארגאניזאציא־נען ווענדען אן אלע כחות צו ווירקען אויף

GERECHTIGKEIT Maintained by and in the Interest of the International Ladies Garment Workers Union, Office, 31 Union Square, New York, N. Y. B. Schlesinger, President; S. Yanofsky, Editor; A. Baroff, Sec'y-Treas.; E. Lieberman, Business Manager.

Vol. I. Friday, February 21, 1919. No. 6.

Entered as Second Class matter January 25, 1919, at the Postoffice at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on January 25, 1919

פראבלעמען פון דער ארבייטער־פרוי

פון דזשוליעט סטוארט פאינטץ

דאס געבורדיך פון פרייע צייט.

אין דער היץ פון מלחמה איז דא א קנאפע געלעגענהייט נאכצודענקען וועגען פראבלעמען פון פרידען.

לען מאטעריאל, לעבען וועלכע מען דארף זיך ניט אזויפיעל „ארומפארען", און האט באשרענקט די צייט צו פוצען די הויז? אין זעקס מאנאטען צייט זיינען חוה'ס

אמת, דאס די אידעע צו „מאכען גוט" איז געווען דער צענטער פון'ם עטישען גלוי־בען אין דעם לאנד. די מאטא אין לעבען איז געווען „ארבייט, ארבייט, ארבייט!"

האפנונג און פארגעניגען, וואס וועלען זיין בכח צו טאן זייער חלק צו ברענגען דער מענשהייט א צוקונפט, א פיעל ליכטיגע־רע ווי די פארגאנגענהייט, מיט א גלוי־בען אין דער גרויסקייט און שעהנקייט, וואס די מענשליכע אנשטרענגונג קאן בא־שאפען".

מענער שניידער אין ראטשעס־טער און באסטאן באקומען 44־שטונדען ארב.־וואך.

די מענער שניידער האבען ווידער א זיעג צו פארצייכענען. אין נאך צוויי שטעדט איז געלונגען צו קריגען א 44 שטונדיגע ארבייטס וואך — אין ראטשעסטער און באסטאן.

אינלען פון שטיקאריים אין קלאוס־טרייד

פון מאיים זיעגמאן

אין סיין לעצטען ארטיקעל האָב איך אונטערווייזן, וואָרום עס איז ניט מעגליך אויפצוהאלטען אז אינהאלטלען פון שטיק־סחורה דעם שטיק־סיסטעם צו שאפען אין אינפלאציאנער צייט, אין וועלכער עס איז נישט מעגליך צו האלטן קיין פעסטע פּרייזן. דער פּראבלעם איז נישט אזוי שווער צו לייזן, ווען מען וועט נאָר האָבן אין זינען אז דער פּראבלעם איז נישט קיין אייגענער פּראבלעם פון אונדזער אינדוסטריע, נאָר עס איז דאָס אן אלגעמיינער פּראבלעם פון דער גאנצער וועלט. אין אלע לענדער, אָן אויסנאָמע, זוכט מען אויך אן אויסוועג פון דעם שוועריגען פּראבלעם, אָבער ביז איצט האָט מען נאָך ניט קיין ריכטיגען אויסוועג נישט געפונען.

אין דער ערשטער צייט נאָך דער מלחמה, ווען מען האָט נאָך ניט גוט פארשטאנען דעם וועזן פון דער אינפלאציע, האָט מען פּרובירט צו לייזן דעם פּראבלעם מיט פּרייז־קאָנטראָלן. מען האָט פּרובירט צו פּאַרהאלטן דעם פּרייז פון דעם ווארג אויף דעם שטאנד ווי ער איז געווען אין דער צייט פון דער מלחמה. אָבער דאָס האָט ניט געהאָלפן, ווייל מען האָט ניט קיין מאָל נישט קענען פּאַרהאלטן דעם פּרייז פון אלע ווארג אויף דעם שטאנד ווי ער איז געווען אין דער צייט פון דער מלחמה, ווייל אין דער צייט פון דער מלחמה האָט מען ניט געקענט קריגן אלע ווארג, ווייל אין דער צייט פון דער מלחמה האָט מען ניט געקענט אריבערשיקן אלע ווארג, ווייל מען האָט

עקאנאמי און עפישענסי אין דער קלאוק מאכער יוניאן פון ניו יארק

פון פיליפ קאפלאוויטש.

אין לעצטען ארטיקעל האב איך אנגעוויזען א טייל פון די פעהלערן אין אונזער יעצטיגען סיסטעם פון ארגאניזאציאן. איך האב א טייל, ווייל די וואס זיינען מיט דעם גוט באקאנט, וויסען, דאס איך האב בלויז דערמאנט איינינע פעהלערן. אלע אויסצורעכענען וואלט פארנומען גאר צופיעל פלאץ.

אונזער אינטערנעשאנעל האט נאך דזשאינט באארדס פון קלאוק מייקערס אין אנדערע שטעדט. די גרעסערע פון די דזשאינט באארדס עקזיסטירען אין פילאדעלפיא, באסטאן און שיקאגא. יעדע דזשאינט באארדס באשטעהען אויך פון די פארשידענע בעלי מלאכות, וואס זיינען באשעפטיגט אין מאכען קלאוקס און האבען אויך באזונדערע לאקאלס פון יעדען ארבייטס-טייל אזוי ווי אין ניו יארק. די פיהרונג פון די ביזנעס איז אבער אנדערש. איין קערפערשאפט אטענדעט צו אלע ביזנעס. די לאקאלס האבען ניט קיין באזונדערע אפיסעס מיט באזונדערע בעאמטע. אלעס ווערט פארוואלטעט געמיינשאפטליך פון דזשאינט באארד. איין סעקרעטער אדער סעקרעטערע אטענדען צו אלעמענס ביזנעס. איין מענעדזשער קאנטראלירט און פיהרט די געשעפטען פון דער גאנצער יוניאן. דער סעפעראטיזם באשטעהט נאר אין דעם וואס יעדער לאקאל האט זיינע איינענע טראסטיס, נעמט אויף זיינע מעמבערס, האלט באזונדערע מיטינגען, באשליסט פארשידענע בענעפיטס, און טוט די גאנצע עקזעקוטיוו ארבייט, אויסער קאלעקטען געלדער און שליכטען קאמפליינטס און געבען אינפארמיישאנס וועגען שאפ אנגעלעגענהייטען.

אין פילאדעלפיא, צום ביישפיעל, איז דער סעקרעטער פון דזשאינט באארד אויך דער סעקרעטער פון אלע לאקאלס. פונדעסטוועגען שטערט עס ניט יעדען לאקאל צו האלטען באזונדער זייערע פאנדס. מאנכע לאקאלס האבען ארבייטסלאזע בענעפיטס און פארשידענע אנדערע בענעפיטס, און דאס ווערט פארוואלטעט גוט און פינקטליך, טראץ דעם וואס די לאקאלס האבען ניט קיינע איינענע סייפס.

אין שיקאגא און באסטאן איז די פארמע כמעט די זעלבע. ביי דער אמאלגאמייטעד, פאריערס און קעפ מייקערס פון ניו יארק איז אויך די זעלבע פיהרונג און איבעראל ארבייט דאס פאלקאם. אלע האבען זיך געלערנט שערען אויף אונזער באארד: די אלע יוניאנס זיינען געקומען נאך אונזערער און האבען פראפיטירט פון אונזערע פעהלערן און ערפאהרונג.

די פראגע איז יעצט פאלגענדע: זיינ-

מאן רעקאמענדירט אויפצוגעבען 12 לאקאלע אפיסעס, איז ווי אזוי וועט מען זיך קענען אהן-זיי באגעהן, ווי אזוי וועט די ביזנעס אטענדעט ווערען?

לאמיר דא זעהן, ווי ווייט מיר קענען געהן. אין לעצטען ארטיקעל האב איך געוויזען, דאס איינינע יאהר נאכאנאנד האבען די דזשאינט באארד אפיסעס קאלעקטירט 70 פראצענט פון די דיוס און אסעסמענטס מיט דער זעלבער מאשינעריע, וואס דער דזשאינט באארד האט יעצט. די איבעריגע 30 פראצענט קענען אויך קאלעקטירט ווערען פון די זעלבע מענשען, ווייל זיי זיינען קיינמאל ניט געווען פארנומען גאנצענע טעג מיט ארבייט. איבערהויפט נאך יעצט, ווען דיוס ווערט געצאהלט רעגעלמעסיג כמעט דורכ'ן יאהר און ניט אין די עטליכע ביזי-מאנאטען, ווי עס פלעגט אמאל זיין. די מעמבערס, פון זייער זייט, וועלען וועניג האבען דאנעגען. זיי וועלען אייך נאך געבען א דאנק ניט צו דארפען לויפען אין לאקאל אפיס פון פלאץ, וואו ער ארבייט. עס איז פיעל באקוועמער פאר'ן טשערמאן צו צאהלען זיינע דיוס אין אפיס, וואו ער מאכט זיינע קאמפליינטס, און דאס זעלבע איז מיט'ן איינצעלנעם מעמבער. ביז יעצט פלעגט ער דארפען קומען פון בראנזוויל אדער דזשווירזי בייטען א ביכעל אין ניו יארק, דארט וואו דער לאקאל-אפיס געפינט זיך.

עס איז אמת, דאס דער לאקאל סעקרעטער זאגט, דאס איין מאל אין עטליכע מאנאטען מעג א מעמבער באזוכען דעם לאקאל אפיס צו בייטען א ביכעל. דער מעמבער דענקט אבער אנדערש. ער וויס, דאס די יוניאן איז געמאכט געווארען פאר איהם, און אויב די יוניאן האט אפיסעס אין יעדען טייל פון שטאדט, דארף זי קענען אטענדען אלע זיינע ביזנעס אין יעדען פון זיי, וואו עס איז איהם באקוועמער צו קומען.

מיר זעהען, אלזא, אז וואס אנבאטרעפט די צאהלונגען קענען דאס די אפיסעס פון דזשאינט באארד אטענדען, און עס זאל נאך זיין באקוועמער פאר די מעמבערס, און ווען אפילו מען זאל דארפען עפענען נאך אן אפיס, וואלט עס ערשטענס געווען אין א געוויסען נויטיגען ארט פון שטאדט, וואוהין עס איז נעהנטער צו קומען, און דער אפיס וואלט, צווייטענס, גענומען צאהלונגען פון אלע מעמבערס, ווי די איבעריגע דזשאינט באארד אפיסעס. דער עקספענס פון אזא אפיס איז ניט פיעל. איצע 7 אפיסעס פון דזשאינט באארד קאסט אונז יעצט אויפצוהאלטען 17 טויזענד דאלאר יעהרליך. דאס שליסט איין רענט, ליכט, קלינינג, טעלעפאנס, ריפעירס, נייע פיקסטשורס, פרינטינג און אלע קליינינקייטען אויסער סאלאריס, און סאלארי איז ניט מעהר ווי פאר איין סטעמפ קלוירק צו קאלעקטען דיוס.

איצט בלייבט נאך די איינפיהרונג פון די צאהלונגען אין די ביכער און לעדזשער-קארדס, צו פארוואלטען די געלדער און צו אטענדען צו דער בוכהאלטעריי. דאס קען געטאן ווערען פון א גוטען בוכקיפער מיט 5 אדער 6 קלוירקס און די גאנצע ארבייט קען זיכער אטענדעט ווערען אין איין רום, וואו קיינע אנדערע ארבייט זאל ניט געטאן ווערען. די קלוירקס וועלען אויך קענען געברויכט ווערען צו קאלעקטען דיוס אויב עס וועט זיין צייטענווייז צו ביזי. דיעזע רעכנונג איז ריכטיג, ווייל ווען לאקאל 9 האט געהאט 20 טויזענד מעמבערס האבען זיי ניט געהאט מעהר ווי 3 קלוירקס פאר דער ארבייט און זיי פלעגען אויך פארקויפען סטעמפס. 20 טויזענד איז מעהר ווי העלפט פון אונזער יעצטיגער מעמבערשיפ.

נאך איין זאך בלייבט אונז איבער. די עקזעקוטיוו ארבייט פון די לאקאלס, אריינצונעהמען נייע מעמבערס, אויסהערען א שאפ, מיטינגען פאר פארשידענע קאמיטעס, מיטינגען פאר די עקזעקוטיוו באארדס און זאנאר-אלעס וואס עקזיסטירט יעצט, אויסער אנהאלטען די אפיסעס. דערצו דארף מען ניט אנהאלטען קיין 12 באזונדערע אפיסעס. ווייל ערשטענס ווערען די אלע מיטינגען אפגעהאלטען ביינאכט און זעלטען ווען א קאמיטע מיטעט בייטאג. פאר דעם קענען מיר האבען איין גרויסען פלאר אדער צוויי, וואו יעדער לאקאל זאל האבען א גרעסערען רום, ווי ער האט יעצט. דארט זאל זיין פלאץ פאר דעם רעקארדינג-סעקרעטער, און פאר אלע מיטינגען. און אזוי ווי יעדער לאקאל מיטעט ניט 6 מאל א וואך, און אויב מיר וועלען האבען 12 רומס קען זיך איין לאקאל באנוצען מיט וויפיעל פלאץ ער זאל נאר געפינען פאר נויטיג. און אויב א לאקאל דארף מיטען בייטאג, קען מען דאך אויך יוזען די זעלבע רומס; זיי וועלען דאך נאר זיין פאר דעם צוועק. די טענה, דאס מען דארף האבען א היים פאר די מעמבערס איז איבערטריבען, ווייל וויפיעל מעמבערס באנוצען זיך יעצט מיט די לאקאלע אפיסעס צו קומען פארברענגען זייער צייט אין סלעק? און אויב זיי וואלטען דאס יע געטאן, זיינען די רומס אין די לאקאלע אפיסעס גארניט באקוועם דערפאר, ווייל מען איז אימער פארנומען מיט ארבייט.

דאס דעקט דעם גאנצען פלאן. די שפארונג איז זיכער 60 טויזענד דאלאר יעהרליך, אויב ניט מעהר; דאס האבען זיגמאן'ס ציפער באוויזען. אז דאס וועט ארבייטען בעסער איז זיכער; און יעדערער וואס איז באקאנט וועט דאס צוגעבען. די ענדערונג דארף געמאכט ווערען גלייך ווי אונזער נייער אגרימענט וועט באנייט ווערען. די איינגעשפארטע 60 טויזענד דאלאר וועט אונז פארשפארען אויף ווייטער צו לעגען סטרייק-אסעסמענטס פאר די באנייאונגען פון אגרימענטס.

די רעארגאניזיישאן וועט ניט אוועקנעהמען די אויטאנאמיע פון די לאקאלס אויף קיין פאל. אנדערע לאקאלס וועט עס נאך פארשטארקען, ווייל די עקזעקוטיוו מעמבערס וועלען זיך מעהר אינטערעסירען מיט דער ארבייט פון דער יוניאן. יעצט פאלט די שולד אויז'ן דזשאינט באארד אדער אויפ'ן לאקאל בעאמטען. דאן וועט יעדער מוזען טראגען זיין אייגענע פאראנטווארטליכקייט.

רע שטעדטלעך אין ניו יארק סטייט. קורץ — איבעראל.

אין קאנעקטיקוט סטייט ארבייט באזונדערס פלייסיג ברודער סעמיועל לעפקאוויטש, אונזער וויים פרעזידענט. א סך וויסט און דרעס שעפער זיינען דארט אין סטרייק, און יענע סטרייקער, העלפענדיג דעם סטרייק אין ניו יארק, קעמפפען שוין אין איין וואך פאר זייערע איינענע פאדערונגען.

און דאס זעלביגע איז אויך אין די אנדערע פלעצער. אין פיעלע ערטער האלטען זיך אין פארמירען נייע לאקאלס פון אונזער אינטערנעשאנאל, אלס רעזולטאט פון דעם סטרייק און פון דער גוטער, אונערמיעדליכער ארבייט פון דער גאנצער „אוט און טאון" קאמיטע. אין נוארק האט זיך שוין געגרינדעט א נייער לאקאל פון וויסט און דרעסמאכער, מיט עטליכע הונדערט מיטגליעדער. דער נייער לאקאל האט שוין א טשארטער פון אונזער אינטערנעשאנאל. ער האט באקומען דעם נומער 115. דער נייער לאקאל איז אונטער דער אויפזיכט פון ברודער דזשיי. שאפירא.

ברודער ר. יודעל און ברודער דזש. האלפערין זיינען אימער „אין די דזשאבב". זיי פאלגען נאך די אגענטען פון די באסעס, וועלכע לויפען ארום ווי פאר'סמ'טע מייז געפינען ערגעץ א שטיל ערטעל אויפצומאכען א סקעב-שאפ. אבער ווי נאר זיי קומען ערגעץ, — אהא, אט איז יודעל און אט איז האלפערין! באזונדערס לויפט ארום אן אגענט פון דעם פרעזידענט פון דער וויסט און דרעס אסס'ן זוכען אפשר קען מען ערגעץ אויפמאכען כאטש אביסעל סקעב-ארבייט. עס געהט אבער ניט, די „אוט און טאון" קאמיטע לאזט ניט.

און אומעדום ווערט אויפגעפאסט, אז אזעלכע ארבייט זאל ניט געמאכט ווערען. אונזערע מענשען ארבייטען אומעדום אונערמיעדליך; פאר זיי איז קיין זאך ניט צו שווער.

ל. לאנגער, דער סקרעטער פון דעם דזשאינט באארד פון דער קלאוקמאכער יוניאן, פאסט אויף אין מאונט ווערנאן.

אין דזשווירזי, ניו דזשוירזי, פאסט אויף מיס וואָרד, פון פילאדעלפיא.

אין פאקיפסי, ניובורג און קינגסטאן פאסט אויף ברודער הערי סילווער.

אין פערטה עמבאי און סאוטה עמבאי פאסען אויף די שוועסטער מיס מאטפיליא און מיס פעני אדלער.

און איבעראל ווערט די ארבייט געטאן מיט פיעל חשק, מיט איבערגעבענהייט, מיט ליעבע צו דער זאך, האבענדיג אימער אין זינען די לעבענס-אינטערעסען פון די צעהנדליגע טויזענדער סטרייקער, וועלכע קעמפפען איצט אויף די פיעלע אינטערנעשאנאל פראנטען פאר א שעהנער און בעסער לעבען!

עס איז א מערקווירדיגע, וואונדערבארע מאשין, אונזער אינטערנעשאנאל „קריעגס דעפארטמענט"! און דער מעכאניזם ארבייט אויסגעצייכענט, מיט דער גרעסטער און גענויעסטער פינקטליכקייט. די וואונדערבארע ארבייט פון דעם מעכאניזם רופט ארויס באוואונדערונג און באגייסטערונג! אזא סיסטעמאטישע ארבייט מוז ברענגען א גרויסען, גלענצענדען זיעג!

מיטינג פון דזשאינט באארד פון דער קלאוק-מאכער יוניאן אין, ניו יארק

עס ווערען אויפגענומען קאמיטעס.

ברודער בענדזשאמין קאהען, פון לואיס און דזשעק ברויז'ס שאפ, ערקלערט, דאס ער איז ניט צופרידען מיט דער האנדלונג פון דעם באארד און דירעקטארס וועגען זיין קייס און פארלאנגט, דאס דער דזשאינט באארד זאל דאס ווידער אויפנעהמען. א קאמיטע ווערט אפאינטעט מיט פול פאוער צו סעטלען די קייס.

א קאמיטע פון לאקאל 17 ערשיינט און פארלאנגט, דאס דער דזשאינט באארד זאל אפהאלטען די אנשטעלונג פון א ביזנעס איידזשענט פון לאקאל 9 אין ריפער דעפארטמענט. זיי גלויבען, אז דאס וועט ניט טאן קיין גוטעס צו דעם דעפארטמענט. עס ענטשטעהט וועגען דער פראגע א לאנגע דעבאטע, אין וועלכער א סך דעלעגאטען באטייליגען זיך, און וועלכע פארענדיגט זיך מיט אן ערקלעהרונג פון ברודער זיגמאן, דעם דזשענעראל מענעדזשער. ער זאגט, דאס ער וועט מאכען אראנזשמענטס, דאס א ביזנעס איידזשענט פון לאקאל 9 מיט א ביזנעס-איידזשענט פון ריפער דעפארטמענט זאלען באזוכען אלע שעפער און זעהן, דאס אלעס זאל זיין ווי עס דארף צו זיין.

לאקאל 64 לאזט וויסען, דאס זיי הייסען גוט די 300 דאלאר פאר טהאמאס מוני.

די קאמיטע, וואס האט אטענדעט דעם דעזיינערס מיטינג, רעפארטעט, דאס דער מיטינג איז געווען שעהן באזוכט און דאס איבער 400 דעזיינערס זיינען געווען פארזאמעלט, און דאס אלע זיינען געווען באגייסטערט פאר א יוניאן.

ברודער זיגמאן רעפארטעט, דאס אין טרייד איז גאנץ ביזי. קאמפליינטס אין די אפיסעס זיינען געווארען ווינציגער. ער רעפארטעט אויך, דאס ברודער באביטש האט פאררופען א שאפ-טשערמאן מיטינג אין בראנזוויל און אז דער מיטינג איז געווען זעהר א שעהנער.

ברודער זיגמאן ערקלעהרט, דאס דער טעקס האט זיך שוין אנגעפאנגען צו קאלעקטען און דאס נעקסטע וואך וועט מען שוין אנפאנגען קוויטירען די שעפער אין דער „גערעכטיגקייט", וואס האבען איינגעצאהלט אין פול.

ער רעפארטעט אויך, דאס עס איז שוין געארדערט געווארען די פלענס מיט די „100 פראצענט יוניאן" פאר די שעפער, וואס וועלען איינצאהלען דעם טעקס אין פול. עס זיינען אויך געארדערט געווארען שעהנע פאבס אלס פרעזענטען פאר די שאפ-טשערלייטע, וואס וועלען זעהן, דאס זייערע שעפער זאלען איינצאהלען דעם טעקס אין פול. פאר יעדען מעמבער באזונדער איז געארדערט געווארען א באטאן, וואס ער וועט טראגען אויף זיין לאפעל אלס צייכען אז ער האט געטאן זיין פליכט.

עס ווערט פארגעלעזען דער באריכט פון באארד אוו דירעקטארס.

ברודער קושנער באריכטעט, דאס א קאמיטע פון באארד אוו דירעקטארס האבען געהאט א מיטינג מיט די פינישערס און פעלערהענד פון מאקס רובעל, און דער קאמפליינט פון די פעלער-הענד דאס דערפאר וואס זיי בעטען א רעיז אויף די ארבייט, נעהמען די פינישערס מעהר פעלער-הענד ווי זיי דארפען, איז אומבאגרינדעט. ער ערקלעהרט אויך, דאס די קאמיטע האט געארדערט די פינישערס פון יענעם שאפ צו רעיזען די פעלער-הענד 5 סענט אויף געווייסע ארבייט. דער רעפארט פון דער קאמיטע ווערט גוטגעהייסען.

לאקאל 9 פארלאנגט, דאס א פינישער ביזנעס איידזשענט זאל אריינגעשטעלט ווערען אין ריפער דעפארטמענט, ווייל די פינישערס וואס דארפען יעצט באלאנגען צו לאקאל 9 זיינען נאך ניט טרענספערירט געווארען און זייערע באדירפניסע ווערען דארום פארנאכלעסיגט צוליעב דעם וואס לאקאל 17 קען זיך מעהר מיט זיי ניט אינטערעסירען. דער פארלאנג ווערט באוויליגט.

ברודער דזשארדזש סלייטין, ביזנעס איידזשענט פון אינדעפענדענט אפיס שיקט אריין זיין רעזיגניישאן. די רעזיגניישאן ווערט אנגענומען.

א צושריפט פון דעם עקזאמינערס-לאקאל ערקלעהרט, דאס זיי האבען ארויסגעשיקט לעטערס צו אלע ביזנעס איידזשענטס פון דזשאינט באארד פארלאנגענדיג דאס ווען זיי קאנטראלירען שעפער זאלען זיי אויך אין זינען האבען די עקזאמינערס. זיי שיקען א קאפיע פון דעם לעטער. דער לאקאל שיקט אויך אריין די סקיילס, וואס זיי האבען אויסגעארבייט פאר זייערע מעמבערס. דאס ווערט איבערגעגעבען צו ברודער זיגמאן אויסצואורבייטען און אריינצונעהמען אין נייעם אגרימענט.

דער זעלבער לאקאל קאמפליינט, דאס זייערער א מעמבער איז געסעקט געווארען פון דער פירמע ל. ווייסשטיין און איז ניט רעאינסטייטעט געווארען. ברודער בערקאוויטש, דער עקטינג מענעדזשער

(שלוס אויף זייט 19)

די פרוי אין איטאַליען אין מלחמה־צייט

פון דר. אסתר לוריע.

True translation filed with the Postmaster at New York City, on Feb. 21, 1919, as required by the Act of Congress, apprroved Oct. 6th, 1917, knownas the "Trading with the Enemy Act."

די איטאַליענישע פרוי האָט פאַר דער מלחמה ערגבערט פיעל ווייניגער פון די אייראָפּעאישע פרויען אין אנדערע לענדער — סיי אויפ'ן עקאָנאָמישען, סיי אויף דעם פּאָליטישען געביט. די מלחמה האָט אָבער אַפּילו אין דיזען קאַטוילישען לאַנד געמאַכט אַ גאַנצע רעוואָלוציאָן. די פרוי איז אויך דאָ, ווי אין אַלע מלחמה לענדער, געצוואונגען געווען צו ארבייטען אין שאָפּ, אין אָפיס, אין האָספּיטאַל, אויף דער אייזענבאַהן, אין סטרים א. אז. וו. אנשטאַט דעם מאַן. דיעזער שריט אַליין האָט אין איטאַליען באַדייטעט אַ פיעל גרעסערען זיעג, ווי אין אַנדערע לענדער. אין אמעריקאַ, צום ביישפּיעל, איז די פרוי פאַר דער מלחמה געווען באַשעפטיגט אין אַזעלכע צווייגען פון דער אינדוסטריע, צו וועלכע זי האָט אין אנדערע לענדער ניט געהאַט קיין צוטריט. דאָ האָבען פרויען נאָך פאַר דער מלחמה געארבייט אַלס פּלאָמבערס, שלאָסערס א. אז. וו.

די איטאַליענישע פרוי האָט, ארויסקריכענדיג פון קיך, אויפגעהויבען הויך איהר קאָפּ, אין פיעלע הינזיכטען העכער פון דער פרוי אין אנדערע לענדער. די איטאַליענישע פרוי האָט מיט דער שטיצע פון דער ליבעראַלער פּרעסע פון לאַנד אָנגעהויבען צו פאָדערען גלייכע ווייזשעס פאַר פרויען און מענער פיעל פריהער, ווי דאָס איז געווען דער פאַל אין אנדערע לענדער. אונטער דער ווירקונג פון דיעזע פאָדערונגען האָבען די סטרים קאַרס געצאָהלט די פרויען דיזעלבע ווייזשעס, וואָס זיי פלעגען פריהער צאָהלען די מענער. דאָס האָט פּאַסירט אין קאָנסערוואַטיווען איטאַליען. אין דער פרייער ענגלאַנד, וואו די פרויען שפּיעלען שוין צעהנדליגע יאהרען אַ ראָלע, האָבען זיי פאַר אַ יאהרען געסטרייקט מיט דער סטרים קאַר קאָמפּאַניע, פאָדערענדיג גלייכע ווייזשעס מיט'ן מאַן.

פּאָליטיש האָט די פרוי אין איטאַליען פאַר דער מלחמה ניט געהאַט קיין שום רעכטע, ניט די פּרימיטיווסטע. דאָס רעכט צו שטימען קריגט די פרוי אין אַלע לענדער ערשט דאַן, ווען די געזעצגעבונג האָט איהר געגעבען איינִיגע פּערזענליכע רעכטע, ווי דאָס רעכט צו האָבען אייגענטום, דאָס רעכט צו זיין אַ בעל הבית'טע איבער איהרע אייגענע פאַרדינסטען, דאָס רעכט צו זאָגען אַ דעה אין בעצוג צו איהרע אייגענע קינדער. אָט דיעזע פּרימיטיווסטע רעכטע האָט די פרוי געהאַט פאַר דער מלחמה כמעט אין אַלע קולטורעלע אייראָפּעאישע לענדער. אין איטאַליען איז דאָס אָבער פאַר דער מלחמה ניט געווען דער פאַל. ערשט אין דער צייט פון דער מלחמה האָט סיניאָרא לאָורא קאָסטאַ, אַ מעמבער פון דער סאַפּרעדזש אַסאָסיאיישאָן, געפאָדערט פּאָליטישע רעכטע פאַר פרויען. זי איז ארויסגעטראָטען עפענטליך אין „דזשאָרנאַל ד'איטאַליא". איהר ארויסטרעטען האָט געהאַט אַ ווירקונג. אַ קורצע צייט נאָכדעם האָבען צוויי מיטגליעדער פון פּאַרלאַמענט דערלאַנגט אַ ביל, פאָדערענדיג פאַר דער פרוי מוטער רעכטע. סיניאָר סאַנדריני האָט אויפגעוויזען, אַז דאָס איז אַבסאָלוט נויטווענדיג, „ביי היינטיגען טאָג, ווען די פרוי ווייזט ארויס אַזעלכע פעהיגקייטען און אַזאַ ווילינקייט אין באַצוג צו איהרע פאַטערלאַנד?פליכטען". דער ביל איז דורכגעגאַנגען, און דאָס איז געווען אייגענטליך דער ערשטער זיעג פון דער איטאַליענישער פרוי אויפ'ן פּאָליטישען געביט.

מיט אַ יאהר און אַ האַלב צוריק זיינען אין איטאַליען 120,000 פרויען געווען באַשעפטיגט אנשטאַט מענער. זיי האָבען געטאָן אַזאַ סאָרט ארבייט צו וועלכער מען וואָלט זיי פריהער קיין מאָל ניט צוגעלאָזען. אַזוי פלעגט די פרוי צוגרייטען מאַטעריאַל פאַר די עראָפּליינס און אויטאָמאָבילס, פלעגט צוגרייטען עקספּלאָדירענדע שטאָפען און פלעגט מינעווען דעם מלחמה מאַטעריאַל.

אויך אין די אפיסעס האָבען די פרויען געקראָגען אַ ברייטערען און לייכטערען צוטריט. מען האָט זיך אויך גענויטיגט אין דער פרוי אין די הויכע פענסטער. אַזוי ווי די פרוי האָט פאַרנומען אַן אָנגעזעהענע שטעלע אין דער אינדוסטריע, האָט די רעגיערונג געגרינדעט אַ ספּעציעלע ביוראָ פון פרויען ארבייטער אין מלחמה אינדוסטריע. אין דיעזער ביוראָ האָט זי אָנגעשטעלט פרויען, אויך, די „הער" איז געווען אַ פרוי, איינע וואָס האָט ספּעציעל שטודירט די פרויען־פראַגע אין דער אינדוסטריע.

די מלחמה האָט אויך געצוואונגען די פרוי צו זיין טעטיג אין דער ארמיי. אויף דיזען געביט האָט די איטאַליענישע פרוי ארויסגעוויזען פיעל פעהיגקייטען. אמת, די איטאַליענישע פרוי איז דאָ ניט געווען קיין גרינהאָרן, זי פלעגט שטענדיג זיין טעטיג אויף דיזען געביט. אין דער צייט פון דער מלחמה איז איהר אָבער אויסגעקומען צו טאָן אַזעלכע סאָרטען ארבייט, צו וועלכע זי פלעגט זיך פריהער אַבסאָלוט ניט צוריהרען. די רעגיערונג פלעגט, וועלענדיג צווינגען די פרוי צו טאָן דאָס העכסטע, ארויסגעבען פּרייזען פאַר אויסערגעוועהנליכע לייסטונגען. זי האָט געמוזט אָבער צוטיילען 13,000 פּרייזען. די איטאַליענישע פאַרמער פרוי איז ניט קאָנסערוואַטיוו. אין נאָרד איטאַליען איז זי שטאַרק ארגאַניזירט. זי באַלאַנגט צוזאַמען מיט'ן מאַן צו דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי. צוזאַמען מיט איהם קעמפּפט זי פאַר גלייכע ווייזשעס פון פרוי און מאַן. דאָס אויסצוקעמפּפען האָט זיך ניט איינגעגעבען. דער אונטערשיד צווישען פרויען און מענער ווייזשעס איז דאָ אָבער ניט אַזוי גרויס ווי אין אַנדערע לענדער, אין גאַנצען איין דריטעל. אַן אַמעריקאַנער זשורנאַליסט כאַראַקטעריזירט דעם איינפלוס פון דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי אין נאָרד איטאַליען מיט אַזאַ ביישפּיעל. ער פלעגט זיין אַן אָפטער אריינגעהער אין איין פאַמיליע. ווי דאָס פּאַסירט אָפט אין די פויערשע הייזער, איז די פאַמיליע באַשטאַנען פון דריי דורות, אַן אַלטער מאַמען, איהרע אַ טאָכטער, און דער טאָכטערס ערוואַקסענע קינדער. דער זשורנאַליסט איז געווען ערשטוינט, הערענדיג פון דער אַלטער אַזעלכע רייד: „קינדער, ווען וועט איהר געהן צו אַ מיטינג, וועל איך מיט אייך מיטגעהן, אנשטאַט אין קירכע." אויפ'ן זשורנאַליסט'ס פראַגע, פאַר וואָס געפעלט איהר דער מיטינג בעסער פאַר דער קירכע, האָט זי געענטפערט: „איך פלעג יאהרען געהן אין קירכע, וואו דער גלח פלעגט פּרעדיגען מיר הארכזאַמקייט. פון דיעזע געהאָרכזאַמקייט האָט זיך אָבער אונזער לאַגע ניט פאַרבעסערט. די קינדער האָבען אָנגעהויבען צו באַלאַנגען צו דער סאָציאַליסטישער פּאַרטיי, האָבען אָנגעהויבען צו קעמפּפען פאַר העכערע ווייזשעס, און אונזער לעבען ווערט בעסער, מיר עסען בעסער, וואָהנען שעהנער, האָבען פיינערע קליידער."

די וואָר דעפּאַרטמענט פלעגט שיקען פרויען אנשטאַט סאָלדאַטען צו פערשיעדענע ארבייט, וואָס פאָדערט ניט קיין מיליטערישע טריינינג, זיי פלעגען זיין באַ־

ער געפינט אין איהר אַן אויפמערקזאַמע צוהערערין

בילדער פון'ם ווייסטמאַכער סטרייק

פון עליאַס ליבערמאַן.

מיסס, גיט מיר אַ פּאַנטש.

אויב איהר האָט צייט, קאַפּט זיך אריין אין אונזער עלליס־איילאַנד אַ זייגער צעהן אין דער פריה. דאָס איז די צייט ווען די סטרייקערס דאַרפען פּאַנטשען זייערע סטרייק קאַרדס, כדי מען זאָל וויסען ווער עס קומט אין האָל און ווער ניט. כדי צו מאַכען אַלעמען צו זיין אין צייט, האָבען די טשערליידיס פון האָל באַשלאָסען צו פּאַנטשען די קאַרדס צוויי מאָל אַ טאָג, אין דער פריה און נאָך האַלבען טאָג. עס פּאַסירט אָבער אַז וועלכע ניט איז סטרייקערס פאַרשפּעטיגען די באַשטימטע צייט. זיי ווילען אָבער האָבען אַ גוטען רעקאָרד צוזאַמען מיט די איבעריגע סטרייקערס. זיי האָבען אויך מורא אַז אַ שלעכטער רעקאָרד קאָן האָבען אַ שלעכטע ווירקונג אויף דער מעגליכקייט פון צו באַקומען סטרייק־בענעפיט, און דערפאַר קענט איהר אָפט זעהן דאָרט די פאָלגענדע בילד:

די טשערליידי איז פאַרנומען מיט אַטענדען אַ שאָפּ מיטינג פון אַ ניי אָרגאַניזירטען שאָפּ. ניט ווייט פון איהר שטעהט אַ גרופּע מיידלעך מיט די סטרייק קאַרדס אין זייערע הענט. אַזוי שנעל ווי זי ווערט פריי, טוען זיי זיך אַלע אַ לאָז און אַלע מיט איין געבעט:

„מיסס, פּליעז, טוט מיר אַ פּאַנטש, איין פּאַנטש, מאָרגען וועל איך שוין זיין אין צייט, פּליעז מיסס".

וועגען געזאַלצענע בייגעל.

די טשערליידי האָט באַמערקט, ווי אַ פרעמדער יונגערמאַן דרעהט זיך ארום אין האָל, באַלד אין זי צוגעגאַנגען צו איהם און פרעגט איהם וועמען ער דאַרף. „איך זוך די ארבייטער פון אונזער שאָפּ", ענטפערט ער איהר. ער האָט אָנגערופען דעם נאָמען פון שאָפּ, און די טשערליידי האָט איהם אוועקגעפיהרט צו יענע ארבייטער. דאָרטען האָט זי זיך אָבער ערקונדיגט אַז דער פרעמדער יונגערמאַן איז נאָר דער באַלעבאָס פון שאָפּ.

„מיסטער, זאָגט זי איהם, דער פּלאַץ איז בלויז פאַר סטרייקערס".

„מיסס, ענטפערט ער איהר, איהר זייט נאָך ניט אַזוי פיעל אַלט, וויפיעל געזאַלצענע בייגעל איך האָב אויפגעגעסען אין דעם האָל אין מיינע צייטען".

זי איז ניט קיין ביזנעס ליידי.

אַ טשערמאַן פון שאָפּ לויפט ארום אַ פאַרסאָפּעטער און זוכט די טשערליידי פון האָל: „סטייטש דער באָס אַליין איז געקומען".. די האָל־טשערליידי איז צוגעקומען. דער באָס מאַכט זיך גאַנץ היימיש, קנעפּעלט פאַנאַנדער זיין אָווערקאָוט אַזוי אַז זיין גאָלדענע קייט פון זייגערל זאָל זיך אָנזעהן אין איהר פולער גלאַנץ. די טשערליידי האָט נאָך פיעלעס צו טאָן, וואָרום נאָך האַלבען טאָג דאַרף זיין אַ מאַס־מיטינג אין איהר האָל, און אביסעל אונגעדולדיג פרעגט זי איהם:

„מיסטער, וואָס קען איך פאַר אייך טאָן?"

„מיסס", זאָגט ער און מאַכט אַ פּאָר־זוך צו שמייכלען, „איהר אַליין זייט טאָקע דאָ די באַלעבאָסטע?"

„באַלעבאָסטע, ניט באַלעבאָסטע, נאָר די טשערליידי פון האָל בין איך דאָ", — ענטפערט זי.

„הם... פאַרשטעהט איהר מיך", וועצט ער פאָרט, „איך וויל ביי אייך פרעגען אַן עצה", און אָפּרופענדיג איהר אָן אַ זייט דערצעהלט ער איהר ווי גוט ער איז צו זיינע ארבייטער, ווי ער באַהאַנדעלט זיי ווי אַ טאַטע קינדער, און ווי ער וויל ניט אַז זיי זאָלען אומזיסט סטרייקען און דערפאַר וויל ער סעטלען.

„נו, טאָ גהעט צו דער סעטעלמענט קאָמיטע", זאָגט איהם די טשערליידי.

דאָס ווייס ער, — גיט ער גוטמוטיג צו, — נאָר ער וויל, אַז זי זאָל איהם אוועקשטעלען אויפ'ן נעקסט, און דערפאַר וועט ער איהר באַדאַנקען: זאָל זי נאָר דאַרפען אַ דרעס, וועט ער זיין אמת צופריעדען, אַז זי זאָל ארויפקומען צו איהם אין שאָפּ.

די טשערליידי, רויט פון כעס, האָט איהם באַלד געצייגט די טיר, אָנזאָגענדיג איהם אַז ער זאָל ניט וואַגען קומען אַ צווייטען מאָל אין דיעזען האָל.

— איך האָב גאָר ניט געמיינט, — האָט ער זיך גענומען פאַרענטפערען, — אָט ער וואָלט איהר רעכענען האָלסייל־פּרייז.

און ווען ער איז געווען נאָהענט צום טיר האָט ער איהר באַליידיגענד אַ זאָג געטאָן:

„מיסס, איהר זייט ניט קיין ביזנעס־ליידי".

די ליין מאַכט איהם סעטלען.

דער גאַנצער שאָפּ ארבייט פון וואָך און די פראַגע פאַר דער סעטעלמענט־קאָמיטע איז, וואָס פאַר אַ רייז מען זאָל קריגען פאַר די ארבייטער.

דער באָס האַלט זיך אין איין דינגען, נאָר די סעטעלמענט קאָמיטע האָט באַשלאָסען, אַז אַ רייז ניט ווייניגער פון 4 דאָלאַר אַ וואָך פאַר די אָפּרייטאָרס. „פיער דאָלאַר?", האָט דער באָס גענומען שרייען, „קיינמאָל אין לעבען ניט! איך וועל אויפגעבען ביזנעס, איך וועל מיינע ארבייטער אין פּנים מעהר ניט אָנקוקען. איך וועל ארויסגעהן פון דאַנען און קיינמאָל זיך ניט צוריקקעהרען." ער רעדט, כעס'ט זיך און פּלוצלונג הויבט ער זיך אויף פון פּלאַץ און לויפט.

אָט איז ער ביי דער טיר און זיינע אויגען שטעלען זיך אָפּ אויף דער לאַנגער ליין פון באַלעבאַטים אין סטייווסאַנט קאַסינאָ. שנעל לויפט איהם דורך דער געדאַנק, אַז אויב ער געהט יעצט ארויס פון האָל און ער וועט זיך דאַרפען אומקעהרען, וועט ער זיך געפינען אונטען, אין דער עק פון ליין. זיינע אויגען לויפען פון דער סעטעלמענט־קאָמיטע־צימער צו דער ליין און פון דער ליין צו דער סעטעלמענט־קאָמיטע.

מיט אַ געדריקטען גייסט קעהרט ער זיך אום פון דער טיר און אין אַ שטילען טאָן זאָגט ער צו דער קאָמיטע:

„פאַרפאַלען, אריינגעפאַלען; די ליין מאַכט מיך צום סעטלען."

[...]טינם אין די אפיסעס פון די קאזאר־[...]מס, זיי פלעגען קאכען, וואשען וועש, [...]אקען ברוים. אין די שיסערע רייהען אויפ'ן פראָנט זיינען אייניגע אזעלכע פרויען געווען באשעפטיגט טראנספארי־רענדיג דאס טויטינע מאטעריאל אין די טרענטשעס און האלץ אין די קאזארמעס.

נים ווענינ איטאליענישע פרויען האָ־בען אין דער צייט פון מלחמה ארויסגע־וויזען העלדישקייט, און אוועקגעגעבען זייער לעבען. מאריא מאליני, א סטר־ריענטין פון טרענטא, האט אוועקגעגעבען איהר לעבען אין עלטער פון 17 יאהר. זי איז געווען ארעסטירט אין אונוסט פון 1915טען יאהר אויפ'ן גרונד פון א בריעף וואס זי האט געשריבען צו איהר קאזין, א סאלדאט פון דער איטאליענישער אר־מיי. מען האט פון איהר געפאדערט, אז זי זאל זיך אבזאגען פון איהרע ווערטער, אז זי וויל, אז אין טרענטא זאל הענגען א ניט־איטאליענישער פלאג. זי האט אבער ווידערהאלט דיזעלבע ווערטער, צוגעבענ־דיג: „אין מיינע אדערן פליסט איטא־ליענישע בלוט".

מאריא רעגניעל, א 70 יאהריגע לעה־רערין, איז אויך פאראורטיילט געווארען צום טויט. צוליעב איהר עלטער האט מען איהר פארביטען די טויט שטראף אויף 10 יאהר שווערע ארבייט אין טורמע.

די מייל ענד טעלעגראף רעפארטכענט האט ארויסגעוויזען די העלדישקייט פון עריקא פאגנאני. זי איז געבליבען אויף איהר פאסט אין דער צייט, ווען עסטרייר־כישע עראפליינס זיינען אנגעפאלען אויף ווערונא, נים קוקענדיג אויף דעם וואס א באמבע איז געפאלען אויפ'ן דאך פון [...]ראָ, ביי וועלכען זי האט געארבייט. די באמבע האט פאראורזאכט א פייער.

די איטאליענישע פרוי האט זיך שטארק אויסגעצייכענט אין די האספיטע־לער אלס דאקטאר. אייניגע פון זיי האָ־בען געקראגען א הויכען טיטול, פאר זיי־ערע פארדיענסטען.

א בריועל צום רעדאקטאר

ווערטער רעדאקטאר:

נאכדעם ווי אלע באגריסער האבען אויסגעדריקט זייער באגייסטערונג פאר אונזער פאראייניגטער אלט באגייסטער צייטונג, און הויפטזעכליך ווענען איהר רע־דאקטאר, וועט איהר זיין אביסעל איבער־ראשט, ווען איך וועל זאגען אז דאס איינ־צינע, וואס מיר געפעלט נים אין אונזער צייטונג, איז מאקי דער פאקט, וואס איהר, מיין טייערער יאנאווסקי, זיינט דער רע־דאקטאר פון דיזער צייטונג.

די זאך דערפון איז א גאנץ פשוטע. נעווים נעהם איך אן אז אונזער יוניאָן איז די פיינסטע, וואונדערבארסטע און הערליכסטע ארגאניזאציע אין דער משפחה פון די אידישע ארבייטער יוניאָנס אין דיזען לאנד. איך נעהם אויך אן אז אונזערע אפיסערס און ראטנעבער זיינען די פעהיגסטע און איבערגעבענסטע מענ־שען, וואס די טרייד־יוניאָן באוועגונג פאר־מאגט. אבער ס'ליינט זיך מיר אויך אויפ'ן שכל, דאס נאר אהן חסרונות זיינען מיר נים, אז דא און דארט, פעלט ביי אונז עפעס, און עס איז דורכאויס נויטינ צו ווערען אויפמערקזאם געמאכט, און אויך אמאל מאקי ארויינגעקיבעצט ווערען, פאר דיזען אדער יענעם טעות, וואס לעבעדיגע מענשען, מעגען זיי זיין ווי גרויס און וואונדערבאר, קענען און באגעהען מאקי פון ציים צו צייט; און נאך מעהר נוי־טינ איז, אז די דאזיגע קריטיק אדער „פארדע רייבעריי" זאל קומען פון איין אויפריכטינען פריינד, יע פון אזא מענשען ווי איהר, אם מאקי ווי דאס איז געווען דער פאל פאר יאהרען און יאהרען. ווע־רענדיג אבער דער רעדאקטאר פון דיזער צייטונג, שרעקט מיר מיין הארץ אז אויך איהר וועט זיך אנשליסען אן די גרויסע צאהל פון שירה זינגער און שבחים אפ־געבער און די אידעלע מלכה פון אויפריכ־טינע קריטיק וועט איבערבלייבען פאר עט־ליכע שרייבער אין איינע פון אונזערע טעג־ליכע צייטונגען, אין ווענעם עהרליכקיים מיר האבען א רעכט צו צווייפלען.

איך וויל זיך אבער טרייסטען דערמים דאס פיליכט אין דער „פרייער ארבייטער שטימע" וועט פארט געזאגט ווערען דאס וואס עס וועט נויטינ זיין, און ווער ווייסט, אמאל קען זיין אז איהר זאלט דאס נאך מאן מאקי אין דער „גערעכטיגקייט". א קשיא אויף אייך? איך ווינש אייך און דער צייטונג לאנגע יאהרען און האף אז מיר וועלען זיך אין אייך נים נארען.

ברידערליך אייער,
ה. סקולמאן,
שיקאגא, איל.

אינגעבאָרג

א ראמאן פון ב. קעללערמאן

(פארזעצונג)

8.

וויפיעל מאל האב איך נעקושט אינגעבארג? איך האב נים נערעכענט. אינגעבארג האט אויך נים נערעכענט. — וועהסטו? — האב איך נעזאגט און נעקושט זי. זי האט נעשמיי־כעלט, ציטערענדינערהייט פארגליווערט געווארען און אונטער־געשטעלט דעם מויל און קאפ פאר קושען. — און דו האסט געזאגט, אז דו קענסט שוין מעהר נים ליעבען!

— נו, וועהסטו איצט? — האב איך געענטפערט און געקושט.

א, צייט, צייט, צייט איצט אהיים צו געהן, ניין, ניין, — איצט אהיים צו נעהן? ניין, ניין! ווער טראכט וועגען דעם? דו? ניין, ניין, קיינער טראכט נים דערפון.

וואס איז דאס אזוינס געווען יענער אווענד? דאס איז געווען א ווינד, וואס לויפט אן אויף בלומען. דאס איז געווען א חלום פון צוויי פייגעלעך, וואס זיינען איינגעדרימעלט גע־ווארען אויף א קוסט. גאט האט געשמייכעלט צו זיי, באגריסט זיי פיעלע מאל.

די שטערען זיינען אויפגעגאנגען, כא, כא! בלוי און פול מיט געהיימניספולער ליעבע איז געווען דער הימעל. מיר זיי־נען נעזעסען אונטער א בליהענדען עפעל־בוים, זי האט זיך נעשעמט צוזאמען מיט די בלומען. ווייסע בלומען און בלויער הימעל, — ווי פון „טויזענד און איין נאכט" איז געווען דער הימעל.

איך האב געקוקט אויף אינגעבארג און געזאגט: ווי שעהן, ווי שעהן, ווי שעהן ביסטו. דו שענקסט מיר דעם הימעל!

איך האב א שאקעל געטאן דעם עפעל־בוים און בלומען האבען זיך געשאטען אויף אינגעבארג'ס הערליכען קעפעל.

אינגעבארג האט געענטפערט: — ניין, דו ביסט שעהן! דו ווייסט נים דערפון. דו ביסט אזוי שעהן, ווי דו וואלסט נאר קיין מענש נים געווען. אין דיינע אויגען איז דא אזוי־פיעל ווארעמקייט, ריינקייט. דו האסט אויגען פון א קינד, — ווייסטו עס?

— ניין! — האט מיין הארץ געקלאפט.

— מיר דאכט זיך, דו וואלסט געקענט שטארבען אונ־טער'ן מעסער פון א מערדער און דיינע אויגען וואלטען נים אנגעוואוירען זייער אויסדרוק. אזוינע אויגען האט געהאט יע־זוס, איך ווייס עס.

מיין הארץ האט געקלאפט.

עפעס האט א גלאנץ געטאן אין מיין קאפ. א ווייסער שטערען האט א גלאנץ געטאן אין מיין קאפ.

— הער מיך אויס, ליעבע אינגעבארג, — האב איך ארויס־גערעדט. — ווייסטו וואס? מיר איז נאר וואס געקומען אויפ'ן זינען א לעגענדע. אט מאקע אין דעם מאמענט. דאס איז די לעגענדע וועגען נאט'ס מוטער און דעם פארפראָרענעם וויינ־גארטען.

דו דארפסט איהר אויסהערען, ווייל זי פאסט זיך איצט זעהר. דו שטעל דיר פאר, אלע וויינגערטנער בליהען, נאר איינער נים. ער איז פארפראָרען געווארען. איינמאל אין א נאכט איז איהם באפאלען א פראסט. איך דערצעהל עס זעהר שלעכט... אך, ענטשולדיג מיר!... יא, אין דער זעלבער צייט איז נאט'ס מוטער פארבייגענאנגען פארביי דעם גארטען, און — הער אויפמערקזאמער: אזוי ווי אין די פענסטער באווייזען זיך הונדערטער אויגען, ווען עס פאהרט פארביי די קעניגין, אזוי האבען זיך באוויזען בלומען אויף אלע צווייגען פון וויינ־גארטען. און ווי קינדער שפרייטען אויס די הענטלעך, ווען עס נעהט פארביי די מוטער — אזוי האבען אלע בלעטלעך און בלומען נעצויגען צו נאט'ס מוטער. פארשטעהסט?

— אך, ווי שעהן! וואו האט איהר נעהערט די לעגענדע?

— נעהערט? ניין! איך האב דאך אייך נעזאגט, אז די לעגענדע איז מיר נעקומען אויפ'ן זינען ערשט אין דעם מאמענט.

— נו, שוין שפעט. א גוטע נאכט, א גוטע נאכט, א גוטע נאכט! קען זיך אימיצער פארשטעלען, ווי שטיל מען קען זאגען: „א גוטע נאכט"? שטופענווייז, אלס שטילער און שטילער און דאך הערבאר. און ווי דארף מען עס זאגען? זאגען אז עס זאל האבען זיין פולע באדייטונג. — „א גוטע נאכט דיר, דו מיין גליקזעליגקייט".

איך בין געבליבען אליין. פלוצים האט זיך פאר מיר בא־וויזען פאצא און ער האט א קוק געטאן אויף מיר. קיינער האט איהם נים באמערקט. איך האב זיך געלאזען אהיים. דורך דעם שווינדענדען און ברייטען פעלד בין איך געגאנגען אהיים. אין מיטען פון ברייטען און פייערליכען וואלד האט נאט זיך באנעגענט מיט מיר.

— דאס ביסטו עס. אקסעל? — האט נאט מיך נעפרעגט.

איך האב איינגעבויגען מיינע קני. יא.

נאט'ס אטעם האט א וועה געטאן אין מיין פנים.

איך בין נעגאנגען ווייטער. מיך האט באגעגענט דער פריהלינג, א נאקעטער, א חוצפה'דינער. ער האט אלץ נע־לאכט. קענסט מיך? — האט ער נעפרעגט. די אויגען פון פריהלינג זיינען געווען העל גרין. יא, האב איך געענטפערט און א שמייכעל געטאן: צום ערשט צום קליינעם עפעל־בוים ביי דער וואנד פון פארק, דערנאך צו ליזעלאט'ן.

איך האב רעכנונגען מיט דיר! — האט א זאג געטאן דער פריהלינג און א קיצעל געטאן מיר אין קין, אז איך האב זיך צוקאכט פאר געלעכטער.

איך בין נעגאנגען אהין און צוריק אין דעם שטומען, ברייטען וואלד.

עמיץ איז נעגאנגען מיר אנטקעגען.

— ביסטו עס ווידער?

— יא, איך דרעה זיך ארום, — האט ער געענטפערט.

איך האב איינגעבויגען מיינע קני. ער האט אנגעריהרט מיט זיינע פינגער מיינע אויגען־דעקלעך, און איך האב דערזעהן, אז עס שטעהען מיר פאר טעג פון פרייד. מיינע אויגען זיינען פייכט געווארען.

— — — — — —

איך בין גליקליך. איך קען עס רוהיג זאגען. איך ליג אין גראז פאר מיין הויז און איך אטעם איין דעם אראמאט פון פארשידענע בלומען און גראזען.

פריהלינג זשוקעס טראגען זיך איבער מיין קאפ. איך ליג דא א גאנצע נאכט און קוק אויף די שטערען. נים א גלאנץ א שטערען, גיב איך נים וווילענדיג א בלינצעל מיט די אויגען. זילבערנע, דינע פינגער ציהען זיך צו מיינע אויגען. נים א ציטער א שטערען, פיהל איך גלייך א לייכטען ציטער אין מיין הארצען.

איך קוק אויף די שטערען און מיין הארץ קלאפט; א ציטערניש נעהמט מיך ארום, די שטערען לאסטשען מיך.

איך הער די שטילקייט איבער מיר. עפעס מורמעלט זי.

9.

א גרויער פארנעבעלטער טאג.

א מענש זיצט אויפ'ן בארג. אויף זיין לעדערן רעקעל הענגען צארטע פערלענע טוי־טראפענס. ער האט ארונטער־נענומען דעם הוט פון זיין הייסען קאפ. דער נעבעל שפרייט זיך גערוכט פאר איהם.

עס נים א גלאנץ דורך דעם נעבעלדיגען וואלקען, גלאנ־צענדינע שווערדען שטעכען איהם דורך אין אלע ריכטונגען. דער נעבעל ווערט צוריסען, עס ווייזען זיך די שפיצען פון בוימער, זיי ברענען אין רויטען פייער. דורך די שפאלטען זעהען זיך פאסען בלויער הימעל, א שטיקעל בלייך־גרינער פעלד, קליינע פויערישע הייזלעך מיט בלינצעלנדינע פענסטער. פאמע־לעך טרעט דער נעבעל אפ צום וואלד.

דער מענש קוקט צום טאל, וואס איז פארגאסען מיט אלערליי קאלירען. אין איין צייט, פונקט ווי צום טאקט, האָ־בען טיף אונטען א רייהע שניטער א וויג געטאן מיט די קאסעס. די פענסטער פון די פויערשע הייזלעך, לאכענדיג פאר פאר־וואונדערונג, קוקען אויף דער אויפנעהענדער זון. דער וואלד זאפט זיך אן מיט פייכטקייט און אטעמט טיף אין הייליגער ערוואכונג. אלץ קלינגט אין וואלד פון די פרעהליכע פויגעלשע שטימען.

דאס ליכט פארבלענדעט די אויגען פון דעם מענשען. נאך איז די זון נים אין גאנצען ארוים, דאך געהט שוין דאס מיידעל ארוים אין וואלד. עס טריפט דער טוי פון איהר, פונקט ווי פון בלומען און גראז. זי לויפט. איהר קלייד צובלאזט דער ווינד.

— איך האב דיך געוואלט אפווארטען! — קלינגט איהר שטימע. — איך האב געוואלט וואס פריהער אהער קומען!

זי לאכט, וויינט, ווארפט זיך אויפ'ן הארצען פון דעם מענשען.

זיינע העגער ציטערען.

די זון נעהט אויף, פארטרייבט דעם נעבעל אין וואלד; מיר נעהען אין וואלד, די זון לאזט זיך ארונטער אונטער די גאלדענע בערג; מיר נעהען אין איין רייה, אין צווייען. מיר קוקען אויפ'ן בארג: די שפיצען פון די בוימער זיינען דורכ־זיכטיג, מיט א ליכטיגער גרינקייט זיינען זיי באדעקט, אזוי ווי מיט וואסער; מיר נעהען ווי דורך א ליכטיג גרינעם ים, וועמעס גרונד איז באלויכטען פון דער זון.

— מיטאג צייט, — זאגען מיר.

טעג נעהען איינער נאכ'ן צווייטען. מיין הארץ קלאפט.

מיר באגעגענען זיך אויף א באנק אויפ'ן בארג. אינגע־בארג דערצעהלט מיר, ווי זי איילט זיך צו דער באנק.

יא, אין אנפאנג נעהט זי גיך, זעהר גיך, דערנאך לויפט זי, ענדליך נעהמט זי פליהען און דאך דאכט זיך איהר אלץ, אז עס איז זעהר לאנגזאם.

איך שמייכעל.

— איך בין די גאנצע נאכט געזעסען און געטראכט וועגען דיר! — זאג איך.

אינגעבארג נעהמט אראפ פון האלז א קייטעל מיט א גאלדענעם מעדאליאָן און שטופט איהם אריין אין מיין האנד אייליגענדיג, ווי זי וואלט מורא געהאט, אז עמיץ זאל נים בא־מערקען.

— נעם, — זאגט זי — נעם! איך האב קיין זאך, וואס איז טייערער ביי מיר.

— ערלויב מיר צו קושען די שפיצען פון דיינע שיך, — זאג איך.

אין אווענד קומט אינגעבארג צום וועלדעל וואס איז נעבען איהר הויז; זי טראגט אין דער האנד א קליינע העפט.

— נעם, — זאגט זי — נעם! דאס איז א העפט נאך פון די קינדער יאהרען, א קליינע העפט, — מעגליך, אז דיר וועט עס זיין אנגענעהם.

איך זאג זיך אין אנפאנג אפ. איך דאנק אינגעבארג פון דער טיפעניש פון מיין הארץ. איך נעם ארונטער מיין הוט און נעה צוזאמען מיט איהר.

— צו וואס האסטו ארונטערגענומען דעם הוט? — פרעגט אינגעבארג.

— הייס איז אין וואלד, — ענטפער איך.

אינגעבארג נעהמט פון קעשענע ארויס א פאטאגראפיש בילד.

זי לאכט.

ער שטעהט אויפ'ן בילד מיט דער פידעל אין דער האנד און קוקט אויף אונז מיט ריינע גרויסע ווייבערשע אויגען.

אינגעבארג לאכט. — ער איז נאריש און שמאלץ, — זאגט אינגעבארג און רייסט זיין בילד אין קליינע שטיקלעך און צו־ווארפט זיי.

איך לאך. — יא, ער איז נאריש און שמאלץ, — זאג איך.

— איך וואלט דיר געוואלט אוועקגעבען אלץ, וואס איך פארמאג, — זאגט אינגעבארג.

איך ווייס נים, וואס איך זאל אויף דעם ענטפערען.

איך דריק איהר האנד.

— א, — זאגט זי, — און פארמאכט האלב איהרע אויי־גען. — איך דרימעל איין.

— — — — — —

מיינע אויגען האבען דערזעהן א הערליכע וועלט; איך האב נעפיהלט, אז איך באלאנג איהר און איך האב נים געהאט פאר וואס זיך צו שעמען.

מיין הארץ איז געווען פול און רייך און דאס האט אנ־געפילט מיין ברוסט מיט א זיסען מאך. פול מיט דאנקבאר־קייט, באוואונדערונג און ליעבע איז מיין הארץ געווען אין יענער צייט.

איך האב געקוקט אויף אינגעבארג'ס לייכטער פיגור. זי איז געגאנגען צוזאמען מיט מיר. איך האב זי באוואונדערט און בין געווען דאנקבאר, דאנקבאר צו דעם גייסט, וואס האט מיר אין דעם פריהלינג צוגעשיקט אינגעבארג; איך בין געווען איהר דאנקבאר דערפאר, וואס זי האט מיר ערלויבט צו געהן צוזאמען מיט איהר. איך האב מעהר נים פארלאנגט, ווי דאס, אז איך זאל שטענדיג האבען די מעגליכקייט צו געהן צוזאמען מיט איהר; דאס איז געווען מיין גליק!

איך האב געקענט איינשלאפען, געהענדיג צוזאמען מיט אינגעבארג; איך האב געקענט פארלירען מיין באוואוסטזיין, קיין איינציגער געדאנק איז מעהר נים געווען אין מיין קאפ. קיין איין־איינציגער קלארער געדאנק. א קלארער געדאנק? — אך, — כא־כא־כא — ניין, איך בין געווען פאר'שכור'ט, קיין איין געדאנק, קיין איין־איינציגער קלארער געדאנק!

אינגעבארג האט דערפיהלט מיין בליק. זי איז צוגעגאנגען צו מיר, אויסגעשטרעקט מיר איהרע הענד, א קוק געטאן אין מיינע אויגען און געשמייכעלט זיך. א צייט זיינען מיר אזוי געשטאנען. גאט ווייס, ווי לאנג.

איך האב גוט אויסשטודירט איהרע אויגען. אפט נע־מאכט, איך האב שטענדיג געטראכט פון איהרע אויגען. עפעס אונזיכטבאר גלאנצענדיגעס אויסדרוק האבען געהאט איהרע אויגען. פונקט ווי דער פארגעדרוקט האבען זיי געבריענט. איך האב פארגעסען שוין דעם אויסדרוק פון איהרע אויגען. איך קוק ווידער אין זיי, אין די דאזיגע אויגען: יא, עפעס לייכט און גלאנצט אין איהרע אויגען, וואס עס קען נים פארבלייבען אין קיינעמס זכרון. איהר דאר געזיכט האט זיך פארשמעלערט ביז צום קין, עס קוקט ארויס פון אונטער איהרע גאלדענע לאקען, וועלכע הענגען ארונטער אויף איהרע באקען און, ווען זי בויגט איין דעם קאפ, גרייכען זיי צו איהר ברוסט.

איהרע דארע באקען זיינען באדעקט מיט א לייכטען פארב, ווען זי לאכט ווייזען זיך אויף זיי גריבעלעך.

איהר שמייכעל איז באצויבערענד און אלץ לאכט אין איהר, ווען זי שמייכעלט; קיינמאל וועל איך שוין איהר שמייכעל נים פארגעסען, — איך זעה איהם טאג נאך טאג. איך קען גוט דעם שמייכעל, נאר יעדען טאג זעהט ער מיר אויס ניי. יעדען טאג אנדער איך איהם, אט דעם שמייכעל. ער דרינגט אריין אין מיין בלוט און טראגט מיט זיך פרייד און לוסטינקייט.

היינט דאכט זיך מיר, אז א גאלדענער אפשיין איז צו־גאסען איבער איהר פנים, ווי אויף די בילדער פון די אלטע מייסטערס. מארגען ווידער — שטעלט זיך מיר פאר — ווי דאס גאלד פון צייטיגע זאנגען איז צוזאמען איבער איהר פנים. איבערמארגען דאכט זיך מיר שוין, אז אלע פארבען פון די פעלדער און לאנקעס האבען זיך צוזאמענגעגאסען אויף איהר פנים. — אינגעבארג, אינגעבארג...

אין דער צייט האב איך אויפגעשריבען א בריף צו מיין פריינד, דעם פאעט קארל בלוטהאופט. איך בין גליקליך, — האב איך געשריבען, — קום וואס גיכער. וויכטיגע געשעה־נישען זיינען פארגעקומען אין מיין לעבען, מיין לעבען איז איצט באגאסען מיט זון, איך לעב לעבען א הערליכען מלאכ'ל — איך בין גליקליך — קום וואס גיכער.

נאך מעהר איינצעלהייטען האב איך נעשריבען. איז דאך מיין פריינד בלוטהאופט א פאעט, ער וועט דאך פארשטעהן אלץ, ווען ער וועט דורכלעזען: איך בין גליקליך, זעהר גליקליך. א ים פון גליק האט שטראם געטאן אויף מיר, איך בין גליקליך.

צוויי שעה צייט האט מיר גענומען אוועקצוטראגען אויף דער פאסט דעם בריף פון מיין גליק. איך בין געגאנגען ביי נאכט און האלטענדיג דעם בריוו אין דער האנד האב איך נע־וויגט איהם אין אלע זייטען.

איך בין גליקליך. איך לעב אויף דער זון אין גארטען. א קוואל פון גליק האט באטויהט דעם גארטען, די בלומען פרעהען זיך. איינצעלהייטען וועל איך דיר איבערגעבען, ווען מיר וועלען זיך זעהן.

— — — — — —

מיר זיינען געגאנגען אין וואלד. פאצא האט אנגעשפיצט די אויערען און אפגעשטעלט זיך.

ער האט זיך אויף וואס נעציעלט.

— רוהיג, פאצא, — האב איך א געשריי געטאן.

פאצא איז צוגעלאפען צו מיר און נעקוקט אלץ צום וועלדעל.

— עמיץ מוז זיין אין וואלד, — האב איך געזאגט.

דארט איז א מענש, נים קיין חיה, איך ווייס עס, פאצא.

אינגעבארג האט א קוק געטאן אויף מיר און איז בלייך געווארען. מיר זיינען ווייטער געגאנגען.

— קום אין פעלד, — האט ארויסגערעדט אינגעבארג. זי האט נעציטערט.

— אפשר איז דאס געווען איזעדאם?

— זי האט ארויפגעלעגט איהר האנד אויף מיין אקסעל און פארשעמט א קוק געטאן.

— וועגען וואס טראכטסטו?

איך האב א שמייכעל געטאן. — שעהן ביזטו, אינגע־בארג! — אט וועגען וואס איך טראכט. — גוט ביסטו, אינ־געבארג.

— ערלויב מיר צו דערצעהלען דיר, אקסעל. הער מיך אויס. ער שלעפט זיך דא ארום. איך ווייס עס. פון דער צייט, וואס איך האב זיך באקענט מיט איהם, פארפאלגט ער מיך. נאך אלס א אינגעל האט ער מיך פארפאלגט. ער איז אזוי עזות־פנים'דיג און שמאלץ! איך האב פריהער מורא נע־האט פאר איהם, דער עיקר פאר זיינע הענד. צווישען מיר און איהם איז גארנישט נעשעהן, איך קען איהם נים אנקוקען. יא, אמת, איך האב איהם צייטענווייז ליעב געהאט, נאר דאס איז געווען דאמאלס, ווען איך בין נאך געווען א נאריש מיידעל און האב שטאלצירט מיט איהם. ער פלעגט אפט באקומען בלומען פון פרויען און פלעגט זיי אוועקווארפען. ער האט געהאט א שפילעס פון א קעניגין, האט ער זי אוועקגעשאנקען א פויערשען אינגעל. — איך וויל אפילו פון קיין קעניגין נישט באקומען קיין מתנות, — האט ער געזאגט. מיר איז דאס געפעלען געווארען, — איך בין דאך געווען אזוי נאריש אין יענער צייט. מיר איז געפעלען, ווען ער איז געשטאנען פאר מיר און זיינע אויגען האבען געקוקט ווי די אויגען פון א הונד. דאס איז אלץ געשעהן. ער בלאזט זיך און איז נאריש! שטענדיג רעדט ער וועגען זיך און זיינע קאנצערטען, און וועגען דעם, ווי דער עולם איז נעשטאנען אויפ'ן וואקזאל און ערווארט איהם. ער האט פאר מיר שטענדיג געוויינט. — איך וויין פאר דיר — האט ער געזאגט — טויזענדער, טויזענדער פרויען זיינען געווען גרייט פאר מיר אפצוגעבען דאס לעבען. דו אבער ווילסט נים קוקען אויף מיר.

(פארזעצונג פאלגט)

קאטערס יוניאן לאק[...]

ווי מיר האבען שוין באריכטעט [...] א וואך צוריק, האט די קאטערס יוניאן לאקאל 10, ביי אן אלגעמיינעם מיטינג [...] אלע ברענטשעס פון זייער לאקאל, [...] שלאסען, דאס יעדער מיטגליעד פון [לא]קאל 10 זאל באצאהלען דריי דאלאר א וואך צום פאנד פון וויסטמאכער סטרייק, ווי לאנג דער סטרייק וועט געדויערן. יענער מיטינג איז אפגעהאלטען געווארען דעם 1טען פעברואר. ביי דעם לעצטען מיטינג פון דעם עקזעקוטיוו באארד פון דעם [לא]קאל זיינען באשפראכען געווארען [...] ווי דיזער טעקס זאל אמבעסטען [...] מירט ווערען.

די עקזעקוטיוו האט ארויסגעשיקט א ספעציעלען בריעף צו יעדען מיטגליעד פון דער קאטערס יוניאן לאקאל 10, איהם [...] קלערענדיג וועגען דעם באשלוס, און די וויכטיגקייט דערפון. יעדער שאפ [...] מאן איז אויך אויפגעפאדערט געווארען אכטונג צו געבען, דאס יעדער קאטער און שאפ זאל איינצאהלען אלע וואך [...] דריי דאלאר טעקס, פאר דעם סטרייק, די טשערלייט ווערען אויך געבעטען [...] לאזען וויסען אין אפיס פון לאק. 10. [...] פאל אירגענד וועלכער קאטער [...] אפזאגען אויסצופאלגען דעם באשלוס פון דער יוניאן, אין באצאהלען דעם טעקס. דיזער באשלוס, ווי שוין געזאגט, איז פון [...] קוטיוו באארד אנגענומען געווארען [...] שטימיג און ער מוז אויך פון אלע [...] גליעדער אויסגעפאלגט ווערען. [...] טערס דארפען פארשטעהן, דאס [...] ווינס פון'ם וויסטמאכער ברענטש [...] 44־שטונדיגער ארבייטס־[...] גוט אפהענגען אויף אלע אנ[...] טשעס אין דער ליידיס גארמענט [...] דוסטריע און פאקטיש וועלען די [...] פון אלע ברענטשעס אין דער אינדוסטריע פראפיטירען פון דעם נעווינס.

די טשילדרענס דרעס מאנופעקטשו־רערס אסס'ן האט שוין נאכגעגעבען [...] יוניאָנס פאדערונג פאר א 44 שטונד [...] ארבייטסוואך. וואלטען די קאטערס פון דעם וויסטמאכער ברענטש נים גע[...] קעמפפט אזוי ענערגיש, וואלטען די [...] טשילדרענס דרעס מאנופעקטשורערס די פאדערונגען אזוי לייכט נים נאכגעגעבען. אלזא, דער קאמפף פון איין ברענטש [...] טרייד איז אויך דער קאמפף פון די אנ[...] דערע ברענטשעס און אלע, אלע ארבייטער [...] שטיצען דעם קאמפף פון יעדען ברענטש [...] באזונדער!

רעדענדיג וועגען דעם, וועט נים שאד־דען צו דערמאנען דאס נאך אין [...] וועט אויך קומען צום ווארט דער קלאוק דרעס־[...] זשאן. מיר האבען איין יוניאן! אלעס איז ביי אונז נעקניפט און נעבונדען. דער קאמפף טראגט זיך אריבער פון איין די וויזשאן צום צווייטען, פון איין ברענטש צום צווייטען, היינט זיינען די קאטערס אין סטרייק, מארגען וועלען זיין יענע, פון [...] לאמיר צוזאמען קעמפפען און שטיצען איינע די אנדערע! וואָרום צו שטיצען זיך הייסט אין דער אמת'ען שטיצען זיך אליין.

זאלען דאס אלע מיטגליעדער פון לאָ־קאל 10 נעהמען אין אכט.

* * *

נעקסטען מאנטאג אווענט, דעם 24טען פעברואר, וועט לאקאל 10 האבען א רע־גולער דזשענעראל מעמבער מיטינג. פון אלע ברענטשעס פון דער קאטערס יוניאָן. דער מיטינג וועט זיין אין האַרלינגטאן האלל, 23 סט. מארקס פּלייס.

אין דער לעצטער צייט האט דער עק־זעקוטיוו באארד פון דעם לאקאל [...] האלטען אייניגע מיטינגען און ביי די [...] דזשענעראל מעמבער מיטינג [...] אווענט וועט אפגעגעבען ווערען א [...] פארט פון די זיצונגען פון דעם [...] זעקוטיוו באארד. זאלען אלע מיטגליעדער קומען צו דעם מיטינג.

* * *

דעם שבת, דעם 22טען פעברואר, [...] וואשינגטאן'ס געבורטסטאג. דעם [...] איינער פון אונזערע נעזעצליכע יום־טובים. קיין קאטער דארף דעם טאג נים ארבייטען און באקומען באצאהלט. דער [...] צער עקזעקוטיוו באארד, די באאמטע פון דעם לאקאל און אויך אקטיווע מיטגליעדער וועלען דעם שבת היטען די שאפען [...] אויב א קאטער וועט ערגעץ נעפונען [...] רען אין א שאפ ביי דער ארבייט, [...] זיכער שווער באשטראפט ווערען.

GERECHTIGKEIT
A Jewish Labor Weekly.
Published every Friday by the International Ladies Garment Workers Union office, 31 Union Square, New York, N. Y.
B. SCHLESINGER, President
A. BAROFF, Sec'y-Treas.
S. YANOFSKY, Editor
E. LIEBERMAN, Business Mgr.
Vol. I. Friday, February 21, 1919. No. 6.
Subscrtption price paid in advance. $1 per year. Single copy 2c.
Entered as Second Class matter January 25, 1919, at the Postoffice at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of October 3, 1917, authorized on January 25, 1919

פון רעדאקטאר'ס נאטיץ־ביכעל

אז די באסעס קענען ווארטען, קענען עס די ארבייטער אויך.

די 15—20 טויזענד לײדיס ווייסט מאכערס, וואס זיינען נאך אין סטרייק פאר זייער יוניאן, דאס הייסט, פאר זייערע רעכטע, אלס ארבייטער, אלס מענשען, האבען באגאנגענט די פינפטע וואך פון קאמפף מיט דעמזעלבען ענטוזיאזם, ווי אין דעם ערשטען טאג, ווען זיי האבען געווארפען זייער ארבייט אויף דעם רוף פון זייער יוניאן, וואס דאס איז דאסזעלבע, ווי צו זאגען לויט זייער אייגענעם פרייען באשלוס, אז זיי וועלען ניט ארבייטען איין מינוט לענגער אין זייערע שעפער אויף די שענדליכע באדינגונגען, וועלכע זייערע באסעס האבען זיי געשטעלט אלס אן אולטימאטום: אדער איהר זיינט פון היינט אן און ווייטער אונזערע שקלאפען און שקלאפינען, און ווארפט זיך אונטער אין אלץ אונזער ווילען, אדער איהר האט מעהר קיין ארבייט ניט ביי אונז. די ארבייטער און די ארבייטערינס האבען, פארשטעהט זיך, אויסערוועהלט דאס לעצטע, און זיי זיינען איצט אזוי פעסט ביי זיך ניט נאכצוגעבען אויף דאס מינדעסטע, ווי אין דעם סאמע ערשטען טאג פון דעם סטרייק.

און ווי קען עס דען אנדערש זיין? דער סטרייקער און די סטרייקערין קענען זאגען מיט פולען רעכט אז אויב די באסעס האבען צייט, אז זיי איילען זיך ניט, האבען מיר אודאי ניט וואס צו איילען זיך. ווארום איהר קענט ווארטען וויפיעל איהר ווילט, און איהר וועט געווינען, אז קיין איינציגער באס פון דער אסס'ן האט זייט דער סטרייק איז ארויסגערופען געווארען, קיין איינציגען סענט אין באנק ניט אריינגעטראגען, נור פארקעהרט, ער האלט יעדען טאג אין איין ארויסנעהמען פון באנק. איהר קענט זיכער זיין, אז פיעלע פון זיי קוקען אריין מיט גרויס אגמת־נפש יעדען טאג אין זייערע באנק־ביכלעך, און האלטען אין איין פרעגען זיך: ווי לאנג קען עס אזוי אנגעהן אט דער פראצעס פון אלץ ארויסנעהמען און גארניט אריינטראגען?

אין דער הינזיכט האבען, דאכט זיך, דער סטרייקער און די סטרייקערין די קלענסטע זארג. ניט זיי האבען אריינגעטראגען זייערע טויזענדער אין דער צייט, ווען זיי האבען געארבייט, און ניט זיי דארפען איצט זיך זארגען, וואס זייערע באנק־ביכלעך ווערען אלץ מאגערער. די איינציגע גוטע אינוועסטמענט, וואס זיי האבען געמאכט, צאהלענדיג זייערע דיוס צו דער יוניאן, ברענגט זיי איצט גוטע פרוכט אין דעם געשטאלט פון סטרייק־בענעפיט. טו וואס האבען זיי זיך צו איילען? ווארום זאלען זיי שוין האבען פארלארען די געדולד, ווען דער קאמפף איז ערשט אינגאנצען פיער וואכען אלט? נא־רישקייטען! אז דער באס איילט זיך ניט, האבען די ארבייטער זיך אודאי ניט וואס צו איילען.

און ווארום איילען זיך טאקי ניט די באסעס?

און דאן טראכטען די סטרייקער און די סטרייקערינס: שיקט זיך, אז, ווען די באסעס וואלטען איצט געהאט גרויסע אר־דערס, אז זיי וואלטען געקענט ביישטעהן דעם נסיון, און געהאלטען זייערע שעפער צוגעשלאסען? זיי מעגען טאקי פאר דער וועלט מאכען אן אנשטעל, אז זיי קעמפפען דא פאר א פרינציפ, רחמנא לצלן, אבער מיר, ארבייטער, ווייסען דאך דעם אמת, אז זייער גאנצער און איינציגער פרינציפ דרעהט זיך ארום דאלארס און סענטען; טו, ווען זיי וואלטען ווירקליך געהאט אר־בייט, פון וועלכער זיי וואלטען געקענט מאכען א פאר „טולער", וואלטען זיי ניט געהאלטען זייערע שעפער געשלאסען, אדער וואלטען זיך צופרידען געשטעלט מיט דאס ביסעלע באטש־ארבייט, וואס ווערט, אפשר, אויפגעמאכט אין א פאר שעפער בגנבה, פון עטליכע נארישע אר־בייטער־סקעבס? ניין, ניט דאס איז די נאטור פון באס. אויסלאזען א גוטע געלע־גענהייט פון מאכען געלט — ניין, קיין באס איז דאס ניט בכח. דערפאר, ווען די באסעס שטעהען פארט כלומרשט שטייף, איז עס א פשוטער סמן, אז עס איז פשוט ניטא קיין ארבייט. איז, ווי־באלד אזוי, טראכט אונזער סטרייקער און סטרייקערין, אז קיין ארבייט איז זא־ווי־זא ניטא, קאנען מיר דאך אודאי נעהמען די זאך גאנץ „פילאזאפיש"; ווארום, ווען מיר סטרייקען ניט וואלטען מיר דען איצט מעהר געהאט? אלץ דיזעלבע צרות, איז שוין גלייכער צו סטרייקען און טאקי וואר־טען, ביז דער באס וועט קומען און זיך בעטען ביי אונז צו געהן צו דער ארבייט אויף אונזערע באדינגונגען.

די סטרייקס פון אמאל און איצט.

און נאך א געדאנק וועגען דעמזעלבען ענין, וואס איז, דאכט זיך, ניט קיין קרו־מער. אין די אמאליגע צייטען האבען סטרייקס ניט זעהר לאנג אנגעהאלטען. אדער די באסעס פלעגען באלד נאכגעבען, אדער די ארבייטער. און דאס איז געווען צוליעב פאלגענדע אורזאכען: האבען די ארבייטער נאכגעגעבען, איז עס געווען, ווייל די ארבייטער האבען זיך געפיהלט, ערשטענס, ניט שטארק גענוג אנצוהאל־טען א לאנגען קאמפף, אדער, ווייל זיי האבען געפיהלט, אז די פאדערונגען זיי־נען פון א גאנץ קנאפער וויכטיגקייט, אז עס זאל זיך לוינען צוליעב זיי צופיעל צו אפפערען. האבען ווידער די באסעס באלד נאכגעגעבען, איז עס געווען פשוט דער־פאר, ווייל די באסעס האבען גאנץ גוט געוואוסט, אז דער גאנצער ארבייטער־גע־ווינס וועט אנהאלטען פון אסתר תענית ביז פורים, אז גאר אין גיכען וועט אלעס זיין ווי אין די גוטע אלטע צייטען, טו צו וואס זיך האמפערען? אט דערפאר זיינען די אמאליגע סטרייקס, וועניג־סטענס, אין אונזערע אידישע טריידס, גע־ווען מעהר אדער וועניגער קורצע.

אין די לעצטע עטליכע יאהרען האט זיך די לאגע שטארק געענדערט. ערשטענס, זיינען די שוואכע, קוים אויף זייערע פיס שטעהענדע ארבייטער קערפערשאפטען, געווארען מיט דער צייט גרויס און מעכ־טיג, מיט א מיטגליעדערשאפט פון צעהנד־ליגע טויזענדער, מיט פארהעלטניסמעסיג גאנץ רייכע קאסען, און מיט א שטארקער קערפערשאפט, וועלכע איז שוין דורכגע־גאנגען דורך אלערליי פייערען, — אזעל־כע ארבייטער, אז זיי געהען ארויס אין א קאמפף, איז עס ניט קיין שפילכעל, ניט קיין קאטאוועס. זיי מיינען ביזנעס.

אויך געהען זיי ניט ארויס לייכטזיניג אין קאמפף. זיי ווייסען, וואס דאס מיינט, דער עס ווערט באשלאסען אנצונעהמען א קאמפף פון 30, 40 און פופציג טויזענט מענשען, און מען בארעכענט זיך גוט, איי־דעם טשאלענדזש פון די באסעס. עס ווע־רען געוואויגען און געמאסטען די אייגענע כחות, און עס ווערען פונקט אזוי גע־מאסטען און געוואויגען די כחות פון שונא. קיין זאך ווערט ניט איבערגעלאזען צום צופאל. די ארמיי פון ארבייט געהט ארויס פול באוואפענט צום קאמפף, און איהר שטארקסטע וואפע איז איהר בא־וואוסטזיין, אז דער קאמפף ווערט ניט ארויסגערופען צוליעב א קלייניגקייט, נור טאקי צוליעב א העכסט וויכטיגער זאך. דרייסיג טויזענט מענשען נעהען ניט אין קאמפף צוליעב א קאפריז, צוליעב א קליי־נער אונצופרידענהייט, וואס וואלט גע־קאנט אדער פארזעהען ווערען, אדער, אופן. אין אונזער צייט ווערט יעדער קאמפף אויסגעפאכטען צוליעב א העכסט וויכטיגען אינטערעס, ווי דאס איז ווירק־ליך דער פאל איצט אין דעם קאמפף פון די לײדיס ווייסט מייקערס. דער איצטי־גער קאמפף איז א קאמפף פאר דאס לעבען פון דער יוניאן, פאר דאס רעכט פון דעם ארבייטער צו באנוצען זיך מיט זיין איינ־ציגער וואפע, צו סטרייקען, און, אויב ער אנטזאגט זיך פון דעם רעכט, ווייל ער הא־בען פאר דעם אנאנדער רעכט, דאס רעכט ניט אוועקגעשיקט צו ווערען פון באס נאר אהן א פארוואס. גרויס און וויכטיג ווי עס איז די פאדערונג פון א 44־שטונדיגער ארבייטס־וואך און פון א העכערונג פון די ווײדזשעס, איז עס אבער ווירקליך אונ־באדייטענד לגבי אט דעם גרונד־רעכט פון ארבייטער: אדער צו סטרייקען אדער ניט קענען געסעקט ווערען לויט דעם ווילען און קאפריז פון דעם באס.

אט דאס אלעס, די פעסטקייט פון דער ארבייטער ארגאניזאציאן, די פולע איבערלייגטקייט פון ארבייטער, איידער ער נעהט ארויס אין קאמפף און די וויכ־טיגקייט, די פרינציפיעלע וויכטיגקייט פארוואס עס ווערט געקעמפפט, זיינען די גרונד־עלעמענטען פון אן ארבייטער־קאמפף אין דער איצטיגער צייט.

און פונקט ווי עס האט זיך געענדערט די לאגע אין די ארבייטער־רייהען, אזוי האט זיך אויך געענדערט די לאגע אויף דער אנדערער זייט, אויף דער פון די באסעס.

די באסעס האבען גענומען א לעסאן פון די ארבייטער, און אויך זיי האבען זיך פאראייניגט אין א זאגענאנטע יוניאן, אדער ווי זיי רופען עס, „אסאסיאיישאן". פונקט ווי די ארבייטער האבען זיך פאר־אייניגט צווישען זיך, אום זיך ניט צו לא־זען עקספלואטירען און שינדען די הויט, אזוי האבען די באסעס זיך פאראייניגט, אום צו קעמפפען פאר זייערע אמאליגע הייליגע רעכטע פון שינדען און עקספלוא־טירען די ארבייטער.

זיי ווייסען אויך שוין פון ערפאהרונג, אז דער ארבייטער פון איצט איז ניט דער ארבייטער פון די אמאליגע צייטען; אז ער לאזט זיך ניט אזוי לייכט אויסנעשוויג־דעלט צו ווערען פון אלעס וואס ער האט געוואונען דורכ'ן קאמפף; אז איינמאל געווינט ער עפעס, האלט ער זיך אן דעם מיט זיין גאנצען כח. זיי ווייסען דארום אז נאכגעבען איצט עפעס דעם ארבייטער, מיינט עס ניט קיין קאטאוועס, נאר דאס איז א זעהר ערנסטער עסק. א חוץ דעם ווייסען זיי אויך, אז דא האנדעלט זיך ניט אום אבי וואס, נור טאקי וועגען א וויכ־טיגע זאך, וועגען דאס רעכט פון דעם אר־בייטער צו זיין און צו ווערען באטראכט אלס א מענש אפילו אין שאפ, וועגען דעם, אז דער באס זאל ניט קענען מעהר זיין אזא באס, א שקלאפענטרייבער, א צארעל, ווי ער איז ביז איצט געווען. און דער־פאר קעמפפען די באסעס פון זייער זייט מיט אלע כוחות אין דער האפנונג, אפשר וועלען זיי דאך געווינען די רייס אין צייט.

עס איז, נאטירליך, א נארישע און אומזיסטע האפנונג, ווייל די ארבייטער, ווי געזאגט, נעהמען דאס אלעס אין אנ־בעטראכט, איידער זיי געהען ארויס אין קאמפף, און מאכען דערצו די נויטיגע פארברייטונגען. אבער יעדענפאלס איז דאס אלעס די אורזאכע, ווארום די סטרייקס פון די לעצטע עטליכע יאהר ציהען זיך, מוזען זיך ציהען, לענגער, און ווארום מען קען ניט מעהר זאגען, ווי אמאל, אז דער סטרייק, וואס געדויערט א לענגערע צייט, איז שוין אזוי גוט ווי פארלארען.

נעדענקט, אז דער קאמפף פון דער אמאלגאמייטעד האט אנגעהאלטען גאנצע 13 וואכען, און ווי נאריש וואלט געווען דער יעניגער, וועלכער וואלט ערקלערט דעם סטרייק אויף זיין זעקסטער, זיבע־טער, אכטער וואך פאר פארלארען, ווייל ער געדויערט צו לאנג! מיר זיינען זי־כער, אז ווען דער שניידער סטרייק וואלט אנגעהאלטען צוויי און דריי מאל 13 וואַ־כען, וואלט ער אלץ געווען א געוואונענער, ווייל די שניידער האבען געהאט דעם פעס־טען אונפארענדערליכען ווילען צו זיגענען; ווייל זיי האבען געוואוסט פאר וואס זיי קעמפפען, און ווייל, איידער זיי זיינען ארויס אין קאמפף, האבען זיי געוואוסט, אז דאס וועט זיין א שווערער קאמפף. פונקט דאסזעלבע איז מיט דעם קאמפף פון דער לײדיס ווייסט און דרעססמייקערס יוניאן. עס איז דא ניט די פראגע פון טעג, פון וואכען, עס איז די פראגע פון דעם פעסטען ווילען פון די סטרייקער צו זיגען, און מעג דער סטרייק אנהאלטען נאך אמאל אזויפיעל, צוויי מאל, דריי מאל אזויפיעל, די סטרייקער וועלען מיט יעדער וואך פון קאמפף ווערען אלץ פעס־טער, אלץ ענטשלאסענער, אויב אזא זאך איז מעגליך, אזוי, דאס סוף כל סוף וועל־לען זיי מוזען געווינען.

וואס די באסעס אייניגקייט באטייט.

נו, און די באסעס? זיי זיינען דאך אויך פאראייניגט, זיי זיינען דאך אויך ענטשלאסען, קענען זיי דאך אויך אזוי לאנג אויסהאלטען און קעמפפען? — קען אונז אימיצער פרעגען. אויף דעם קענען מיר ענטפערען מיט דעם קלארען און אומבאשטרייטבארען פאקט, אז די יוניאן פון די באסעס פאר דעם צוועק פון עקס־פלואטאציע, פון וועלט־איינשלינגעריי, קאן קיינמאל ניט האבען אזא האפט, ווי די יוניאן פון ארבייטער, וואס פאראייני־גען זיך, ערשטענס, צוליעב זייערע מא־מענטאנע, מאטעריעלע אינטערעסען, און, צווייטענס, ווייל עס ווינקט דער הייליגער אידעאל פון סאלידאריטעט, ברי־דערליכקייט און פרייהייט. די יוניאן פון די באסעס! זיי פאראייניגען זיך דאך נאר פאר געמיינשאפטליכע געלט־דורשטיג־קייט; דער אמת'ער געפיהל פון אחדות פעהלט דאך ביי זיי, און זייער יוניאן קאן נור אזוי לאנג אנהאלטען, ווי־די באקאנטע פריינדשאפט צווישען די צוויי הינט, בעת מען ווארפט זיי צו א ביין. און דאס טאקי ערקלערט, ווארום די באסעס אסס'ן איז שוין איצט א האלב־צושמעטערטע, און בלוטעט נאר פון פיעלע וואונדען.

און דאן מוז גענומען ווערען אין אנ־באטראכט, נאך עטוואס. א באס, ווען ער מוז האלטען צוגעשלאסען זיין שאפ א געוויסע צייט, זאגען מיר, די צייט פון איין סיזאן, מיינט עס א סוף צו זיין בא־סעריי נאר איינגאנצען. דאס מיינט, אז זיין פעקטארי ווערט שוין דאן אויף גאר אן אמת פארשלאסען. ער מוז דארום, אויב ער וויל ניט איינגאנצען ארויס פון ביזנעס, וואס גיכער אנהויבען ארבייטען.

דער ארבייטער איז אבער אין גאר אנאנדער לאגע. זיינע ביזנעס — זיין ארבייטס־קראפט — פארלירט ער קיינ־מאל ניט אזוי לאנג, ווי ער האט נאר ווע־גען און מיטלען ווי עס איז דורכצולעבען. און מיט דעם איז ער זיכער, אזוי לאנג, ווי ער האט אלס זיין באשיצער זיין יוניאן, זיין אינטערנעשאנאל און די גאנצע אר־בייטער באוועגונג. און דערפאר קען ער און מוז אויסהאלטען אזוי לאנג, ביז ער קומט ארויס אלס פאלשטענדיגער זיעגער פון זיין קאמפף.

נאך א צווייג פון דער אינטערנעשא־נאל אין קאמפף.

לעצטען מאנטאג זיינען צו די טויזענ־דער לײדיס ווייסט מייקערס, וואס זיינען אין קאמפף, צוגעשטאנען נאך עטליכע טויזענד שוועסטער און ברידער, וואס מא־כען קימאנאס און ראפערס. אויך זיי שטעלען דיזעלבע פאדערונגען צו זייערע באסעס, ווי די לײדיס ווייסט מייקער, און אויך זייערע באסעס מיינען, אז זיי קענען זיך ווי עס איז ארויסדרעהען פון די „אונ־געהויערליכע" פאדערונגען, און דערפאר האבען זיי ריזיקירט און געלאזען זייערע ארבייטער און ארבייטערינס סטרייקען.

בנאמנות, די בלינדקייט פון די בא־סעס איז ווירקליך צום שטוינען. ווען דא וואלט זיך געהאנדעלט אום זעהר גוטע דזשאבס, אויף וועלכע יעדער ארבייטער און יעדע ארבייטערין איז, נאטירליך, א בעלן, וואלט, אפשר, געווען פארשטענד־ליך, ווארום די באסעס ריזיקירען א סטרייק. א דזשאב, ביי וועלכען מען קען חאטש פארדינען 40—50 דאלאר א וואך, איז א דאגה צו קריגען ארבייטער? אבער דאס איז דאך ניט אזוי. ווען דער דזשאב וואלט געווען אזא פיינער, וואלטען דען די ארבייטער ארויס סטרייקען? דער אמת איז, אז דער קימאנא און ראפער מא־כער מאכט קוים וואסער אויף קאשע. פון אלע ארבייטער פון דער נאדעל־אינדוסט־ריע, איז ער, לויט מיר ווייסען, דער ערגסט באצאהלטער ארבייטער. טו ווער וועט זיך קוואפען אויף אט דעם טייערען דזשאב, אפילו ווען די ארבייטער וואלטען איהם איינגאנצען פריינגעגעבען? וואו דענקט עס דער קימאנא און ראפער באס צו קרי־גען זיינע ארבייטער, אז איצט פאר זעקס שטונדען הויז־ארבייט קריגט יעדע ניגער־פרוי צוויי דאלאר און 50 סענט? נור, ווען אפילו עס זאלען שוין זיין אזעלכע בעלנים אויף דעם טייערען דזשאב, ווייז־סען דען ניט די באסעס אז די יוניאן פון די קימאנא און ראפער מאכער האט דאך אויך א שטיקעל דעה, און וועט [illegible] דער־לאזען קיינעם צו פארנעמען [illegible] פון די סטרייקער? אבער די [illegible] נען פאקטיש בלינד. זיי ווייסען ניט, וואו זיי זיינען אין דער וועלט. און די גאנצע האלטונג פון די באסעס דערמאנט זעהר שטארק אן די עקשנות און בלינדקייט פון פרעה, ווען משה איז געקומען צו איהם בעטען ער זאל געבען די אידען, די שקלא־פען, די ערלויבניש פון א פאר פרייע טעג צו אפפערן צו גאט. און גאט האט הארט געמאכט פרעה'ס הארץ... זאלען די בא־סעס איבערלייענען אט דעם אינטערעסאנ־טען קאפיטעל חומש, אפשר וועלען זיי זיך נאך קענען ארויפנעמען א שטיקעל מוסר פאר זיך; אפשר וועלען די מכות וואס פרעה האט נעקראגען, האבען די נויטיגע אפשרעקענדע ווירקונג.... זאלען זיי אי־בערלייענען די געשיכטע פון יציאת מצרים. עס וועט זיי ניט שאדען.

ווער זאלען זיין די בעלי הבתים פון די אייזענבאהנען?

פון ליליפוט.

True translation filed with the Postmaster at New York City on Feb. 21, 1919, as required by the Act of Congress approved Oct. 6th, 1917, known as the "Trading with the Enemy Act."

די פראגע וועגען דעם, ווער עס זאל מענעדזשען די אמעריקאנער אייזענבאה־נען איז יעצט געווארען איינע פון די וויכטיגסטע אין אמעריקאנער געזעל־שאפטליכען און עקאנאמישען לעבען.

פלענער נאך פלענער ווערען פארגע־שלאגען, און יעדער פלאן האט זיינע גוטע און זיינע שלעכטע זייטען. קודם כל ווע־לען מיר איבערגעבען דיזע פלענער.

מעקאדו, דער געוועזענער גענעראל דירעקטאר פון די אמעריקאנער אייזענ־באהנען, שלאגט פאר, אז די רעגירונג זאל פארוואלטען די אייזענבאהנען נאך פינף יאהר צייט, ד. ה. ביז דאס לאנד וועט זיך איינשטעלען און דאס לעבען וועט אריינגעהן צוריק אין די אלטע אויסגע־פאהרענע רעלסען, ווי ערב דער וועלט־מלחמה.

וויליאם דזשעננינגס ברייען שלאגט פאר, אז די אייזענבאהנען זאלען צוטיילט ווערען צווישען דער פעדעראלער און די שטאאט רעגירונגען. די שטאאט רעגי־רונגען זאלען פארוואלטען מיט די קליי־נע אייזענבאהנען און די פעדעראלע רע־גירונג מיט די גרויסע טראנק־ליינס, אזוי אז יעדער שטאאט זאל קענען האבען א צוזאמענבונד מיט די גרויסע יונייטעד־סטייטס אייזענבאהנען.

דאן קומט פאול מ. ווארבורג און שלאגט פאר, אז די רעגירונג צוזאמען מיט פריוואטע אייזענבאהן מאגנאטען זאלען פארוואלטען די אייזענבאהנען, פונקט ווי די פעדעראל רעזערוו באארד צוזאמען מיט די פריוואט באנקירען פאר־וואלטען די פינאנסען פון לאנד.

א פיערטער פארשלאג איז, אז די רע־גירונג זאל זיך ערקלעהרען באנקראט בנוגע דעם מענעדזשען פון די אייזענ־באהנען און זאל איבערגעבען צוריק די אייזענבאהנען און אלץ, וואס מיט דעם איז פארבונדען, צו די פריוואטע קאמ־פאניעס, וועלכע האבען די באהנען פרי־הער פארוואלטעט.

און אחרון אחרון חביב, קומען די אר־בייטער, די אייזענבאהן ארבייטער יוני־יאנס, וועלכע צעהלען א מיליאן מיט א האלב מיטגליעדער, און זאגען, אז דאס בעסטע וואלט געווען, ווען די רעגירונג צוזאמען מיט די ארבייטער זאלען פאר־וואלטען די אייזענבאהנען.

דער ארגומענט פון די ארבייטער איז, אז צו פארוואלטען די אייזענבאהנען דארף מען האבען קודם כל געלד, דאן אר־בייטער און דערנאך פעהיגע מענשען עס צו פארוואלטען. ביז איצט האבען די אייזענבאהנען פארוואלטעט די רעגירונג צוזאמען מיט די געלד־מאגנאטען און עס איז ניט גוט געגאנגען. זאגען זיי, אז עס וואלט זיין פראקטיש, אז די רעגירונג זאל צושטעלען דאס געלד און דאס מע־נעדזשמענט און די יוניאנס וועלען צו־שטעלען די ארבייטער, און א סך געלד, וואס איז פריהער אריין אין די קעשע־נעס פון די געלד־מאגנאטען און פון וואל סטריט אין אלגעמיין, וועט אין פאל פון א קאאפעריישאן פון די ארבייטער מיט דער רעגירונג, בלייבען ביי דער רעגירונג, וועלכע וועט האבען א מעגליכקייט די אייזענבאהנען צו פארבעסערען און דער־צו נאך פארבעסערען די לאגע פון די אר־בייטער אויך.

לויט ווארבורג'ס פלאן, וועלען די איי־זענבאהנען דארפען פארוואלטעט ווערען, ווי די יעצטיגע פעדעראל רעזערוו בענק, וועלכע האבען אלס זייער הויפט־אויפ־גאבע ניט צוצולאזען קיין פאניק, און וואס טוען די פעדעראל רעזערוו בענקס? זיי לייהען די פריוואט באנקען סומען אויף קליינע פראצענטען, וועלכע די פריוואט־באנקען לייהען שפעטער אויס פאר גרוי־סע פראצענטען.

דאס זעלבע פלאנט ווארבורג פאר די אייזענבאהנען. ער הייסט די רעגירונג האלטען אפען איהר גרויסען געלד־זאק, פון וועלכען די קאפיטאליסטען וועלען ארויסנעהמען וויפיעל עס וועט זיך לאזען.

מיסטער ווארבורג רעדט מעגליך זעהר ערנסט וועגען דעם, אז די רעגירונג אליין קען ניט פארוואלטען די אייזענ־באהנען, אבער זיין פלאן יאגט פארט ארויף א שטיקעלע פארדאכט, ווארום די באנק־פירמע, פון וועלכער ער איז א מיט־גליעד, קאנטראלירט די מיזורי־פאסיפיק אייזענבאהן, איינע פון די גרויסע באהן־ליניעס פון לאנד און ווייטער פון זיך קען אפילו דער בעסטער מענש ניט אוועק געהן.

מיסטער ווארבורג וויל אלזא, אז די רעגירונג צוזאמען מיט די קאפיטאליס־טען זאלען פארוואלטען די אייזענבאה־נען. זעקס פראצענט זאל געזיכערט ווע־רען צו די בעלי בתים פון די אייזענבאה־נען און וואס עס וועט בלייבען איבעריג, זאל צוטיילט ווערען צווישען דער רע־גירונג, די סטאק־האלדערס און די אר־בייטער.

פאר וואס און פאר ווען זאלען די סטאק־האלדערס קריגען אזא גרויסען אינ־טערעסט פון דער ארבייט פון די ארביי־טער און פון די הויכע רייטס פאר'ן פאה־רען און טראנספארטירען פראכט? ווע־גען דעם וויל ווארבורג ניט וויסען. ער איז אליין א קאפיטאליסט און זיין ציעל איז צו באשיצען די קאפיטאליסטישע אינטערעסען.

יעצט דער פארשלאג וועגען איבער־געבען די אייזענבאהנען צו די פריהער־דיגע בעלי בתים. א גרויסער אייזענ־באהן־מאגנאט האט די טעג נאך ערקלערט דאס אויב די רעגירונג וועט צוריקגעבען די אייזענבאהנען צו די פריהער־דיגע בעלי בתים, וועלען מעהר ווי העלפט אייזענבאהנען זיין אין פארלויף פון די נעקסטע זעקס חדשים אין די הענד פון רעסיווערס.

און ווי די פריוואט אייזענבאהן איי־גענטימער האבען ביז יעצט פארוואלטעט זייערע געשעפטען איז גענוג אנצוצייגען אויף זייער מענעדזשען די ניו יארק, ניו הייווען און הארטפארד אייזענבאהן און די ראק איילענד אייזענבאהן, וואו די ארימע ארבייטער און קליינע סוחרים'לעך, וועלכע האבען אינוועסטעט זייערע אפגע־שפארטע פאאר דאלאר אין סטאקס פון דיזע אייזענבאהנען, זיינען פשוט רואי־נירט געווארען, און היינט די שרעקליכע עקסידענטען, די טויזענדער דער'הרג'עטע און פארוואונדעטע יעדען יאהר דורך שלעכטער מענעדזשמענט...

אונז בלייבען איבער נאך דריי פלע־נער. מעקאדוס, וועלכער וויל, אז די אייזענבאהנען זאלען נאך פינף יאהר פארוואלטעט ווערען פון דער רעגירונג; ברייען'ס, וועלכער וויל צוטיילען די איי־זענבאהנען צווישען דער פעדעראלער און די סטייט רעגירונגען, און דער פלאן פון די צוויי מיליאן יוניאן־ארבייטער, אז די אייזענבאהנען זאלען פארוואלטעט ווערען דורך די ארבייטער און דער רעגיערונג בשותפות.

דער ערשטער פלאן, מעקאדו'ס, איז א קאמפראמיס, א האלבער וועג פלאן. ממה נפשך: איז גוט, אז די רעגירונג זאל פארוואלטען די אייזענבאהנען, צו וואס אויף פינף יאהר? פאר וואס ניט היינט אויף שטענדיג? און ברייען'ס פלאן ווע־גען צוטיילונג צווישען דער פעדעראלער רעגירונג און די שטאאטען איז אויך ניט פראקטיש דערמיט, וואס עס וועט זיך אנ־הויבען א רייסעריי און עס וועלען שטענ־דיג פארקומען קאנפליקטען צווישען דער פעדעראלער רעגירונג און די שטאאטען־רעגירונגען איבער יוריסדיקשאן.

אלזא, בלייבט אונז איבער דער אר־בייטער פלאן. כאראקטעריסטיש איז, וואס דער ארבייטער פלאן ווערט פון דער קאפיטאליסטישער פרעסע ניט אזוי פאר־שפאט און פארלאכט, ווי דאס וואלט אמאל געטאן געווארען.

די קאפיטאליסטישע פרעסע זוכט צו זיין ערנסט און שטעלט אן אן ערנסטען פנים. „אמת", — זאגט זי, — „די איי־זענבאהן ארבייטער מיט זייערע פאמי־ליען צעהלען טאקע אכט מיליאן אמערי־קאנער בירגער, אבער מען קען זיי ניט אנטרויען אזא גרויסע זאך, ווי פארוואל־טען די אייזענבאהנען, ווייל... ווייל זיי זיינען ניט פראקטיש, ווייל זיי וועלען זיך נעהמען צו גרויסע וויידזשעס און די טעקס־צאהלערס און פעיר־צאהלערס ווע־לען דארפען גוט מאכען די דעפיציטען פון דער פארוואלטונג.

די געגנער פון די ארבייטער טענה'ן אויך, אז אויף די ארבייטער קען מען זיך ניט פארלאזען, אז זיי זיינען ניט פאראנטווארטליך און זיי וועלען „ארונ־טערפיהרען די אייזענבאהנען פון וועג".

צום ביישפיעל — זאגען זיי — ווען א קאפיטאליסט אינוועסטעט געלד איז ער גרייט צו שטעהן ביז צום לעצטען טרא־פען בלוט ביי זיין געלד און זוכען וואס מעהר ארויסצושלאגען פון דער אונטער־נעהמונג, אין דער צייט ווען די ארביי־טער וועלען דאס ניט טאן, און ביי דער ערשטער בעסטער געלעגענהייט, וואס זיי וועט זיך נאר מאכען, וועלען זיי אוועק־ווארפען זייערע שטעלען ביי דער אייזענ־באהן און זיי וועט ניט קימערען, וויפיעל דאס לאנד וועט דארפען האבען צו ליידען.

איצט לאמיר א קוק טאן, ווי די אר־בייטער שטעלען זיך פאר די רעגירונגס קאנטראל פון די אייזענבאהנען.

די ארבייטער פארלאנגען, אז די איי־זענבאהנען זאלען פארוואלטעט ווערען דורך א פעדעראלע קארפאראציע צו וועל־כער מען דארף ניט האבען קיין שום קא־פיטאל, דאס אייניציגע, וואס איז נויטיג איז די פארוואלטונגס פעהיגקייט און אר־בייט.

די אייזענבאהנען וועלען פון דער רע־גירונג אויסגעקויפט ווערען ביי זייערע יעצטיגע בעלי בתים און איבערגעגעבען ווערען צו דיזער קארפאריישאן, און זי זאל זיי פארוואלטען.

דיזע קארפאריישאן זאל זיין ארגא־ניזירט אונטער די פעדעראלע געזעצע און זאל פארוואלטעט ווערען פון א דירעק־טאראט, וועלכער זאל בעשטעהן פון פאל־גענדע דריי טיילען: איין דריטעל פון אויסגעקליבענע פון די ארבייטער; א צווייטער דריטעל פון אויסגעקליבענע פון די בעאמטע פון די אייזענבאהנען און דער דריטער דריטעל זאל באשטעהן פון פרעזידענט פון די פאראייניגטע שטאא־טען.

דיזער דירעקטאראט זאל האבען די פולע מאכט צו באשטימען אלע בעאמ־טע פון פרעזידענט ביז צו די ארבייטער און אויסארבייטען די באדינגונגען און קלאסיפיצירונג פון די ארבייטער.

די פראפיטען וועלען צוטיילט ווערען צווישען דער רעגירונג און דער קארפא־ריישאן. און אזוי שנעל, ווי די פראפי־טען וועלען איבערשטייגען די באשטימ־טע סומע, זאלען פארקלענערט ווערען די רייטס. דער טייל פון די פראפיטען פון דער קארפאריישאן זאל געהאלטען ווערען אלס פאנד פאר די ארבייטער, פון וועל־כע עס וועלען געצאהלט ווערען די דיווי־דענדס און יעדער ארבייטער וועט קריגען לויט דער פריהער באשטימטער פראפאר־ציע נאכ'ן יאהר ארבייט.

דיזער פלאן איז פארגעשלאגען פון די „ביג פאור" אייזענבאהן ארבייטער יו־ניאנס און איז אינדאסירט געווארען פון די אייזענבאהן ארבייטער יוניאנס, וועל־כע באלאנגען צו דער אמעריקאן פעדעריי־שאן אוו לייבאר.

דיזע ביידע ארגאניזאציאנען קענען ניט פארדעכטיגט ווערען אין צופיעל פריינדליכקייט צום סאציאליזם און ווי מיר האבען געזעהן פון זייער פלאן, שטע־הען זיי אויף א פעסטען ביזנעס באדען.

זיי לעגען זיך ניט קיין פיינעלער אין בוזעם. זיי ווייסען, אז דאס איז נאך קיין סאציאליזם און שטעלט ניט אין גע־פאהר די יעצטיגע ארדנונג. די איינצי־גע זאך איז נאר די, וואס זיי ווילען ארויס־נעהמען דאס מענעדזשמענט פון די איי־זענבאהנען פון די הענד פון אונפעהיגע קאפיטאליסטען און עס איבערגעבען צו דער רעגיערונג, וועלכע וועט ארבייטען האנד אין האנד מיט די ארבייטער און די פראפיטען וועלען ניט אריינפאלען צו די קאפיטאליסטען נאר ווידער צו דער רע־גיערונג און די ארבייטער.

די גאנצע זאך איז נאר, וואס ביי אונז דוכט זיך עס אפט, אז עס ווערט דא דורכגעפיהרט א גאנצע רעוואלוציאן אין דער צייט, ווען אין ענגלאנד האט אפילו די קאנסערוואטיווע פארטיי וועלכע שטעהט פאקטיש יעצט ביים רודער פון דער רעגיערונג אנגענומען א באשטימטע פאליסי, אז די אייזענבאהנען זאלען נא־ציאנאליזירט ווערען, ווארים זיי ווייסען דאס ווען די אייזענבאהנען זאלען באלאנ־גען צו פריוואט אייגענטימער, וועט דאס לאנד קיין מאל ניט קענען זיין פעהיג נאכצוקומען די גרויסע פלענער וועלכע זי האט זיך געשטעלט.

אין דייטשלאנד, וואו די סאציאליס־טען האבען, אויב ניט קיין מאיאריטעט, דאך א קאנטראלירענדע מאכט, וועט די סיסטעם פון רעגיערונגס קאנטראל אי־בער די אייזענבאהנען פארטגעזעצט ווע־רען און דאס זעלבע וועט איינגעפיהרט ווערען איבעראל וואו מען וויל ערנסט ענטוויקלען די פראדוקציאן און די אינ־דוסטריען פון לאנד.

ביי אונז וועלען, ווי מיר האבען שוין געזעהן, די קאפיטאליסטען ארויסטרעטען שארף דאגעגען. זייער קאמפף וועט אבער זיין אן אומזיסטער, ווארום די ענט־וויקלונג פון אונזערע אינדוסטריען און פון אונזער פראדוקציאן טרייבט צו דער נאציאנאליזירונג פון די אייזענבאהנען, און ניט נאר פון די אייזענבאהנען אליין.

די ניו יארקער סטייט פעדערעישאן אוו לייבאר פאדערט שוין די נאציאנאלי־זירונג פון טעלעפאן, טעלעגראף און וואַ־סער וועגען אויך, און פריהער אדער שפע־טער וועלען אונזערע פיהרער און רעגיערער איינזעהן, אז זיי וועלען עס מוזען נאכגע־בען, אויב זיי ווילען האבען, אז דאס לאנד אונזערס זאל פארווערטס שרייטען און הויפטזעכליך ווען זיי וועלען זיך איבער־צייגען, אז נאציאנאליזירונג פון די איי־זענבאהנען, וואסערוועגען, טעלעגראף און טעלעפאן איז נאך ווייט ניט קיין סאציא־ליזם, פאר וועלכען זיי שרעקען זיך אזוי שטארק, ווי א פרומער איד פאר חזיר...

א גרוס

פון מ. פערלמוטער.

איך האב א גרוס געקראגען היינט
פון מיר אליין —
די זון האט ווייך, ווי דאן געשיינט
אויף קוים און שטיין,
און קוים און שטיין און גאס און ווינט
האט מיר דערציילט:
אט, דא, האט דיך, מיין אלטער
פריינד,
דאס פרעמדע לאנד
ארויסגעשיילט,
אט, דא, אין מיטען קאך פון שטאדט
געשפרונגען האט
צום ערשטען מאל דיין יונגער טראט
פון יונגען פוס,
אט, דא, האט דיך די שטאדט געכאפט
אין איהר רשות... —
איך זעה זיך, אט:
מיין פנים פריש,
צעפלאמט פון טרוים,
אין הארצען קלאפט,
מיין גאנצער וועזען אנגעזאפט
מיט יונגען צער, —
מיט בענקשאפט צו מיין ווייטער היים.
איך שטופ זיך אויפ'ן טראטואר
און פאר מיין אויג,
ווי אין א טרוים,
דארט ערגעץ ביי דעם הימעל־אויג —
איך זעה מיין שטילע, ליעבע היים
און אויפ'ן טיש:
דעם סאמאוואר,
וואס רוישט מיט היימליכקייט אזוי,
און רונד ארום
די ליעבע מיינע זיצען שטום
און טרינקען טהיי...

— — — — — — — —

גענוג! גענוג!
די ליעבע צייט
איז ווי א בליציג־שנעלער צוג
פארשוואונדען ווייט, —
און איצטער, ווען איך זעה דעם שטיין,
וואו ס'האט מיין יונגער, פלינקער פוס
געטראטען —
מיר דוכט: איך קריג פון מיר אליין
א גרוס,
א גרוס פון מיין אמאלדיגען שאטען...

אינטערנאַציאָנאַלע אַרבּײטער-װעלט

פון װיליאַם מאָרים פײגענבױם.

True translation filed with the Postmaster at New York City on Feb. 21, 1919, as required by the Act of Congress approved Oct. 6th, 1917, known as the "Trading with the Enemy Act."

דער אינטערנאַציאָנאַלער סאָציאַליס־
טישער קאָנגרעס אין בערן האָט זיך גע־
שלאָסען אָהן ממשות'דיגע רעזאָלוציעס,
נאָר עס איז באַשטימט געװאָרען אַ ספּע־

נעמאַכט אַ היבשען מהלך אויף דעם װעג
פון איבערבױען די װעלט.
דער גרױסער פּראָגע־צײכען אין דער
אינטערנאַציאָנאַלער אַרבּײטער לאַגע װער־
נען די באָלשעװיקעס אין רוסלאַנד און

די רוסישע לאַגע װי זי איז איצט,
איז זעהר אינטערעסאַנט. די נאַציאָנען
פון מערב־אײראָפּאַ האָבען ניט קײן איבּ־
ריגע ליעבע פאַר די באָלשעװיקעס, און
נאָך װײטינער גלײכען זײ די סאָװיעטער־

װירדיגע יורשים פון די קעמפּפער פון 1909

פון פאַניא מ. קאָהען.

די פאַרשידענע סצענעס, װעלכע איך
האָב בײגעװאױנט אין די האָלס, אין װעל־
כע מוטיגע סטרײקענדע װײסט און
דרעסמאַכער פאַרזאַמלען זיך טעגליך, זײ־
נען אינטערעסאַנט און באַלעהרענד.

פאַרזאַמלען זיך, קען אײנער מיט בעאָ־
באַכטונגס־פעהיגקײטען פיעל לערנען. ער
קאָן לערנען װי פאַראַנטװאָרטליך די טוי־
זענדער אַרבּײטער פרויען — פיעלע פון
זײ כמעט נאָך קינדער — פיהלען פאַר דער

האָט אַרפּגעמונטערט די שװאַכערע, גע־
פאָדערט מעהר ערנסטקײט פון די ליבכער
זיניגע, און געראַטהען די גרױסע ענטו־
זיאַסטען צו זײן אַביסעלע פּראַקטישער
און די גרױסע „פּראַקטיקער" צו זײן אַבי־

מיטינגען.
די „דיסטריקט טשערלײדי" פון דער
אָרגאַניזײשאָן קאָמיטע האָט פאַרענטפערט
הונדערטע פראַגען בײ די שאָפּ מיטינגען,
האָט געגעבען עצות און אינסטראַקשאָנס,

און איבערהױפּט פאַר דער אַנערקענונג פון
זײער יוניאָן.
װי געזאָגט, פון די פאַרשידענע סצע־
נעס, װאָס קומען פאָר אין די האָלס' װאו
די סטרײקענדע װײסט און דרעסמײקערס

מײן אָרימע איסט סײד!

(פעליעטאָן)

פון א. װאָהלינער.

True translation filed with the Postmaster at New York City, on Feb. 21, 1919, as required by the Act of Congress, apprroved Oct. 6th, 1917, knowa as the "Trading with the Enemy Act."

אָפּט:
זיצען אין װאַשינגטאָן אונזערע גע־
זעצגעבער און ברעכען זיך דעם קאָפּ:
װאָס טוט מען? שכירות נעהמט מען

אז מען װיל װידער, קען מען אונטער־
זוכען די מראָססס און די אײזענבאָה־
נען, משה רבינו'ס צורה אין דער לבנה,
װילהעלם'ס שלאָף־צימער און נאָך און

זיך צו ענטוויקלען אין אלע ריכטונגען.

אין דערזעלבער צייט אבער באמיהען זיך נאך אימער די ספארטאקען, אדער דער עקסטרים־רעוואלוציאנערער פליגעל פון דער פארטיי, צו עטאבלירען די באלדינגע דיקטאטור פון דעם פראלעטאריאט. אין בעלגיען, אין האמבורג און אין פיעלע אנדערע שטעדט קומען פאר גרויסע סטרייקס. אין ברעמען־האפען איז געוועזן א ספארטאקישע רעפובליק פאר איינינגע טעג, און אין קיעל — א צווייטער ים־האפען, זיינען די רעוואלוציאנערען געווען פונקט אזוי אקטיוו.

די פראגראם פון די ספארטאקען איז די באלדיגע אומשטירצונג פון יעדען זכר פון דער בורזשואזער הערשאפט, און די באלדיגע עטאבלירונג פון דער הערשאפט פון די ארבייטער. זיי האבען, נאטירליך ניט געהאט דעם נויטיגען כח צו שטערען די אפהאלטונג פון דער ווייסאר פארזאמלונג, און ביז איצט האבען זיי ניט געקאנט צו גארנישט מאכען די אויפגעטאנענע ארבייט. איצט ארבייטען זיי, אום דורכצופירען די מאסען מיט זייערע אידעען, און אויף אזא אופן גרינגער א סאוויעטען רעגירונג אזוי שנעל ווי מעגליך.

די עבערט רעגירונג האט געמאכט א גוטען אנפאנג מיט דער איינפיהרונג פון א 44־שטונדיגער ארבייט וואך, אלס די געזעצליכע ארבייטס־וואך איבער'ן גאנצען לאנד.

* * *

די „אונרוהיגקייט," וועלכער אונווירסענדע מענשען האבען איצט א נאמען געגעבען „באלשעוויזם", האלט זיך אין פארשפרייטען. עס קומט אן א ידיעה פון באמבעי, אינדיען, אז דארט סטרייקען שוין א היבשע צייט 120 טויזענד ארבייטער אין די קאטען פאבריקען. א שטארקען ליכט אויף די דאזיגע „אונרוהיגקייט" ווארפט א געוויסער בולעטין פון דער „אמעריקאן אינטערנעישאנאל קארפארייששאן," אן ארגאניזאציאן, וועגען וועלכער מען זאגט, אז זי איז פאראייניגט מיט דער נייששאנאל סיטי בענק און מיט דער סטענדארד איל קאמפאני, וואס האט זיך ארגאניזירט אום צו עקספלואיטירען די רייכטימער פון דער לאטיינישער אמעריקא פאר דעם אמעריקאנער קאפיטאל.

דער בולעטין, וואס איז דאטירט פון לעצטען מאי, דערצעהלט פון דער מעגליכקייט צו מאכען געלד אין אורוגוואי. אונטער דעם קעפעל „ארבייט" ווערט דערצעהלט פון דעם אמעריקאנעם קאפיטאליסט מר. נאלד, אז אורוגוואי איז „ניט דאס לאנד פון דעם פוילענצער. ארבייט ווערט דארט באצאהלט א פעזא, אדער עטוואס מעהר ווי א דאלאר, פאר אכט שטונדען ארבייט א טאג, און יעדער סענט פון דעם ווערט פארדינט. די ארבייטער קלאסען זיינען מייסטענס איטאליענער און שפאנישע, געמישט מיט אינדישע בלוט, און זיי זיינען אויסגעצייכענטע ארבייטער. זיי זיינען אלע געבוירטיגע ארבייטער, וועלכע ווערען אויסגעפאסט, גרעסטענטיילס פון געבוירטיגע פארלייט, און דיזע האבען עס אויסגעגראבען 170 מיילען טרענטשעס פאר די וואסער און סוער ליינס. מיט דעם פרייז פון קוילען צו דרייסיג און פערציג דאלאר א טאן האבען די טרענטשינג מאשינען און סטים שאפלען ניט געקענט קאנקורירען מיט די ארבייטער, און מען האט זיך מיט זיי גאר וועניג באנוצט...

דער אנגאנג פון דעם דזשאב איז ניט געשטערט געווארען פון קיינע ארבייטער טראבעלס. די צוויי וויכטיגסטע פאקטארען וואס האבען געהאלפען אין דעם זיינען געווען די זעהר וויכטיגע אויפפאסונג פון דער רעגירונג דורך איהר פאליציי, און דער ענטוזיאזם פון דעם בעסערען קלאס ארבייטער פאר דעם דזשאב."

דאס איז אינטערעסאנט, און אויך זעהר אויפקלערענד. עס איז דאס אויסלענדישע געלד, וואס באשעפטיגט די ארבייטער פאר דעם פרייז פון א דאלאר א טאג, וואס איז אזוי שווער, אז אפילו סטים שאפלען קענען מיט זיי ניט קאנקורירען.

מיט איינינגע מאנאטען שפעטער ווי דער בולעטין איז ארויסגעגעבען געווארען, זיינען דיזע ארבייטער ארויס אין סטרייק, און צוזאמען מיט זייערע ברידער אין יעדען לאנד אין זיד אמעריקא, האבען זיי אבגעשטעלט איבעראל די גאנצע אינדוסטריע.

דער ענטפער פון דער רעגירונג אויף דעם איז געווען — ניט די ארויסווייזונג פון די אויסלענדער, וואס האבען דא געמאכט זייערע גאלדענע ביזנעס, און האבען אויף אזא אופן פאראורזאכט די שווידערליכע ארבייטס־צושטענדע, נאר די רעגירונג האט נאך געמאכט א פארזוך צו אונטערדריקען די סטרייקער דורך באוואפענטע סאלדאטען דארטען און דורך די ערקלערונג פאר דער גאנצער וועלט, אז די סטרייקער און זייערע פיהרער זיינען רוסישע באלשעוויקעס.

דעמאביליזאציע און ארבייטסלאזיגקייט

פון מ. קאלטשין.

True translation filed with the Postmaster at New York City, on Feb. 21, 1919, as required by the Act of Congress, apprroved Oct. 6th, 1917, known as the "Trading with the Enemy Act."

אונזערע גרויסע עקאנאמיסטען פון וואלל סטריט האבען אין צייט פון קריעג געהאלטען אין איין צוזאגען אן אויסערגעוועהנליכע „פראספעריטי" באלד נאך דעם ווי דער פריעדען וועט געשלאסען ווערען. זיי האבען געהאפט, אז אויף מארגען נאך דער מלחמה וועט איירפא האלטען אין איין פאדערען סחורות פון אמעריקא, פאר וועלכע זי וועט שיקען שיפען מיט גאלד און רויהע שטאפען, און אלעס וועט זיין אויסגעצייכענט. זיי האבען פארגעסען בלויז א קלייניגקייט: ערשטענס, קען זיך ניט אזא פאדערונג פון סחורות אויפהויבען מיט אמאל. אט זיינען שוין וויפיעל מאנאטען אוועק, זינט דער קריעג האט זיך געענדיגט, און קיין גרויסע פראספעריטי זעהט מען ניט; צווייטענס; מוז דורכגעהן א געוויסע צייט איידער די טראנספארטיישאן מיטלען פון דער וועלט וועלען ערלויבען אנפיהרען א גרויסען האנדעלספארקעהר. דערווייל נוצען מיר א גרויסע טייל פון אונזערע שיפען אויף ברענגען די סאלדאטען אהיים און אויף פראוויזיע פאר די, וועלכע זיינען נאך געבליבען אין איירפא; און דריטענס — און דאס איז דאס וויכטיגסטע — די איירפעאישע לענדער נויטיגען זיך טאקי אין אמעריקאנער וואארע, אבער זיי האבען ניט מיט וואס די וואארע צו קויפען. איירפא איז פאראריםט, שולדיג איז זי מעהר ווי זי קען צאהלען, פראצענטען וועלען די איירפעאישע לענדער מוזען צאהלען גרויסע, שטייערן, הייסט עס, וועלען די פעלקער פון איירפא מוזען צאהלען הויכע, און זיי וועלען זיך דעריבער נאך לאנג ניט קענען פארגינען צו שאפען „פראספעריטי" אין אמעריקא.

אויף קיין זאטע יאהרען טאר מען זיך דעריבער ניט פארלאזען. עס וועט געדויערען נאך א שעהן שטיקעל צייט, איידער מיר וועלען פטור ווערען פון דעם קריזיס, וועלכער געהט איצט. ערווארטען א „פראספעריטי", וועלכע זאל מיט אמאל א יאג טאן אונזערע אינדוסטריעס און געבען ארבייט צו מיליאנען ארבייטער איז ניטא וואס. און דאס האט מען געדארפט האבען אין זינען, דערצו האט מען געדארפט זיין גרייט און געגען דעם האט מען געדארפט צוגרייטען א פלאן פון דעמאביליזאציע. ניט, אז א פלאן וואלט געקענט גאר אין גאנצען אפהיטען אמעריקא פון א קריזיס — איך האב שוין אין פאריגען ארטיקעל אנגעוויזען, אז די איציגע געזעלשאפט איז ניט בכח בייצוקומען די מאדערנע קריזיסען — אבער דעמאביליזאציע מיט א פלאן וואלט געמאכט דעם קריזיס ניט אזוי גרוים און שארף, און פארקעהרט, דעמאביליזאציע אהן א פלאן קען אפילו פון „פראספעריטי" מאכען א קריזיס.

לאמיר זיך פארשטעלען, אז אלעס איז אלרייט, ביזנעס איז גוט און עס פאדערען זיך פיעלע ארבייטער. קען דאך אבער אזוי פאסירען, אז ווען ארבייטער פאדערען זיך אין שיקאגא, דעמאביליזירט מען די סאלדאטען אין ניו יארק און וועגען שיקאגא וויסען זיי גארניט. ווייטער קען זיך טרעפען, אז היינט־צו־טאג פאדערען זיך מאשיניסטען און מען דעמאביליזירט פארמערס, וועלכע האבען וועניג וואס צו טאן ווינטער. אדער אפילו, ווען עס פאדערען זיך מאשיניסטען און מען דעמאביליזירט צו־פיעל מאשיניסטען, וועלכע גיבען זיך א לאז איבער די שעפער און קאנקורירען איינער מיט דעם אנדערן, רייסען זיי ארונטער די פרייזען און גיבען די קאפיטאליסטען א מעגליכקייט איינצופיהרען די ארבייטס־באדינגונגען, וואס זיי ווילען און ניט וועלכע די ארבייטער פאדערען. דאס איז אבער ניט דער איינציגער רעזולטאט פון פלאנלאזער דעמאביליזאציע.

דאס, וואס עס ווערט געשאפען צייטווייליג אן ארמעע פון ארבייטסלאזע, איז נים דאס ערגסטע. די ארבייטסלאזע זייינען אבער אויך געלדלאז, זיי קויפען וועניגער אדער קויפען גארניט. די נאכפראגע אויף סחורות ווערט קלענער, קלענער ווערט דעריבער אויך די פראדוקציאן און דאס הייסט נאך מעהר ארבייטסלאזע. אויב דאס פאסירט אין א גרויסען מאסשטאב, רופט עס ארוים אקריזיס, פונקט ווי עס קומט פאר איצטער, ווען די צייט איז אזוי אויך שלעכט. די מיליאנען דעמאביליזירטע מאכען דעריבער די לאגע ערגער, זיי פארפלאנטערען אזוי די לאגע, זיי פארשארפען אזוי דעם קריזיס, אז עס וועט זיך פאדערען יאהרען, ביז מען וועט פון איהם קאנען פטור ווערען.

אין ענגלאנד האט די ארבייטער פארטיי אויסגעארבייט א פלאן פון דעמאביליזאציע, וועלכער, אויב די פארטיי וואלט איצטער געווען אין מאכט, אדער אויב איהר פלאן וואלט דורכגעפיהרט געווארען אפילו פון דער איצטיגער רעגירונג, וואלט עס פיעל געהאלפען צו באקעמפפען דעם קריזיס. די רעגירונג האט אבער אנגענומען א געוויסע טייל פון דער לייבאר פארטיי'ס פלאן. ערשטענס, האבען די „לייבאר עקסטשיינדזשעס" (עמפלאימענט אפיסעס) לאנג, בעפאר די סאלדאטען זיינען דעמאביליזירט געווארען, געמאכט אן אונטערזוכונג וועגען דעם צאהל פון די דעמאביליזירטע און זיי וויסען וואס זיי האבען צו טאן. די עקסטשיינדזשעס זיינען ענג פארבונדען מיט די אונטערנעמער און ארבייטער־יוניאנס, זיי וויסען תמיד, וואו עס זיינען פאראן דזשאבס, וויפיעל ארבייטער עס פאדערען זיך און וועלכע ארבייטער. מיר האבען אויך עמפלאימענט אפיסעס, זיי האבען אבער קיין מאכט ניט, זיי זיינען וועניג פארבונדען מיט די עמפלאיערס און יוניאנס און ארבייטען אויך זעלבסטשטענדיג, אהן קיין שום פארבינדונג מיט דעם קריעגס־דעפארטמענט. אין ענגלאנד ווערט יעדען סאלדאט'ס נאמען און טרייד רעגיסטרירט אין דעם עקסטשיינדזש מיט א מאנאט פריהער, איידער ער ווערט דעמאביליזירט.

עס פארשטעהט זיך, אז די עקסטשיינדזשעס קענען ניט פיעל אויפטאן. אז עס זיינען ניטא קיין דזשאבס, קען מען זיי ניט אויסטראכטען. די רעגירונג קען אבער פיעל דזשאבס שאפען. דא אין אמעריקא, צ. ב., אסיגנירט די פעדעראלע רעגירונג אליין ארום פערציג מיליאן דאלאר א יאהר אויף „חזיר פלייש" (פארק באררעל), ד. ה. אויף כלומרשט קהל'שע ארבייט — רייניגען טייכען, פארריכטען האפענס, בילדען פאסט־אפיסעס. וויפיעל די איינצעלנע שטאאטען אסיגנירען אויף דיעזער וויכטיגער ארבייט איז אוממעגליך צו וויסען, מען ווייסט אבער, אז „חזיר פלייש" איז ניט זעהר קיין נויטיגע הוצאה, לכל הפחות, ניט אלע פערציג מיליאנען. מען טוט עס אבער יעדעס יאהר. עס וואלט געווים געווען מעגליך פאר דער רעגירונג, צוזאמען מיט די שטאאט רעגירונגען, צו אסיגנירען א פאר מיליארד דאלאר אויף בויען הייזער פאר דער באפעלקערונג, אין וועלכע עס פיהלט זיך א גרויסער דוחק. עס וואלט אויך געווען מעגליך צו אסיגנירען נאך א פאר מיליארדען אויף אנדערע עפענטליכע ארבייט, טאקי אמת'ע און ניט „חזיר פלייש". מיר נויטיגען זיך אין סקולס, אין האספיטאלס און אין לייבערערים. מיר וואלטען דאס אלעס געקענט האבען און מען וואלט אויך געקענט שאפען ארבייט פאר א פאר מיליאן ארבייטער אין אזא קריטישער צייט. די ענגלישע רעגירונג טוט עס. געווים, זי טוט עס ניט ענערגיש גענוג און טוט ניט אזוי פיעל ווי עס איז נויטיג, אבער זי טוט עס, זי געהט לוים איהר פלאן. עס קען זיין, אז דא וועט מען עס אויך טאן, ווען עס וועט שוין זיין צו שפעט. דערווייל רעדט מען וועגען דעם, פונקט ווי מען רעדט וועגען „פאר יעדען סאלדאט א דזשאב".

דערפאר רעדט מען גארניט וועגען ארבייטסלאזיגקייט פארזיכערונג. הונדערטע טויזענדע ארבייטער זיינען ארויסגעוואריפען געווארען אויפ'ן ארבייטער „מארק", סאלדאטען ווערען דעמאביליזירט, אמוניציע ארבייטער ווערען אוועקגעשיקט, זיי געהען אהיים ארים, ארבייטסלאז, און וועגען פארזיכערונג הערט מען ניט. אין ענגלאנד זיינען די קאפיטאליסטען געצוואונגען צו געבען די מלחמה ארבייטער דריי וואכען „נאטיס" איידער זיי שיקען זיי אוועק פון דער ארבייט. און אויב די ארבייטער קריגען ניט קיין נאטיס, קריגען זיי באצאהלט פאר דריי וואכען. אין אנדערע לענדער האט מען עס פראקטיצירט אפילו אין צייט פון פריעדען. און ביי אונז הענגט מען ארוים פרייטאג א שטיקעל פאפיר, אין וועלכען מען לאזט צו וויסען די ארבייטער, אז שבת איז זייער לעצטער טאג. עס פארשטעהט זיך, אז אין א צייט, ווען מלחמה־אינדוסטריעס ווערען געסטאפט און די פריעדען־אינדוסטריעס ארבייטען נאך ניט און הונדערטע טויזענדע ארבייטער זוכען ארבייט, קענען די ארבייטער, וואס האבען פארלארען זייערע שטעלען, קיין ארבייט ניט קריגען. זיי פארגרעסערען די ארמעע פון ארבייטסלאזע, זיי זיינען א געפאהר פאר די ארבייטער, וועלכע האבען נאך ארבייט און זיינען א מיטעל פאר די קאפיטאליסטען צו באקעמפפען די ארבייטער, ווייל די ארבייטסלאזע זיינען הילפלאז און זיינען גרייט צו טאן אלעס, אפילו ווען דאס איז געגען די אינטערעסען פון ארבייטער קלאס, געגען זייערע איינענע אינטערעסען. קיין געבוירענע סקעבס און סטרייקברעכער זיינען ניטא, סקעבס און סטרייקברעכער זיינען פראדוקטען פון הונגער און נויט. די ארבייטער פון אלע לענדער (מיט דער אויסנאם פון אמעריקא, וואו די אמעריקען פעדערייששאן אוו לייבאר איז געגען דעם) האבען דעריבער שוין לאנג געפאדערט ארבייטס־לאזיגקייט־פארזיכערונג. די ענגלישע רעגירונג איז געצוואונגען געווען פון דער לייבאר פארטיי איינצופיהרען „בענעפיטען" פאר די ארבייטסלאזע אמוניציע ארבייטער. אין פאל פון ארבייטסלאזיגקייט צאהלט די רעגירונג אין פארלויף פון זעקס מאנאטען 24 שילינג צו א מאן און 20 שילינג צו א פרוי ארבייטער. דאס, פארשטעהט זיך, איז ניט גענוג און, וואס איז וויכטיגער, עס שאפט ניט אפ די ארבייטסלאזיגקייט, אבער, ערשטענס, העלפט עס די ארבייטסלאזע און, צווייטענס, שוואכט עס אפ די קאנקורענץ צווישען די ארבייטער, דערלאזט ניט קיין ענטוויקלונג פון סקעבעריי און סטרייקברעכעריי צווישען די ארבייטער, גיט ניט די קאפיטאליסטען קיין מעגליכקייט אויפצוהעצען איין ארבייטער געגען דעם אנדערען.

געווים, אין ענגלאנד איז אויך ניט אלעס גלאט, ווי מיר זעהען עס פון די סטרייקס, וועלכע געהען דארט אן און צו וועלכע די ארבייטער גרייטען זיך. דאס איז געווען צו ערווארטען. איך האב שוין אנגעוויזען אויף דעם, אז די געגענווערטיגע געזעלשאפט איז ניט בכח צו לייזען די פראבלעמע פון ארבייטסלאזיגקייט בכלל און פון דעמאביליזאציע בפרט. אין דעמאביליזאציע, ווי אין ארבייטסלאזיגקייט בכלל זיינען פאראן צוויי פראבלעמען: העלפען די ארבייטסלאזע און אפשאפען ארבייטסלאזיגקייט. די געגענווערטיגע געזעלשאפט קען, אויב זי וויל, לייזען די ערשטע פראבלעמע, העלפען די ארבייטסלאזע, דורך פארזיכערונג א. ז. וו., אבער זי קען ניט לייזען די צווייטע, אפשאפען ארבייטסלאזיגקייט. זי וואלט עס געקענט טאן, ביז א געוויסער מאס און בלויז ביז א געוויסער מאס, דורך פארקלענערען דעם ארבייטס־טאג, אבער דאס טוט ענגלאנד אויך ניט. און דא מוז מען אנווייזען אויף א גאנץ קוריאזע ערשיינונג. ווען די ארבייטער פון דער גאנצער וועלט פאדערען א קירצערען ארבייטס־טאג, טענה'ן די קאפיטאליסטען פון דער גאנצער וועלט, אז דאס איז עקאנאמיש אוממעגליך, ווייל א קלענערער ארבייטס־טאג וועט פארקלענערען די פראדוקציאן. איצטער אבער, ווען די ארבייטער פאדערען א קירצערען ארבייטס־טאג, כדי די ארבייטסלאזע זאלען האבען א מעגליכקייט צו ארבייטען, כדי מעהר ארבייטער זאלען קענען באשעפטיגט ווערען, טענה'ן די קאפיטאליסטען, אז א קירצערער ארבייטסטאג וועט ניט באשעפטיגען מעהר ארבייטער, ווייל ווען די ארבייטער ארבייטען וועניגער שטונדען, זיינען זיי פרישער און פראדוצירען מעהר. פונקט אזוי האבען די ארבייטער גע'טענה'ט.

דעמאביליזאציע האט אין ענגלאנד אויך ארויסגערופען גרויסע אונרוהען צווישען די ארבייטער. עס האט געמוזט אזוי זיין, ווייל די ענגלישע רעגירונג (הגם זי האט געהאט א פלאן) האט אויך ניט געקענט לייזען די פראבלעמע פון ארבייטס־לאזיגקייט. עמפלאימענט אפיסעס זוכען ארבייטער פאר די ארבייטער, אבער זיי שאפען ניט קיין ארבייט; בענעפיטען העלפען די ארבייטסלאזע, אבער זיי שאפען ניט קיין באשעפטיגונג, עפענטליכע ארבייט שאפט יא ארבייט, אבער ניט נ־

איימי לאָועל

(איינע פון די פיהרערינס פון דער יונג־אמעריקאנער פאעזיע)

פון א. גלאנץ.

נעגוי צו פארשטעהן פארוואס איימי לאָועל איז איינע פון די הויפט־פיהרערינס פון דער יונגער אמעריקאנער פאעזיע, וועל איך אין אָט דעם ארטיקעל זיך מוזען אפשטעלען אויף א זייט פון דער פאעזיע בכלל, וועלכע איז דעם ברייטערען עולם ווייניג וואס באקאנט.

און עס איז קיין וואונדער נים. אט די זייט האט צו טאן מיט דער טעכניק פון פאעזיע. דאס איז א ריין־פראפעסיאָנעלע זאך, און אויסער פאעטען אליין קען דאס נאר דעם לעזער נים אינטערעסירען.

עס באלאנגט אויך צו די „טרוקענע" אנגעלעגענהייטען — אויך אן אורזאך, פארוואס דער ברייטערער, אפילו מעהר אינטעליגענטער עולם, ווייכט פון די פראגען, וואס האבען צו טאן מיט דער אויסערליכער פארם פון דיכטונג.

אבער אהן אט דער „טרוקענער" אנגעלעגענהייט קען מען נים געגוי אפשאצען איימי לאָועלס ווערט און אויפטו. אהן דעם קען מען אויך נים געהעריג אפשאצען און באנעהמען די פאעטישע קונסט אין אלגעמיין.

מיר וועלען דעריבער זיך מוזען אפשטעלען אויף איהר.

פאעזיע איז א קונסט. אלס אזא באנוצט זי זיך מיט געוויסע מיטלען צו ערפילען איהרע אויפגאבען. וואס זיינען אט די אויפגאבען? אויסצודריקען א געוויסען געפיהל, שטימונג, איבערלעבונג, געדאנק, געמיט, פאנטאזיע, וואס דער פאעט אליין לעבט איבער אדער שטעלט זיך פאר. דערביי דארף ער עס אויסדריקען אויף אזא אופן, אז דער לעזער זאל אליין דורכגעדרונגען ווערען דערמיט, וואס האט באזעעלט דעם דיכטער.

ווי אזוי דערגרייכט דער פאעט אט דעם וויכטיגסטען טייל פון זיין אויפגאבע — אויסצודריקען זיינע איבערלעבונגען און פארשטעלונגען אזוי, אז זיי זאלען אנשטעקען דעם לעזער?

דורך דער פארם. דורך דער אראנזשירונג פון דער שפראך אזוי, אז עס זאל אין דעם געהעריגען זין דערגרייכען דעם באשטימטען צוועק.

פאעזיע איז די קונסט פון שפראך, ווי מאלעריי די קונסט פון פארבען, פון קאמבינירען ליכט און שאטען; ווי מוזיק — די קונסט פון טענער און קלאנגען און זייער קאמבינירונג. אזוי ווי שפראך איז בכלל אן אינסטרומענט ביי א מענש אויסצודריקען עפעס א געפיהל, א שטימונג אדער געדאנק, מוז די פאעזיע ממילא שוין האבען א זין. דער פאעט מוז זיך רעכענען דערמיט, אז א ווארט ווי די שפראך אלס גאנצעס, האט א באשטימטע באדייטונג און אין דער קאמבינאציע פון די ווערטער, אין דער אראנזשירונג פון דער שפראך קען ער דערפון נים אפטרעטען.

איך באמאן דאס אלץ, כדי קלאר צו מאכען, אז דער זין איז ביים פאעט א פאראויס־באדינגונג. זיין קונסט באשטעהט אבער הויפטזעכליך אין דער אראנזשירונג פון די ווערטער און פון דער שפראך, וואס האבען א באשטימטען זין אזוי, אז עס זאל ווירקען אויף דעם לעזער אדער צוהערער.

וואס זיינען, אלזא, די מיטלען, די מעטאָדען, וועלכע דער פאעט באנוצט צו דערגרייכען זיין ציעל, צו דערגרייכען די נויטיגע ווירקונג?

פאעזיע אלס די קונסט פון שפראך ווירקט הויפטזעכליך אויף צוויי אופנים, אויפ'ן אויג און אויפ'ן אויער. דער פאעט זוכט אין זיין אראנזשירונג פון דער שפראך ערשטענס ארויסצורופען פאר'ן אויג פון דעם לעזער געוויסע באשטימטע בילדער, וועלכע זאלען בולטער, אויסדרוקספולער ארויסברענגען דאס, וואס ער לעבט איבער. צווייטענס מוז ער די שפראך אראנזשירען אזוי, אז זי זאל ארויסרופען א געוויסען מוזיקאלישען, מעלאדישען עפעקט.

פאר דעם ערשטען צוועק באנוצט זיך דער פאעט מיט פארגלייכונגען, מיט שילדערונגען און באשרייבונגען (מען רופט עס אויפ'ן פאעטישען לשון סימיליען, עפיטעטען און מעטאפארען), אזוי אז דער לעזער זאל ווירקליך זעהן דאס, וואס דער פאעט וויל ווייזען. וואס אריגינעלער, טיפער, שטארקער דער פאעט איז, אלץ אריגינעלער, אייגענארטיגער וועלען זיין זיינע שילדערונגען און פארגלייכונגען. איינער פון די סמנים פון א פאעט'ס עכטקייט און אויפריכטיגקייט איז די אייגענארטיגקייט און אריגינאליטעט פון זיינע פארגלייכונגען און שילדערונגען.

זעהר אפט ווערט א שוואכער פאעט באנוצען אזא פארגלייך און שילדערונג, וואס ער אליין זעהט גארנים, נאר וואס ער הזר'ט איבער פון דעם, וואס אן אנדער פאעט האט פאר איהם געזאגט. אין אזא פאל וועט עס זיין א סמן, אז דער פאעט איז אדער נאך זעהר רוי, נים רייף און נים שטארק, אדער גאר קיין פאעט נים.

עטליכע ביישפיעלען.

א געוויסער פאעט האט זיך געפיהלט באווירקט פון דער לבנה, לאמיר זאגען, און פון איהר בלאסען שיין. וועלענדיג איבערגעבען זיין געפיהל אדער שטימונג, האט ער אנגערופען דער לבנה'ס שטראהלען „זילבערנע שטראהלען". ביים לעזער האט עס ארויסגערופען א באשטימטס בילד, און אט דער אויסדרוק איז אנערקענט געווארען אלס שעהן. קומט אן אנדערער, קוקט אויך אויף דער לבנה, און ווידערהאלט דאס זעלבע. זאגט „זילבערנע שטראהלען", כאטש אליין זעהט ער עס גארנישט. ער ווידערהאלט בלויז א פארטיגע פראזע. דאן איז דאס נים עכט, דאן איז דאס שאבלאן, נאכאמונג און אפשר זעהר שוואכע פאעזיע, אדער גאר קיין פאעזיע נים.

א דיכטער זיצט ביים ים און צוקוקענדיג זיך צו דער גלאטקיים, מיט וועלכער די גרינע ברייטע אומענדליכע וואסער־שטיפקע האט זיך פאר איהם אויסגעשפרייט, קריגט ער דעם איינדרוק פון א „גרויסען גרינעם שפיגעל". באשרייבענדיג שפעטער זיין איינדרוק באנוצט ער אט דעם אויסדרוק. איז דאס שעהן. זעהט דער לעזער פאר זיך א בילד.

קומט דאן אן אנדערער און זעהט גאר נים, אדער זעהט עפעס גאנץ אנדערעס, וואס ער קען נים אויסדריקען. אנשטאט זיך צו באמיהען צו פארטיעפען, פאר זיך אליין קלאר צו מאכען, וואס ער זעהט, און עס באשרייבען אזוי, אז אנדערע זאלען עס אויך זעהן, נעהמט ער און באנוצט א פארטיג בילד און שרייבט אויך א „גרינער שפיגעל". דאן איז דאס אומעכט און אומפאעטיש.

דאס איז וואס אנבאלאנגט דעם אויג, דער בילדליכקייט פון דער פאעזיע.

צו דערגרייכען דעם מוזיקאלישען עפעקט, האט זיך די פאעזיע פאר הונדערטער און טויזענדער יאהרען באנוצט מיט דעם צונויפשטעלען די ווערטער אין אזא רעגעלמעסיגער פארם, אז עס זאל זיך באקומען א באשטימטער ריטם, א באשטימטע מעלאדישקייט. פאר דעם זעלבען צוועק האט זיך די פאעזיע אויך באנוצט מיט דעם גראם, וואס איז בלויז אן אנדער ווארט פאר דער עהנליכקייט פון דעם קלאנג.

צו דערגרייכען א ריטם האט דעם פאעט געהאלפען דאס, וואס יעדער ווארט באזונדער האט א באשטימטען אקצענט, דאס הייסט אזא טייל פון דעם ווארט — אדער ווי מען רופט אין דער גראמאטיק, זילבע — וואס ווערט מעהר באטאנט ווי אן אנדער טייל. למשל אין דעם ווארט לעבען פאלט דער אקצענט אויף דעם ערשטען טייל פון דעם ווארט, אויף דער ערשטער זילבע, אויף דעם ערשטען „ע". אין דעם ווארט פאבריק פאלט דער אקצענט אויף דער צווייטער זילבע, אויף „י". אין דעם ווארט געגאנגען פאלט דער אקצענט אויף דער מיטעלסטער זילבע, אויף דעם „א". און אזוי ווייטער. ווען דער פאעט שטעלט צונויף די ווערטער אזוי, אז אין זיין גאנצען ליעד, אדער אין א טייל פון זיין ליעד פאלט דער אקצענט רעגעלמעסיג אויף דער זעלבער צאהל זילבען, באקומט זיך א באשטימטער ריטם.

נעהמט, צום ביישפיעל, די פאלגענדע פיער שורות פון א ליעד פון דעם יונגען אידישען פאעט זישא לאנדוי:

אין דער פינסטער זיינען דיינע אויגען
שענער —
מאך די בייזע, סקריפענדיגע לאדען צו!
דאמאלסט איז דיין קליינער פוס נאך
קלענער,
ציטעריגער בויגזאמער ביזטו!

דא וועט איהר זעהן, אז דער אקצענט פאלט אומעטום אויף דער ערשטער זילבע און די צווייטע זילבע בלייבט אומעטום אונאקצענטירט. אלע פיער שורות גיבען דערביי א באשטימטע מעלאדישקייט, א באשטימטע מוזיק. אין דער פאעזיע רופט מען אזא ריטם טראָכיי.

און אָט זיינען פיער שורות פון אן אנדער ליעד, פון דעם אידישען יונגען פאעט ה. לייוויק:

„עס וועלען אונז ביינאכט
קיין פרעמדע טריט דערפרייען,
און אונזערע — דער ווינט
פארשיטען וועט, פארוויען."

דא פאלט שוין דער אקצענט אומעטום אויף דער צווייטער זילבע און עס באקומט זיך שוין א גאנץ אנדערער ריטם, וועלכער הייסט אין דער פאעזיע יאמב. ווען איהר זאלט לעזען הויך אט די ביידע פיער שורות, וועט איהר הערען, אז די מעלאדיע איז אין ביידע פארשידען.

עס זיינען נאך דא א סך אנדערע ריטמען. דער פאעט מוז אויך האבען א חוש פאר דער קלינגענדיגקייט פון די ווערטער באזונדער גענומען. ער קען די ווערטער אליין, נים רעכענענדיג זיך אפילו מיט דעם אקצענט פון יעדען ווארט באזונדער, אראנזשירען אזוי, אז עס זאל זיך באקומען א באשטימטע גאנצע מעלאדיע.

עס מוז דערביי געזאגט ווערען, אז פאר הונדערטער יאהרען האבען די פאעטען זעלטען ווען געפרואווט צו דערגרייכען די מוזיקאלישקייט פון זייערע ליעדער אויף א נייעם אופן. אלע זיינען געגאנגען אויף אן אויסגעטראטענעם וועג. דאס העכסטע, וואס זיי האבען געטאן, איז געווען צו מאכען פארשידענע וואריאציעס, קאמבינירען אויף אנדערע אופנים די אלטע קאמבינאציעס.

אבער דאס לעבען איז דאך געווארען אנדערש. פאעזיע, ווי יעדע קונסט, מוז געהן האנד אין האנד מיט'ן לעבען. מיר קוקען אנדערש אויף א סך זאכען, ווי מיט הונדערטער יאהרען צוריק. זאכען רופען ביי אונז ארויס גאנץ אנדערע בילדער, און די מוזיק, דער ריטם פון דעם לעבען קלינגט אונז אויך אנדערש אין די אויערען, ווי מיט הונדערט יאהר צוריק. אויב די פאעזיע דארף אויסדריקען דאס לעבען, מוז זי אויך געבען אנדערע בילדער און אן אנדער מוזיק.

און איימי לאָועל האלט טאקע פאר איהר וויכטיגסטע אויפגאבע צו העלפען שאפען אט די נייע, אייגענע

(שלוס אויף זייט 17)

נוג. די ענגלישע רעגירונג האט זיך נים באנוצט מיט דעם בעסטען מיטעל צו באקעמפפען ארבייטסלאָזיגקייט, זי האט נים פארקלענערט די ארבייטס־שטונדען, און די ארבייטער זיינען געצוואונגען געווען אליין זיך נעמען צו דער ארבייט פון פארקלענערען דעם ארבייטס־טאג. דאס איז די הויפט אורזאכע פון די סטרייקס אין ענגלאנד און נים, ווי אייניגע זאגען, די אונצופרידענהייט מיט די טרייד־יוניאנס.

אז מען איז נים צופרידען מיט די מעטאָדען פון די טרייד יוניאנס און זייערע פיהרער, סטרייקט מען נים געגען די קאפיטאליסטען, מען ביים די מעטאָדען, און אויף א קאנווענשאן ווארפט מען אראפ די פיהרער. די ארבייטער פון ענגלאנד האבען גענומען סטרייקען, ווייל אויב נים, וואלטען זיי געהאט א לאָקאַוט, זיי וואלטען פארלארען אלעס, וואס זיי האבען געוואונען אין ציים פון קריעג. די ארמעע פון ארבייטסלאָזע וואלט געצוואונגען די ארבייטער אפצוזאגען זיך פון אלע זייערע געווינסען.

א קירצערער ארבייטסטאג איז דער הויפט מיטעל געגען דער ארבייטסלאָזיגקייט, וועלכע ווערט איצט געשאפען דורך די דעמאָביליזאציע פון די סאלדאטען און אמוניציע ארבייטער. קירצערע ארבייטס־טעג וואלטען געשאפען פלעצער פאר פיעלע דעמאביליזירטע. אבער דאס איז שוין א פארערונג, וועלכע וואלט אפילו אין קיין פלאן נים אריינגעגאנגען. דעמאביליזירט מען די סאלדאטען, שיקט מען אוועק די אמוניציע ארבייטער. און ארבייטסלאָזיגקייט וואקסט, און מיט דער ארבייטסלאָזיגקייט וואקסט די רעאקציע. אין איין פלאץ פארקלענערט מען די שכירות אויף א דאלאר א טאג, אין אן אנדערען פיהרט מען איין אן „אפען שאפ." אזוי געהט עס.

קורצע שמועסן

צווישען דעם רעדאקטאר און די לעזער.

א. ד. נ. — עס איז נים שלעכט געשריבען. עס איז אידיש, אבער דער אינהאלט אפעלירט נים צו אונז. עס איז נים וויציג, נים ערנסט, עס איז פאר קיינעם פון קיין נוצען נים, טו פארוואס פארנעהמען פלאץ דערמיט, וואס וועט קיינעם נים קליגער און נים פרעהליכער מאכען?

ר. ווינער. — שעהנע, גוטע געפיהלען און זאגאר מאנכער געדאנק, אבער אזוי רויה אויסגעדריקט, אז עס איז כמעט ווי א באליידיגונג פאר די געדאנקען. עס איז פונקט, ווי ווען איהר וואלט א זעהר שעהנע מוידעל אנגעטאן אין שמאטעס. ניין, עס קען נים געדרוקט ווערען. מיר ראטען אייך אבער אוועקצואווארפען די גראמען־פארמע, אין וועלכער איהר מוזט זיך אזוי בויגען און קוועטשען, און פרובירען די פראזע־פארמע, וואו איהר דארפט זיך נים מאטערען איבער א גראם. אפשר פרייערהייד, אונגעבונדען פון אלערליי כללים, וועט איהר קענען געבען בעסערען אויסדרוק צו אייערע געפיהלען און געדאנקען.

ד. פליישנער. — מיר קענען נים גוט פארשטעהן אייער בריעף. דאך מיר שמויסען זיך אן, אז איהר וואלט געוואלט איינפיהרען אן אלגעמיינע סקייל פון ווידזשעס פאר די פרעסער איבער'ן גאנצען לאנד. א גאנץ גוטע זאך. איז אבער די פראגע: ווארום נאר פאר די פרעסער? ווארום אויך נים פאר די אפרייטארס, די פינישערס א. ז. וו.? פון אייער בריעף שמויסען מיר זיך אן, אז איהר ווילט די גלייכע סקייל פון ווידזשעס פאר פרעסער, ווייל אין באסטאן ווערען די פרעסער בעסער באצאהלט, און דאס מאכט, אז דער פרעסער־מארק אין באסטאן איז איבערפילט, און דאס, נאטורליך, הויבט אן ווירקען אויף די ווידזשעס... אויב אזוי, ווערט דאך שוין במילא דער סקייל פון ווידזשעס מעהר אדער ווייניגער אויסגעגליכען. דאן רעדט איהר פון דעם אמאליגען פרעסער, וואס האט גארנים צו טאן מיט דעם גאנצען ענין. דער עיקר אבער איז, אז איהר רעדט פון א פלאן, און עס איז שווער צו דערגעהן פון אייער בריעף, וואס דער פלאן איז. אין דער צוקונפט שרייבט נאר דאס נויטיגע, רעדט צו דער זאך, לאזט די מליצה איבער פאר די, וואס האבען נים וואס צו זאגען. די אלע, וועלכע האבען יא עפעס צו זאגען, קענען זיך פארגינען צו שרייבען פראסט, קורץ און שארף.

א. ז. לערנער. — איהר האט זעהר גוט געטאן, שרייבענדיג אונז אייער מיינונג וועגען דער „גערעכטיגקייט". נעוועער מיינד, וואס איהר זיינט נים קיין שרייבער, אבער א לעזער זיינט דאך, און איהר האט דאך א מיינונג, וואס גוט איז און וואס שלעכט, טו ווארום עס נים ארויסזאגען? גראדע איז אייער מיינונג א גינסטיגע, אבער אונז וואלט געווען פונקט אזוי ליעב צו הערען פון די לעזער וואס געפינען חסרונות אין דער צייטונג. מיר גארען צו הערען אן אפרוף, נים קיין קאמפלימענטען. מיט די זיינען מיר שוין איבערצייגט, ווי איהר שרייבט עס גאנץ ריכטיג, אבער יעדענפאלס אן אפרוף. זאל דער רעדאקטאר פיהלען, אז ער רעדט נים צו טויבע און שטומע. זאלען דאס אויך פיהלען אלע אונזערע שרייבער, און דאס גופא וועט ארויסרופען פון זיי דאס סאמע בעסטע, וואס איז דא אין זיי. א הערצליכען דאנק אייך פאר אייער באגריסונג, איבערהויפט פאר שרייבען ערשט דאן, ווען איהר האט איבערגעלייענט א פאר נומערן, און געקומען צו דער איבערצייגונג, אז די צייטונג איז ווערט באגריסט צו ווערען.

ס. שאטצבערג. — אונז דאכט זיך, אז עס איז נים צו גוט צו ווידערהאלען אלע מאל איין און די זעלבע זאך, און כמעט אין די זעלבע ווערטער. דעם לעזער ווערט עס דערעסען, און עס פארלירט די נויטיגע ווירקונג. דעריבער וועלען מיר אייער שרייבען איבערלאזען אויף שפעטער, אויף דער ציים ווען עס וועט, אפשר, פארבייגעהן א וואך, אין וועלכער דער זעלבער געגענשטאנד וועט נים באהאנדעלט ווערען פון אימיצען אנדערש. דערצו שיינט עס אונז, אז די נויטווענדיגקייט פאר דעם פאקט איז צו קלאר, אז מען זאל דארפען האלטען אין איין חזרען וועגען דעם. דאס דוקא קען מאכען דעם אויסדרוק, אז עס געהט שווערליך צו דער עסק, וואס דאס איז זיכער נים דער פאל.

ס. זילבערמאן. — האט נאר נים קיין מורא. דער איינציגער באס אין דער „גערעכטיגקייט" איז דער רעדאקטאר; ער [illegible] נים אנגענומען קיינמאל די שטעלע, ווען [illegible]

הױזדרעס און קימאנא מאכער יוניאן אין דזשענעראל סטרייק!

די יוניאן לאזט ארויס א סטרייק-רוף אין זעקס פארשידענע שפראכען. — צווישען די סטרייקער הערשט ששון ושמחה! — זיי געהען סטרייקען ווי מען געהט צו א טאנץ!

אונזער אינטערנעשאנעל סטרייק-ארמעע וואקסט און וואקסט! נאך איידער איין סטרייק איז אין גאנצען אפגעזעטעלט, איז שוין דא א צווייטער, א דריטער, און עס וועט באלד זיין נאך און נאך, ביז אין אלע שעפער וואס ווערען האנטראלירט פון דער אינטערנעשאנעל, וועט מען ארבייטען ניט מעהר ווי 44 שטונדען א וואך.

דער דזשענעראל סטרייק פון די קימאנא און הויזדרעסמאכער יוניאן, לאקאל 41, איז ארויסגערופען געווארען מאנטאג, 10 אזייגער אין דער פריה, דעם 17טען פעברואר, 1919.

מאנטאג גאנץ פריה איז ארום דיעזע שעפער אויסגעטיילט געווארען א גרויסער צירקולאר געדרוקט אין זעקס פארשידענע שפראכען, רופענדיג די ארבייטער צום קאמפף פאר א שענערער און בעסערער לעבען!

דער רויטער צירקולאר אין די זעקס שפראכען: אידיש, אראביש, גריכיש, איספאניאליש, איטאליעניש און ענגליש, איז די בעסטע באשטעטיגונג, דאס אונזער מעכטיגע ארגאניזאציאן מעג זיך מיט רעכט רופען די אינטערנעשאנעל לײדיס גארמענט וואירקערס יוניאן. זי איז אינטערנאציאנאל ניט נור אין נאמען, נאנדערן אין דעם סאמע וועזען.

ווי ברודער הענרי צוקער, דער מענעד-...

מאנסטרירען איצט פאר דער וועלט, אונטער דער פאהן פון אונזער אינטערנעשאנעל יוניאן, דעם רעוואלוציאנערען גייסט פון דער אינטערנאציאנאלער ארבייטער סאלידאריטעט, דעם גייסט פון ארבייטער-איינינקייט, וועלכער ווייס ניט פון נאציאנאלע אדער ראסען אונטערשידע, ווען עס קומט אויס צו קעמפפען פאר מעהר ברויט, מעהר פרייהייט און מעהר לעבען!

די פאדערונגען פון דיעזע סטרייקער איז כמעט די זעלביגע ווי פון די וויסט-מאכער סטרייקערס. א 44-שטונדיגע ארבייטס-וואך און א העכערונג אין שכירות פון 10 פראצענט פאר די וואך-ארבייטער און 15 פראצענט פאר די שטיק ארבייטער. די יוניאן פארלאנגט אויך איינצופיהרען א מינימום סקייל פון 16 דאלאר א וואך פאר די נייע ארבייטער וואס קומען אריין אין דעם טרייד. די סקיילס פון די ארבייטער, וואס זיינען שוין אין טרייד, זיינען, פארשטעהט זיך, העכערע.

עס איז איבעריג צו זאגען, דאס דער סטרייק איז אראנזשירט געווארען און ווערט אנגעפיהרט אונטער'ן אויפזיכט פון דעם אינטערנעשאנעל אפיס.

פרעזידענט שלעזינגער, סעקרעטער באראף און די מיטגליעדער פון'ם דזשענעראל עקזעקוטיוו באארד, טוען אלעס וואס זיי קאנען פאר דעם סטרייק, פונקט ...

וואס הערט זיך ביי די ריפער מאכער?

א סדרה — נעלט.

כאפט יעצט אן יעדען מעמבער פון וועלכען עס איז לאקאל פון דזשאינט באארד, און פרעגט איהם וואס טוט זיך יעצט אין דער יוניאן, וועט ער אייך ענטפערען: יעצט געהט א סדרה פון נעלט.

דאס איז גראדע זעהר פיין פון זייער זייט. קענטיג אז די פראגע פון דעם סטרייק אסעסמענט איז שטארק באקאנט געמאכט געווארען צווישען די מעמבערס. אבער דאס איז נאך ניט אלעס. פון וויסען ביז מאן איז א גאנץ גרויסער אונטערשיעד. וויסען אליין אז מען דארף באצאהלען איז נאך ניט גענוג. מען דארף טאקע באצאהלען, און וואס פריהער אלץ בעסער.

ווען מיר זאגען באצאהלען, האבען מיר אין זינען אלע שולדען, ניט נאר דעם סטרייק אסעסמענט פון 5 דאלאר. מען מוז באצאהלען די דיוס און קריגען א נייעם בלויען ביכעל ווייל דער געלער ביכעל האט שוין אויסגעדיענט זיין צייט. אבער דאס איז נאך ניט אלעס. מען מוז יעצט זיין גוטשטעהענד פאר 2 אנדערע זאכען. ערשטענס, דארף מען טאקע האבען דאס געלט אין די טרעזשורי, יעצט צו יעדער ... ווייל אינטער די יעצטיגע אומשטענדען, ווען מען גרייט זיך צו צו א ... קענען נאך אמאל די באסעס פארלויפען דעם וועג אויף פריהער, ווי זיי האבען דאס געטאן אין 1916. ווען די באסעס האבען געמאכט א לאק-אוט און די טרעזשורים פון די לאס. זאלען זיין ...

...

פאר איהר פרעסטיזש, וועט עס זיין אונבאדינגט נויטיג, דאס יעדער איינער וואס ארבייט אין דעם קלאוק-טרייד, זאל אויך זיין א מעמבער אין אונזער יוניאן!

מ. י. אשפיז, מענעדזשער.

איטי לאועל

(שלוס פון זייט 15)

בילדער און אט די נייע, איינענע מוזיק.

די אלטע מוזיקאלישקייט פון דער פאעזיע האט זיך אפשר געפאסט פאר דעם אמאליגען לעבען, וואס איז געוועזען רוהיגער, שטילער און געלאסענער, וואס איז געווען א לעבען פון דארף אדער פון א קליין שטעדטעל. די איצטיגע גרויסע שטאדט, מיט איהר געפילדער, מיט איהר איילעניש, מיט איהרע טראמווייען, דאמף און עלעקטריציטעט, מוז באשאפען גאר אן אנדער מוזיק, גאר אן אנדער ריטם. אויך גאנץ אנדערע בילדער.

אויך איז דער פאעט אליין איצט אנדערש ווי אמאל. ער פיהלט און לעבט איבער זאכען אויף אן אנדער אופן. דער ריטם פון זיין איינענער נשמה איז אנדערש, ווי דער ריטם פון דעם אמאליגען פאעט.

איימי לאועל שטרעבט צו באשאפען די פאעזיע פון און פאר דעם מאדערנעם מענש, דורך בילד און קלאנג.

דערפאר פארנעהמט זי זיך אזוי פיעל ...

...

דרוק פאר א נייעם אינהאלט. אין דעם נעקסטען ארטיקעל וועלען מיר זעהן וואס פאר א נייעם אינהאלט זי וויל אויסדריקען, און וואס פאר א נייע פארם זי זוכט פאר דעם נייעם אינהאלט.

צו אלע וויסט און דרעס-מאכער סטרייקערס.

אויב אירגענד וועלכער סטרייקער זאל זיך נויטיגען אין מעדיצינישער הילף, זאל ער זיך גלייך ווענדען צום יוניאן מעדיקאל קליניק, אונטער דער אויפזיכט פון דזשאינט באארד אוו סאניטארי קאנטראל, 23 איסט 16טע סטריט, רום 011.

דארט געפינט זיך צו יעדער צייט א דאקטאר און צוויי נוירסעס, וועלכע זיינען גרייט אייך באהילפיג צו זיין.

דר. דזש. מ. פריים, דירעקטאר.

...

כער ביי דער באנייאונג פון אגרימענט?

אין אלגעמיין, האט איהר עטוואס פארצושלאגען אדער ניט?

קומט צו די מיטינגען און לאמיר זיך אלע צוזאמענרעדען!

דזש. העלער, סעק. ל. 17.

די עקזאמינערס יוניאן לאקאל 82

די טעטיגקייט אין אונזער יוניאן איז אין דעם פראצעס פון ענטוויקלונג. די צייט איז ביז יעצט געווען ניט קיין אי-בערינגס גינסטיגע פאר אונזערע מעמ-בערס. אס. מעהרסטען האבען אונזערע עקזאמינערס זיך געפונען אין די קאוט-שעפער, וועלכע ווערען קאנטראלירט מיים-טענס פון לאקאל 17. אין דיעזע שעפער איז אין די מעהרסטע פעלע אינגאנצען קיין ספרינג-סיזאן ניטא; דארט, וואו מען מאכט יע אביסעל ספרינג-ארבייט, ווערט באשעפטיגט נאר א קליינער פראצענט פון דעם סטעף, וועלכע ארבייטען אין די ווינטער-סיזאנס. אונזערע מעמ-בערס ארבייטען כמעט אלע אויף אנדערע פלעצער.

די ארבייט, וואס איז געטאן געווארען צו מאכען די בעלי בתים וואו זיי האבען ביז יעצט געארבייט, צו אנערקענען די יוניאן פון די עקזאמינערס, דארף אנגע-פאנגען ווערען איבער א נייעס. אונזער מענעדזשער געהט יעצט איבער די שעפער ...

...

אירווין פריפערעטארי סקוהל

187 איסט בראדוויי

דזשיי. יע. אירווין, פרינציפאל.

טאג און אבענד קלאסען.

פריפערטיגט פאר אלע רידזשענטס עקזאמינייש אנס, פאר קאללעדזש, און קאמוירשעל סאברזשעקטס.

לערענט זיך עפעס אויס, אויב איהר ווילט זיין ערפאלג-רייך אין לעבען.

פאטראנייזט אונזערע אדווערטייזער!

פראגראם פון דעם יוניטי צענטער פון דער לײדיעס וויסט און דרעסמאכערס יוניאן לאק. 25 פאר 1919

דאנערשטאג, 20טען, און דאנערשטאג, 27טען פעבר., 8 אוהר אב.

(בלויז פאר פרויען)

„סעקס הײדזשין"

דר. סארא גרינבערג, לעקטשורער

די ווערט און אפשאצונג פון ליטעראטור

(לעקציע און דיסקוסיע)

אלגין, לעקטשורער.

יעדען פרייטאג, 8.30 אווענד.

גימנאסטיק און טעניז

לוסי מ. רעטינג,

שבת, 1.30 נאכמיטאג.

יוניטי כאר

מיס ל. עליאט,

יעדען שבת, 1.30 נאכמיטאג.

לעהרער: דאווידאף, האלפערן, דאווידאוויץ און בוירן—

מאנטאג, דינסטאג און מיטוואך, 7.15 אווענד.

ענגליש פאר אנפאנגער און העכער, 4 קלאסען

דער יוניטי צענטער געפינט זיך אין פ. ס. 40, 314 א. 20טע סט.

טעל. ארטשארד 2186

שיטצען האלל

12 סט. מארקס פליים

זעהר שענע און בעקוועהמע מיטינג רומס,

א סטריקטלי יוניאן הויז.

טוירטעלטויב & שייפער, מענ.

די פעלעס פאטא ארט סטודיא

85 צווייטע עוועניו.

קארנער 5טע סט.

אפען: פון 10 פריה ביז 10 אבענד

אייער פאטאגראף גענומען סיי אין רעגען אדער זונענשיין.

ספעשעל 20 פראצענט דיסקאונט פאר די מעמבערס פון דער אינטערנעשאנאל.

שניידט דאס אויס.

דיזער קופאן איז גוט פאר א דיסקאונט פון 20 פראצענט.

פאטראנייזט אונזערע אדווערטייזער!

רעזאורסעס איבער

$45,000,000.00

מעהר ווי 100,000 דעפאזיטארס

די סטייט באנק

זיכער — קאנסערוואטיוו — צופריעדענשטעלענד

מעמבער פון ניו יארק קלירינג הויז

דעפאזיטארי פון די יונייטעד סטייטס, סטייט און סיטי אף ניו יארק פייער דעפארטמענט און יונייטעד סטייטס פאסטעל סייווינג פאנדס

THE STATE BANK

שטארק ווי דער פעלזען פון גיבראלטאר

374 גרענד סט., 100 עססעקס סט.

7 וועסט 26טע סטריט. ניו יארק 1400 פינפטע עוועניו

158טע סטריט, יוניאן און וועסטשעסטער עוועניוס

ברוקלין בראנטשעס:

גרעהעם עוו. און ווערנט סט., פיטקין און סטאן עוועניוס.

ריפער מאכער

ווערט ניט געכאַפּט שלאַפענדיג!

יעדער ריפער מאכער ווייס וואס עס געהט יעצט פאר אין דער אלגעמיינער יוניאן. די וואס ווייסען נאָך ניט פון דעם וועלען מיר זיי יעצט זאגען.

אלע פארבערייטונגען ווערען געמאכט פאר א גרויסען

דזשענעראל סטרייק

וועלען זיך די ריפער מאכער ערלויבען גע־כאַפּט צו ווערען שלאַפענדיג?

עס מאכט ניט אויס וואס אייער מיינונג איז. צי איהר זייט פאר וואך־ארבייטע אדער געגען וואך־ארבייט. וועגען דעם וועלען מיר זיך שוין דורכריידען ביי די מיטינגען. איין זאך אבער וואס איהר מוזט געדיינקען: ל

מיר זיינען אלע פון איין משפחה — ארבייטער!

אונזער איינציגער שונא איז דער אויסערליכער שונא, — די וואס שטערען אונזער פרייהייט, אונזער גליק און ערלוי־בען ניט קיין שטראהל ליכט פאר אונזערע היימען.

בעצאַהלט אייערע דיוס

בעצאַהלט אלע אלטע אסעסמענטס

בעצאַהלט דעם נייעם 5־דאלארדינען טעקס

די יוניאן קלאפט טרעוואגע — זייט גרייט!

ריפער מאכער יוניאן לאקאל 17

בראַנזוויל יוניטי סענטער

פובליק סקוהל 84, גלענמאר און סטאן עוועס.

ענטערטיינמענט און דענס.

שבת אבענד, דעם 22טען פעברואר.

מאַרי מקדאנאלד וועט ריידען, עלמער ראזענבערג איז איינגעלאדען, פאַניא קאַהן, טשערמאן.

א ספעציעלע מיגועט דענס פיר וועלכע עס פרעפאַרירען זיך א גרופע סטו־דענטען אונטער דער לידערשיפ פון מיסס מארי רוט קאַהן, די דירעקטאָרין פון יענעם סענטער, וועט פארגעשטעלט ווערען. עס וועלען אויך זיין זעהר גוטע מוזיקאלישע קרעפטע. איינטריט פריי פיר מעמבערס פון דער אינטערניישאָנאל און זייערע פריינד. קינדער נישט ערלויבט.

די עדיוקיישאַנאל אלליענס

197 איסט בראָדוויי

מיידלאך! פרויען!

קענט איהר מאכען פאר זיך דרעסעס?
קענט איהר אליין טרימען אייערע העטס?
קענט איהר קאָכען גוטע כשר'ע מאָלצייטען?
ווילט איהר האָבען גוטע עקסערזייסעס און ערהאָלונגען?

שליסט אייך אָן אין די קלאסען פאר דרעסמייקינג, מילינערי, קאָכען, פיזישע ענטוויקלונג און דענסינג.

נאָכמיטאגס. אבענדס.

פאר אינפארמיישאָן און איינשרייבען זיך, ווענדעט זיך אין רום 13.

דער

אַרבייטער רינג

איז דער מעכטיגסטער און גרעסטער אידישער ארבייטער ארדען אויף דער וועלט.

דער **ארבייטער רינג** איז דער איינציגער אידישער אָרדען, וואס האָט אן אייגענעם סאניטאריום פאר זיינע קאָנסאָמפּטיוו מעמבערס.

דער **ארבייטער רינג** איז ניט בלויז אן ארדען, נאָר אויך א געזעל־שאפטליכער צענטער אין דער ארבייטער באוועגונג.

די יוניאן שטיצט אייך אין אייער עקאָנאָמישען קאמפף. — דער ארבייטער רינג איז א פריינד צו זיינע מעמ־בערס אין נויט און אין פרייד.

מעמבערס ווערען אריינגענומען אין דער עלטער פון 18 ביז 45 יאהר.

די ארבייטער באוועגונג איז דער פעלז אויף וועלכען דער טעמ־פעל פון דער צוקונפט וועט געבויט ווערען.

דער ארבייטער רינג איז איינער פון די פעלזען.

אויב איהר זייט נאָך ניט קיין מעמבער, שליסט זיך גלייך אָן!

נאָך אויסקינפטע זיך ווענדען:

THE WORKMEN'S CIRCLE, 175 E. B'WAY, N. Y.

זעקסטער יעהרליכער

רעסעפשאָן און באלל

פאראנשטאַלטעט פון דער

באָטענהאָל מייקערס און באָטען אָנגעהערס יוניאן

לאָקאל 58, אינט. ל. ג. וו. יוניאן.

אין טאַמאני האָלל,

145 איסט 14טען סטריט, צווישען 3טע וועעניו און אוירווינג פלייס.

שבת אבענד, דעם 15טען מארטש, 1919

מוזיק ביי פראפעסאר שילער'ס יוניאן דאָבעל ברעז בענד.

טיקעט, מיט העט טשעק, 35 סענט.

מיטינג פון דישקאנט באארד

(שלום פון זייט 6)

פון יענעם אפיס, ערקלעהרט, דאס עד השלט אין פארהאנדלען וועגען דעם סיס רער פירמע און עד דענסק, דאס רער מאן וועט קריגען שרעכיס.

ברודער וואנדער, מענערושער פון לא־קאל 23, באריכטעט וועגען די דרעס־שע־פער, וואס זיינען אריסגעדרוסן געווארדן אין ספרייך צוואכען סיס די וויסס־סס־כער. ער רעפארטעט, דאס 127 אולץ־כע שעפער זיינען נעווען אין ספרייך און דאס אין דיעזע שעפער ארבייטען איבער 17 הונדערט מעמבערס און פון פארשיע־דענע לאקאלס פון דושאינט באארד. 107 פון דיעזע שעפער זיינען שוין נעסעטצלט נעווארדן און ארבייטען אויף די נייע באי־דינגונגען. 44 שטונדען א וואך. אין פיעלע שעפער, וואו די פרייזען זיינען נע־ווען צו קליין, זיינען די פרייזען גלייך נעריייזט נעווארדן 15 פראצענט. סעקיר־ריטי אין דעפארטמענט נעווארדן סיס־ן דושאינט באארד איבער 30 טוויזענד דא־לאר, דאס זיי וועלען נאכקומען די באי־דינגונגען און נועלען נים מאכען קיינע ארבייט דיעסען ארבייטער אין דיפרענט פאר סטרייקענדע שעפער. פון די נעסעטצל־טע שעפער זיינען דא 29, וואס ארבייי־טען נאר פאר"ן סרייד, 5 זיינען קאר־פראקטארס פאר נעסעטצלטע שעפער, 4 זיינען מאנופעקטשורערס פון קלאוטס, דרעסעס און סקירטס, 9 זיינען קאנטראק־טארס פאר קלאוק שעפער וואס מאכען אויך דרעסעס, 3 ארבייטען פאר לאקאל 25 נעסעטצלטע מאנופעקטשורערס. די איבערינע ארבייטען זאר"ן ריטייל־טרייד און פאר דושאבערס אדער אויסשליסלעך פאר דושאבערס. 6 פון די נעסעטצלטע שעפער זיינען נעווען סטפבערס פון דער וויייסס און דרעס מאנופעקטשורערס אסא־סיאיישען און האבען פון דארט רעזיי־נירט. די שעפער, וואס זיינען מארבלי־צען אונטעסטצלט, זיינען אופלכע, סיס וועסטן סען וויל נאך נים סעסטלען, וויל סען פארדעכטינט, דאס זיי ארבייטען פאר סטרייקענדע שעפער. די מייסטע ארבייטער אין די נעסעטצלטע שעפער זיינען צוריקגענומען צו דער ארבייט און זעהר וועניג זיינען פארבליבען אהן אר־בייט.

ברודער זיינסטן באריכטעט, דאס אויפ"ן פארלאנג פון ברודער שלמוינער וועלען 25 פון אונזערע ביזנעס־אי־דושענסס אויסנעהן פרייטאג בייי מאג צו אינספעקטען די נעסעטצלטע שעפער פון לאקאל 25 און זעהן אויב דער אגרי־מענט וועלט דאהס אפגעהיט, וויייל לא־קאל 25 האס פארלויסיג נים נעגנוג מענ־שען. צו אסטענדן אין דיעזער ארבייט. דאס וועלט נוטגעהייסען.

ברודער זיינסטן דעסטענדיג... די פראסטס פאר דעם 5 דאלאר אסעס־מענט זאלען זיין אלע משערליים פון די לאקאלע עקזעקוטיוו באארדס סיס־ן פון דושוראנס פון דושאינס באארד. דאס ווערט נוטמהייסען.

סיס דעם ווערט דער מיטינג בע־שלאסן.

ל. לאנגער, סעק.

20

יאהר טרינקט שוין די וועלט קאלאמביא טהעע, און דערווייל האט מען נאך ניט יעצט קיין בע־סערע טהעע ניט אויס־געפונען — בלויז א י י ן סאמט טהעע איז דאס וואס שמעקט עמוואס רייכער, און דאס איז —

צוויעטאטשני טשאי

די בעסטע און געזונדסטע טהעע פיר"ן מאנען.

צוויעטאטשני טשאי קומט אין נומער 240, נומער 300 און נומער 500. הויפט־ווערהויז פון קאלאמביא טהעע.

צוויעטאטשני טשאי, וווהייס לילי טהע, קאלאמביא קאפע און וווהייס לילי קאקא

185 דיוויזשאן סטריט

טעלעפאן נרעמערסי 2441

די לענארד פרעס

42 איסט 23טע סטריט, נ. י.

וואס פאר וואס

קאנווענשאנס, מאסס־מיטינגס א. ז. ו. ווערט בעריכטעט.

איבערזעצונגען, נאטארי פאבליק, מול־טיגראפינג, אדרעסינג, מימעאגראפ־פינג, פאבליק־סטענאגראפי א. ז. ו.

ב י י ד ע ר

קאנווענשאן רעפארטינג קא.

32 Union Sq. New York, N. Y.

Stuyvesant 1963—5296—837

B. S. Au. 12646 — 3-29-19

A. DELBON

פיקסט און שארפט שערס.

90־484 6טע עוועניו, ניו יארק.

צווישען 29טע און 30טע סטריט.

סטראטמאר פרעס

אף־טרדיים פרינטינג

447 פירל סטריט, ניו יארק.

י. קראוז

בערושעס און בענערס

מאר יוניאנס, סאסייעטיס און ס. פ. בוי. סטריקסלי יוניאן ארבייט.

134 קלינטאן סטריט. ניו יארק

צו אלע ארבייטער יוניאנס!

ארבייטער און ארבייטערינען!

איצט האט איהר א גלענצענדע געלענהייט צו בויען די צוקונפט פון דער ארבייטער־באוועגונג; צו לערנען אונזער יוגעגד דעם וועדמה פון אייניקייט און צו מאכען דעם וואלד „סקעב" פאר א מארהאסטען וואלד אין אונזער שפראך.

יאנג פיפעלס סאשעליסט ליגע עדיוקיישאנאל דרייוו

2,500 דאלאר איז נויטיג פאר דעם אנהויב!

$2,500 פאר בילדונג	100,000 לימלעטס — לעקטשורס לעסטאנס קלאסען	מאנאמליכע בולעטינס פראפאגאנדאר — קאמפיינס צווישען קלובס, סטטעלמענטס.	$2,500 פאר ארגאניי־זאציאן

דעלענאטען, ארגאניזערס, סעקרעטעריעס, מעמבערס.

ציהט צו דעם די אויסמערק־זאמקייט פון אייערע עקזע־קוטיוום און אייערע לא־קאלס צו דיעזען דרייוו!

אלע משעקס און מאני־ארדערס זאלען געשיקט ווערען צו Robert Spector, c/o Socialist Party, Room 505, 7 E. 15th St.

האנדעלם שנעל — נים פיעל איהר קענט — נעלם מיינט בילדונג — בילדונג בילדעט אונזער בעוועגונג.

צו אלע קלאוק, סקוירט, ריפער און דרעס־מאכערס פון דער קלאוקמאכער יונאן!

שוועסטער און ברידער, נעהט גלייד אין די אפיסעס פון דעם דושאינט באארד אדער פון אייערע לאקאלס און צאהלט איין דעם 5 דאלאר טעקס. דיעזער טעקס מוז איינגעצאהלט ווע־רען אין די נעקסטע 5 וואכען, וויייל ביי יענער צייט דארפען מיר אנפאנגען פערהאנדלונגען מיט אונזערע מאנופעקטשורערס, וועלען אונזערע נעקסטע פאדערונגען, דערום דארפען מיר ביז יענער צייט זיין פינאנציעל פארבעריטעט. צאהלט אלם באלד שפעד.

שוועסטער און ברידער, און איהר, שאפ משערליים, טוט אייער פליכט און טוט דאס גלייד!

אלע דושאינט באארד אפיסעס וועלען זיין אפען דעם שבת, וו־ אלע מאג, פאר דיזם צאהלען, קאמפלייטס א. ז. ו. דער דאון מאון אפיס וועט זיין אפען שבת און זונטאג.

קלאוק און סקוירט מאכער! בייט אום אייער יוניאן־קארד. די קארדס וועלען אומגעביטען אין אלע יוניאן־אפיסעס.

מיט גרוס,

דושאינט באארד קלאוק, סקוירט, ריפער און דרעסמאכער יוניאנס.

די לאנע אין דער וויטשנודס אינדוסטריע

דער רייזינער מאסמיטינג פון דער וואהיים נודם וואירקערס יוניאן לאק. 62, אין קופער יתיאן. — עס הערשט גרוים באגייסטערונג פאר א רושע נעראל סטרייק. — אלע מיטגלידער פארשווערן זיך צו קעמפען פאר די בעסערע פאדערונגען פון זייער יוניאן.

די לאנע אין דער וואהיים נודס אינדוסטרי פארשאפט זיך פון טאג צו טאג מער בעת מיר שרייבן דיזעס שורות שיינט עס, דאס אהן א רושע סטרייק וועט מען זיך דא ניט אויסדרעהן, אין די וויטשנודס וואירקערס יוניאן, לאק 2, מיט דער צוטיטומונג, נאטירליך, פון אונזערע אינטערנעשאנעל באמטע, שמכט שוין זאנאר אלע פארבעריטונגען פאר דעם סטרייק.

די יוניאן האט, פארשטעהט זיך, נעמען אלעם מעגליכע צו קומען מיט די באמטע אסע'ן אין דער אינדוסטרי צו א פארנליין דורך קאנפערענצן. פרעזידענט שלעזינגער און ברודער ס. שאר, דער סעקרעטער פון דער יוניאן, האבען נעמען אלעם צו קומען מיט דער אסע'ן צו אן אויסנליין. וויי עס שיינט אבער האבען זיך דיעזע באמט אקראטק אויף זויערע חברים פון דער וויטש אסע'ן אין די וויטש באמטן אין דער יוניאן האבען מפלה וואס ענגע אוים'ן אמעריקע שלאכט טעלר. טו זאלען זיי דאס האבען.

לויט די ערשטע ידיעות, זיינען אין דער וויטש נודס אינדוסטריע פון נריימער ניו יארק באשעפטיגט צוויישן 8 און 10 מוזיקנט ארבייטער. די סיהרהסטע פון זיי זיינען נאך נאנץ יונגע מיידלעך, איינגאנ כע קינדער וואס נעהאן ארוים פון אפקליק סטול נלייך אין שאפ ארויין. דער וויטש נודס וואירקערס יוניא